CANONICAL HISTORIES

AND APOCRYPHAL LEGENDS

RELATING TO THE

NEW TESTAMENT

CANONICAL HISTORIES

AND APOCRYPHAL LEGENDS

RELATING TO THE

NEW TESTAMENT.

To,
William Gibson Craig
from
J. T. Gibson Craig
1873.

CANONICAL HISTORIES

AND APOCRYPHAL LEGENDS

RELATING TO THE

NEW TESTAMENT.

CANONICAL HISTORIES
AND APOCRYPHAL LEGENDS
RELATING TO THE
NEW TESTAMENT
REPRESENTED IN DRAWINGS WITH A LATIN TEXT.

A PHOTO-LITH REPRODUCTION

FROM AN AMBROSIAN MS.

EXECUTED FOR JAMES GIBSON-CRAIG ESQ.

BY

ANGELO DELLA CROCE

WITH PREFACE AND NOTES

BY THE REV. A. M. CERIANI, C. O.

LIBRARIAN OF THE AMBROSIAN LIBRARY.

PRIVATELY PRINTED.

MILAN:

PRINTED BY J. B. POGLIANI & CO.

MDCCCLXXIII.

PRO EXCELLENTISSIMO ARCHIEPISCOPO

Vidit JOAN. CRIVELLI

Doctor Bibliothecae Ambrosianae.

PREFACE.

During his visit to the Ambrosian Library last Easter Mr. James Gibson-Craig was so pleased with the ancient illustrations in outline in the MS. *L.* 58 *Sup.*, that he commissioned the photographer Mr. Angelo Della Croce to make a reproduction by Photo-lithography of the fol. 35 *a*.

After a few days the Artist submitted some proofs of the reproduction one on vellum and others on paper, and Mr. Gibson-Craig was so satisfied with these, as to request him to proceed with the reproduction of the whole MS., the impression to consist of one hundred copies on paper and one on vellum. At the same time I agreed to write the Preface, and such notes as I should deem necessary.

The Ambrosian MS. *L.* 58 *Sup.* is on fine vellum, about nine by seven inches, and is for the most part in good condition, but stained in some places whilst the ink has disappeared in others. It consists of 80 leaves, which are united in quires of eight each, not signed, but every one has the custos

at the end. From the condition of the quires it is apparent that nothing is wanting from fol. 5 as far as fol. 80, four leaves however are missing from the first quire, and as appears from its condition, at least four leaves from the last in which all the first leaves have lost their correspondents, which have been cut off. Some leaves seem to be missing at the beginning of the MS., and to this I shall refer hereafter.

The MS. contains one hundred and fifty eight pen drawings with a Latin text relating to their subjects. The drawings are the most interesting part, and on that account it is to be regretted that some are lost. In common with other Critics I have been struck with the simple earnestness of the design, the general merit of the composition throughout and its religious expression. The date of the MS. may be more accurately judged of by the drawings than by the writing. Some friends in whose opinion I have the greatest confidence, have stated to me that on comparing them with the pictures and miniatures found in Tuscan Convents they believe them to be of Tuscan origin. They appear to be more ancient than they are in reality, owing to the fact that Conventual art was sometimes more stationary in style than other art; the period of execution can be estimated from a comparison of the whole work, and although its precise date cannot be fixed, it may generally be relegated to the first half of the fifteenth century.

With relation to the history of the MS. I have little to say. From the note on the fly leaf which is reproduced and which was written by the Librarian J. A. Sassi in the first half of the last century, I am led to suppose that it came into the Library during his time.

The method of reproduction renders the drawings with so much fidelity as to make a description of them unnecessary. I therefore propose to limit my remarks to the text which clearly indicates that the object of the Author was to represent in the drawings a connected history of our Lord, to which he added in completion of his work the death of Pilate, the destruction of Jerusalem,

and the Assumption of the Blessed Virgin. With these objects he has made use not only of the Canonical Gospels and of the Acts of the Apostles, but also of many Apocryphal books; and I shall refer to these which are less known than might be expected in this age of enquiry. Amongst modern productions may be mentioned a critical edition of the original texts or Latin ancient redactions by Dr. De Tischendorf « Evangelia Apocrypha » 1853, « Apocalypses Apocryphae » 1866, and « Acta Apostolorum Apocrypha » not used by the Author of our MS.; the « Dictionnaire des Apocryphes » edited by l'Abbé Migne in his work « Troisième et dernière Encyclopédie Théologique »; « The Apocryphal Gospels and other documents relating to the History of Christ translated from the originals by B. Harris Cowper ». Third edition 1870. Of these three works the Dictionary of Migne is the largest collection, and the fullest for bibliographical purposes and explanatory notes; but the texts are only given in French. Dr. De Tischendorf gives the original texts or Latin redactions, but although some parts of the MSS. are well collated, others are singularly inaccurate as I have ascertained from the perusal of the originals in the Ambrosian Library which he made use of. The English translation has been made from the edition of the Apocryphal Gospels of Dr. De Tischendorf, and appears to be rather intended as a merely popular version. Both Dr. De Tischendorf and Mr. Cowper would had done well if they had avoided polemical Theology and omitted their remarks of the influence of Apocryphal books on Catholic teaching and practice; for their assertions in this respect are either inaccurate, or quite untrue, and even a cursory perusal of the works of any one of the Catholic Divines would have saved them from many statements more apocryphal than the books which they publish. These editions of the Apocryphal books do not contain all the apocryphal parts of the Ambrosian MS., and some of these must be sought for in the « Jacobi de Voragine Legenda aurea », an English translation of which was printed by Caxton in 1483 and 1493, and by other printers a short time afterwards.

The text of the MS. in its present state begins with the journey of the Blessed Virgin with St. Joseph to Bethlehem, and relates what happened at the Nativity of our Lord and the apparition of the Angel to the Shepherds, fol. 1-4, part being from St. Luke ii. 1-14, but more from the Gospel of Pseudo-Matthew xiii. After fol. 4 two leaves are missing, nothing being wanting in the four preceding, as is apparent from the connexion of the text, and the last being without the custos.

As the text of the first eleven leaves proves, the Compiler chiefly followed as his guide the Gospel of Pseudo-Matthew, which he quotes almost literally, omitting only what is not necessary to his purpose and inserting at the requisite places quotations from the Canonical Gospels. Beginning as above stated with the events of Bethlehem, it seems likely that the Compiler would not have omitted altogether the first Chapter of the Gospel of St. Matthew or St. Luke, nor the preceding part of Pseudo-Matthew. This seems the more likely as he subsequently availed himself of the Apocryphal Gospels of Thomas and Nicodemus to supply vacances in the Gospel history. Thus it is probable that an entire quire is missing, and that the first in the MS. is really the second of the original.

Fol. 5-11. Part of this is taken from St. Matthew ii. 7-23, and part from St. Luke ii. 22-40, but the selections are principally from Pseudo-Matthew xvi-xxvi, and there is related a portion of the history of the visit of the Magi, the slaughter of the Innocents, the Presentation in the Temple, the flight into Egypt, the sojourn there, and the return to Nazareth.

Fol. 12-18 *a*. Contains almost the whole of the Apocryphal Gospel of Thomas, relating many miracles of Jesus when a child. Only the first tale fol. 12 I could not trace but in a very different redaction of the Arabic Gospel of the Infancy xxxvii, to which Cowper remarks that the tradition is still current in Persia and other Eastern countries, and Migne adds a third redaction of the same story from Kessaeus besides another in the second volume col. 381. As the text of this Gospel of the Infancy in its

last part seems to be compiled from that of Thomas, it is probable that the story of the Ambrosian MS. was taken from a more complete copy of the said Gospel than we find in the work of Dr. De Tischendorf.

Fol. 18 *b*-56 *a*. The whole of this portion is taken literally from the Canonical Gospels, and relates the principal events of our Lord's life from His journey to Jerusalem when twelve years of age to His death and burial. The chronological succession of events is not however accurate, this however does not proceed from any subsequent alteration of the order of the leaves, as the custos of the succeeding quires shews that their present union is the original one, and the violations of chronological order proceed from the writer of the MS. The words *In illo tempore* prefixed to most of the extracts from the Gospels, the narrative of the passion and death of our Lord excepted, prove that the extracts must be connected with the Gospels appointed in the Missals. On comparison with the Roman Missal I found this as I had anticipated to be the case; although some Gospels are omitted in the MS., they agree in order, fol. 19 *b*-25 *a* from the second Sunday of Advent to Tuesday after the first Sunday of Lent, fol. 25 *b*-31 *b* from Friday of the Ember-week after Pentecost to the twenty-second Sunday after it, fol. 33-39 *a* from the first Sunday of Lent to Monday after Palm Sunday, fol. 59 *b*-63 *a* from Easter day to the Ascension of our Lord with the difference from the place of one Gospel only. Fol. 39 *b*-56 *a* contains the narrative of the passion and death of our Lord, borrowed from the Gospels of St. Matthew and St. John, and this harmonizes with the arrangement in the Missal which contains the four narratives of the Gospels from Palm Sunday to Good Friday. This agreement proves that the order now existing of the leaves of the MS. is the original order. I may mention that it also agrees with the Gospels appointed to be used throughout the year in *the Book of Common Prayer of the Church of England*, which are almost the same and in the same order as in the Roman Missal.

Fol. 56 *b.* The Lamentation of the Blessed Virgin over her Son; I could not find in the Apocryphal books; but there is something like it in the second Greek Gospel of Nicodemus xi.

Fol. 57-59. There is an Apocryphal legend of the descent of Christ into Hell compiled in the main from the first redaction of the Latin Gospel of Nicodemus i-x second part with abridgments and omissions. But the same text as that of the MS. is found in the *Legenda aurea*, *de Resurrectione Domini*, near the end.

Fol. 59 *b*-63. The Marys at the Sepulchre informed of the Resurrection of our Lord, and His subsequent appearances are related from the Canonical Gospels with the addition fol. 63 *b* of the mission of the Apostles from St. Luke ix. 1-6.

Fol. 64. The Ascension of our Lord. The text is taken from the *Legenda aurea*, *de Ascensione Domini*, at the beginning.

Fol. 64 *b*. The descent of the Holy Ghost from the Acts of the Apostles ii. 1-7.

Fol. 65-68. The Death of Pilate taken no doubt from the *Legenda aurea*, *De Passione Domini*, towards the end. Dr. De Tischendorf has published it from the Ambrosian MS.

Fol. 69-75 *a*. The destruction of Jerusalem. The text is from the *Legenda aurea*, *De Sancto Jacobo minore*, last part.

Fol. 75 *b*-80. The Assumption of the Blessed Virgin Mary. It is from the text of the *Legenda aurea*, *De Assumptione B. V. M.*, at the beginning. Dr. De Tischendorf has published the most of it from our MS. in his *Apocalypses Apocryphae*, xliii-xlvi. The MS. is deficient here the last four leaves being missing and the text imperfect. But judging from that of the *Legenda Aurea*, and from the Apocryphal works published by De Tischendorf, all that relates to the Assumption of the Blessed Virgin would have been included within the missing leaves of the last quire. Whether any more are missing than these, in the absence of any indication it is useless to inquire.

Having thus explained the sources whence the texts of the MS. are derived, it may be asked what is their historical value? The answer is easy. Whatever comes from the Canonical books is authoritative, from the Apocryphal is destitute of authority, and both the Compiler of the MS. fol. 71 *b*, 75 *b*, and Jacobus De Voragine in the legends quoted hints to their want of authority when they style them Apocryphal. But it would be rash, as some Critics are, to conclude from this want of authority the complete falsehood of every thing there related. It is true that the Apocrypha are without authority so that we cannot trust them; but when they relate facts found in other sources, if these stand examination it would be an error to reject them merely because they also appear in Apocrypha. Take the Gospel of Thomas embodied for the most part in the MS.; as there is nowhere any evidence of its truth, it must be discredited. The Apocryphal legend of the destruction of Jerusalem copied in the MS. from the *Legenda aurea* although overlaid with silly falsehoods is in important particulars attested from trustworthy sources, and these cannot be rejected. Shakespeare in his Tempest is entirely fanciful and there is no historical truth, but from this beautiful work we derive hints as to the ideas and customs of the Author's time. In the plays relating to the English Kings there is much true history although embellished with fiction, are we therefore to reject the truths they contain? I might dilate on this subject, but as space does not permit me to do so, I would therefore refer my Reader to Le Hir, *Études Bibliques*, Tom. II, *Les Apocalypses Apocryphes.*

The short Notes prefixed to the reproduction of the MS. have two aims. The first is to refer the text of every drawing to the works which give it literally or freely in Latin and to the English and French translations. The second is to account for the damage or obliterations necessarily reproduced from the MS.; where the same text is already in the works referred to, I shall not take this trouble. I have limited myself to the Vulgate for the Canonical text with few exceptions literally transcribed

by the Compiler of the MS.; for the Apocryphal portions to the editions of Dr. De Tischendorf, Cowper, Migne and Jacobus De Voragine, the English translation of which however I have not seen.

I cannot conclude the Preface without explaining, that the book being specially intended for Englishmen I undertook to write in English, but I never would have ventured to do so, had not an English friend been so kind as to undertake to revise the proof-sheets and to correct the mistakes, which escaped me.

A. M. CERIANI.

AMBROSIAN LIBRARY,
March, 1873.

NOTES.

Fol. 1 *a*. St. Luke ii. 1. The first words hint to the Gospel of Pseudo-Matthew xiii, published by De Tischendorf, Cowper, and Migne I, 1057. The first letter *f* is minutely written as an indication for the man to rubric it. It is so throughout the whole MS., and sometimes the letter is so small and so faint, that it could not be reproduced. But the intended great letters are wanting.

Fol. 1 *b*. Pseudo-Matthew xiii.

Fol. 2-4 *a*. Pseudo-Matthew xiii.

Fol. 4 *b*. St. Luke ii. 8; Pseudo-Matthew xiii, towards the end.

Fol. 5. St. Matt. ii. 7.

Fol. 6 *a*. St. Matt. ii. 12. But our compiler copied Pseudo-Matthew xvi.

Fol. 6 *b*. St. Matt. ii. 13. Some words are from Pseudo-Matthew xvii.

Fol. 7 *a*. Pseudo-Matthew xvii. See also St. Matt. ii. 16.

Fol. 7. *b*. St. Luke ii. 22; Pseudo-Matthew xv.

Fol. 8. Pseudo-Matthew xviii. xix. In fol. *b* the second column is partly stained, the text runs so: *cum vidisset beata virgo maria leonem iuxta se venientem. similiter et pardos. et varia ferarum monstra vehementer expavit. In cuius faciem intuens puer yhesus alacri vultu.*

Fol. 9 *a*. Pseudo-Matthew xix.

Fol. 9 *b*. Pseudo-Matthew xx. xxi.

Fol. 10. Pseudo-Matthew xxi. xxii.

Fol. 11 *a*. Pseudo-Matthew xxiii-xxv. The ink of both columns, specially the second, is very faint. The text of the second column runs so: *statim accessit ad virginem mariam. et adoravit infantem quem ipsa in brachiis tenebat. Et cum adorasset eum. loquutus est ad universum exercitum suum. et ad omnes amicos suos dicens. Hic nisi esset deus. et dominus nostrorum deorum. coram eo prostracti non*

iacerent. Nos vero qui deos nostros videmus hoc facere. nisi cautius fecerimus. omnes in periculo indignationis incurrere possumus. et in eternum perire. Sicut periit pharao cum exercitu suo. qui gloriabatur in fortitudine sua. Habitavit autem ioseph in egypto cum virgine maria et puero yhesu. usque ad obitum herodis regis. The quotation of Isaias xix, 1 is not from the Vulgate, but according to the Septuagint.

Fol. 11 *b*. St. Matt. ii. 19. Towards the end some words are from St. Luke ii. 40, and something seems to be an addition of the Compiler, who borrowed the chronological notice, as appears, from Pseudo-Matthew xxvi.

Fol. 12. See the Preface, p. viii. As the MS. is in the main different from the three redactions there quoted, I give the summary of the text. On a certain day the Blessed Virgin went to a Dyer, and Jesus followed her. When she was speaking with the Dyer, Jesus entering his shop, took the many cloths, which were to be dyed different colours and cast them into a vessel of black dye. On observing this the Dyer complained to His mother, and declared he should not release the child until the damage was repaired. The mother then spoke meekly to the child, who went to the vessel, into which he had cast the cloths, and took them out, each of them dyed the colour which the Dyer wished.

Fol. 13. The Latin Gospel of Thomas iv. vii. It was published by De Tischendorf, Cowper, and Migne I, 1148.

Fol. 14 *a*. The Latin Gospel of Thomas viii.

Fol. 14 *b*. Ib. ix. For the last words see the Greek Gospel of Thomas (A) xi, Pseudo-Matthew xxxiii; but the Compiler copied the words of St. Luke ii. 19 from the Vulgate.

Fol. 15 *a*. The Latin Gospel of Thomas x. The note of Cowper to this chapter is out of place. A moderate acquaintance with the documents of the first centuries shews the groundlessness of his assertion.

Fol. 15 *b*. The Latin Gospel of Thomas xi.

Fol. 16 *a*. Ib. xii. The ink of the text is very faint specially in the second column. This runs so: *Dic. A. Respondit yhesus et dixit ei. Si es verus doctor et magister dic michi que fortitudo est in .A. et postea dicam tibi. que forti-*

tudo est in b. Magister autem insipiens magno furore repletus. proiecit tolam pro capite yhesu. Puer autem yhesus inclinavit caput suum. itaque eum non percussit. et dixit ei yhesus. O fili mortis percuteres tu me. Sic loquente puero yhesu. statim magister ille cecidit mortuus. yhesus vero reversus est domum suam.

Fol. 16 *b*-18 *a*. The Latin Gospel of Thomas xii-xv.

Fol. 18 *b*-19 *a*. St. Luke ii. 42. In the drawing fol. 19 *a* the head of Jesus is cut out.

Fol. 19 *b*. St. Matt. xi. 2.

Fol. 20 *a*. St. John i. 19.

Fol. 20 *b*. St. Luke iii. 1.

Fol. 21 *a*. St. John i. 29. For the last words see St. Matt. iii. 17.

Fol. 21 *b*. St. John ii. 1. But there is a blunder at the end.

Fol. 22. St. Matt. viii. 1; viii. 23.

Fol. 23 *a*. St. Matt. xiii. 24.

Fol. 23 *b*. St. Luke viii. 4 with some omissions.

Fol. 24 *a*. St. Matt. v. 43.

Fol. 24 *b*. St. Mark vi. 47.

Fol. 25 *a*. St. Matt. xxi. 10.

Fol. 25 *b*. St. Luke v. 17.

Fol. 26 *a*. St. Luke vi. 36.

Fol. 26 *b*. St. John vi. 54.

Fol. 27 *a*. St. Luke vi. 1.

Fol. 27 *b*. St. Luke xix. 41.

Fol. 28 *a*. St. Luke xviii. 10.

Fol. 28 *b*. St. Mark vii. 31.

Fol. 29 *a*. St. Luke x. 23.

Fol. 29 *b*. St. Luke xvii. 11.

Fol. 30 *a*. St. Luke xiv. 1.

Fol. 30 *b*. St. Matt. xxii. 34.

Fol. 31 *a*. St. Mark ix. 16.

Fol. 31 *b*. St. Matt. xxii. 15.

Fol. 32 *a*. St. Matt. iv. 18.
Fol. 32 *b*. Ib. 21.
Fol. 33 *a*. Ib. 1.
Fol. 33 *b*. Ib. 5.
Fol. 34 *a*. Ib. 8.
Fol. 34 *b*. St. Matt. xv. 21.
Fol. 35 *a*. St. Matt. xvii. 5.
Fol. 35 *b*. St. John iv. 5.
Fol. 36 *a*. St. John viii. 1.
Fol. 36 *b*. St. John vii. 14.
Fol. 37 *a*. St. John xi. 1 with many abridgments.
Fol. 37 *b*. St. Luke vii. 36.
Fol. 38 *a*. St. John xi. 47.
Fol. 38 *b*. St. John xii. 10. But the quotation in the v. 15 is for the most borrowed from St. Matt. xxi. 5.
Fol. 39 *a*. St. John xii. 1.
Fol. 39 *b*. St. Matt. xxvi. 6.
Fol. 40 *a*. Ib. 14.
Fol. 40 *b*. St. John xiii. 1.
Fol. 41 *a*. St. Matt. xxvi. 1.
Fol. 41 *b*. Ib. 17.
Fol. 42 *a*. Ib. 25.
Fol. 42 *b*. Ib. 30.
Fol. 43 *a*. Ib. 36.
Fol. 43 *b*. Ib. 42.
Fol. 44 *a*. Ib. 43.
Fol. 44 *b*. Ib. 39.
Fol. 45 *a*. Ib. 40.
Fol. 45 *b*. Ib. 45.
Fol. 46 *a*. Ib. 47.
Fol. 46 *b*. Ib. 50.

Fol. 47 *a*. St. Matt. xxvi. 56.

Fol. 47 *b*. Ib. 63.

Fol. 48 *a*. Ib. 66.

Fol. 48 *b*. Ib. 71.

Fol. 49 *a*. St. Matt. xxvii. 1.

Fol. 49 *b*. Ib. 5.

Fol. 50 *a*. Ib. 6.

Fol. 50 *b*. Ib. 11.

Fol. 51 *a*. Ib. 15; towards the end St. John xix. 1. In the text of St. Matt. some words are borrowed from St. Luke xxiii. 19.

Fol. 51 *b*. St. John xix. 4.

Fol. 52 *a*. Ib. 8.

Fol. 52 *b*. Ib. 12; St. Matt. xxvii. 19, 24.

Fol. 53 *a*. St. Matt. xxvii. 26 with many omissions.

Fol. 53 *b*. It is borrowed from St. Matt. xxvii. 31, St. John xix. 17-19, St. Matt. xxvii. 34, 39-43, and St. John xix. 23, 24.

Fol. 54 *a*. It is borrowed from St. John xix. 25-27, St. Matt. xxvii. 46, 47, and St. John xix. 30, 34. The last lines are: *Erat autem ibi multitudo gentium. in quibus erat quidam nomine longinus. qui lancea latus eius aperuit. et continuo exivit sanguis et aqua.* On these words cf. also De Tischendorf, the Latin Gospel of Nicodemus x, 1 in the notes.

Fol. 54 *b*. St. Matt. xxvii. 51.

Fol. 55 *a*. Ib. 55-58; St. John xix. 38, 39.

Fol. 55 *b*. St. John xix. 40; St. Matt. xxvii. 60.

Fol. 56 *a*. St. Matt. xxvii. 62.

Fol. 56 *b*. The Lamentation of the Blessed Virgin. See the Preface x.

Fol. 57 *a*. See the Preface, x. As some could not have access to the English translation of Jacobus De Voragine, I shall put here the references to the Gospel of Nicodemus published by De Tischendorf, p. 368, Migne I, 1121, and Cowper, p. 347. For this page see the Gospel of Nicodemus i-iii, by Migne xvii-xx.

Fol. 57 *b*. The Gospel of Nicodemus iii, by Migne xx.

Fol. 58 *a*. Ib. iv, by Migne xxi.

Fol. 58 *b*. Ib. v-viii, by Migne xxii-xxv.

Fol. 59 *a* with the first two lines of the following page. The Gospel of Nicodemus ix, x, by Migne xxvi, xxvii.

Fol. 59 *b*. St. Mark xvi. 1.

Fol. 60 *a*. St. John xx. 11.

Fol. 60 *b*. St. Luke xxiv. 13.

Fol. 61 *a*. Ib. 25.

Fol. 61 *b*. Ib. 36.

Fol. 62 *a*. St. John xx. 19.

Fol. 62 *b*. Ib. 26.

Fol. 63 *a*. St. Mark xvi. 14.

Fol. 63 *b*. St. Luke ix. 1. See the Preface, x.

Fol. 64 *a*. See the Preface, x.

Fol. 64 *b*. Acts of the Apostles ii. 1.

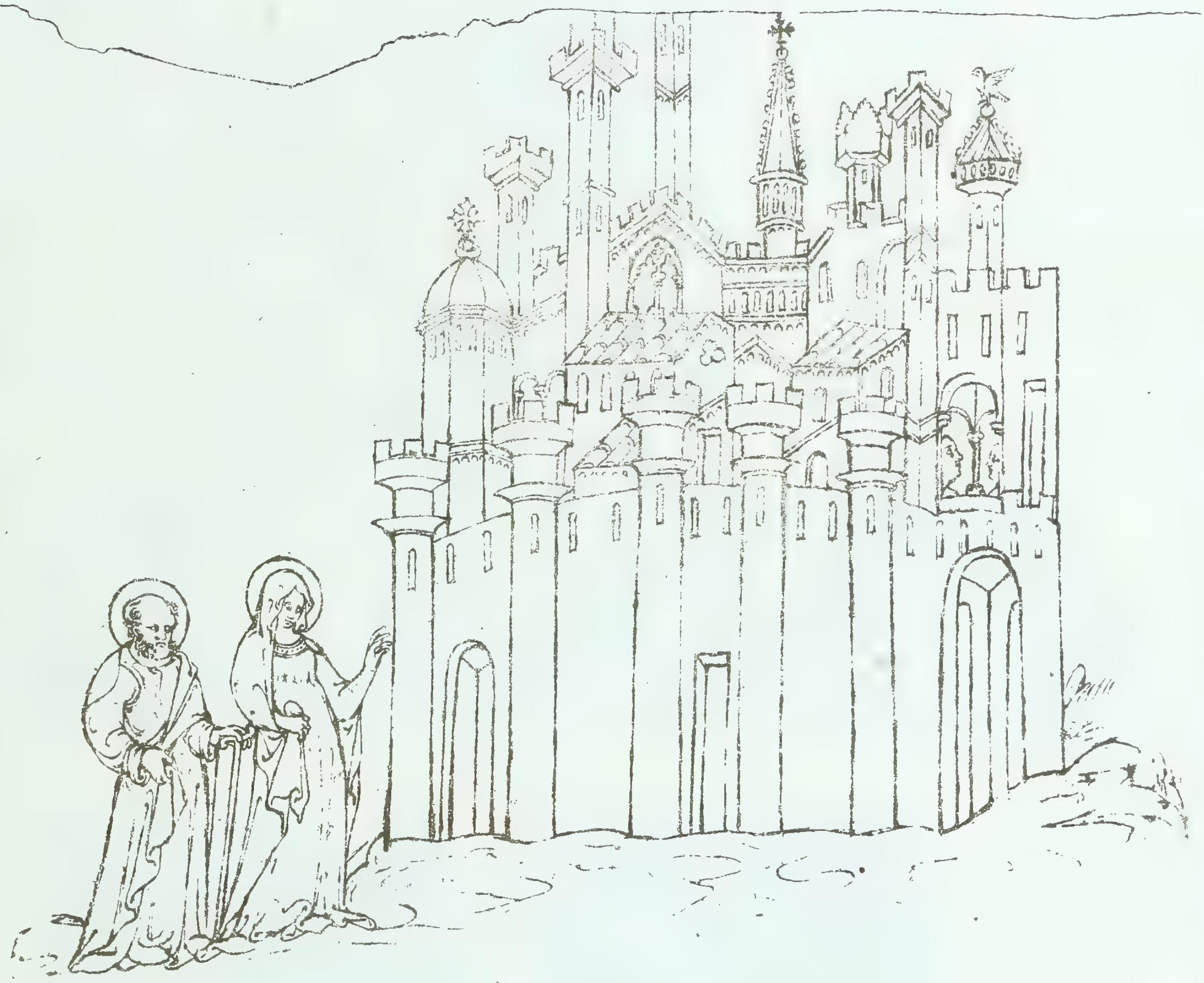
Fol. 65-68. The Death of Pilate. It was published by De Tischendorf, Migne and Cowper. See the Preface x.

Fol. 69-80. See the Preface x.

Evangelica Historia et
Acta Apostolorum cum
alijs illorum temporum
eventibus, in quibus ex Pseudo Evangelijs
tamen apochrypha aliqua ut puto
cum figuris eleganter delineata

Joseph Ant.s Saxius Biblioth.r

Fol. 80. membr.

Actum est aūt nō post mltū
temp⁹. Exijt edictū a cesare au
gusto. ut describeretur uniuersus
orbis. Hec descriptio p̄ma facta ē
a preside syrie cyrino. Et ibāt oēs
ut profiterentur singli in suā ciui
tatem. Ascendit aūt ioseph a ga
lilea de ciuitate nazareth in iude
am ciuitatem. que uocatur be
tleem. Eo q esset de domo dauid
a familia ut profiteretur cū ma
ria desponsata sibi uxore pgnāte

C Cum ergo beata uirgo maria et ioseph irent per uiam que uadit bethleem. dixit maria ad ioseph. Duos populos ante me audiui. unum flentem et alium gaudentem. Cui respondendo ioseph dixit. Sede et tene iumentum. et noli superflua uerba loqui. Tunc apparuit puer speciosus ante eos indutus ueste splendida. Et dixit ioseph. quare dixisti uerba esse superflua. de duobus populis quos audiuit. Nam populum iudeorum flentem uidit. qui recessit a deo. Et populum gentilem respexit. qui accessit ad deum et prope est. Quia promisit deus patribus nostris abraham. ysaac et iacob. et tempus eius aduenit. ut in semine abrahe tribuatur benedictio omnibus gentibus. Et cum hec audisset. precepit iurgar. et mariam descendere de iumento. et ingredi in speluncam. in qua semper tenebre erant. et lucem diei penitus non habebat.

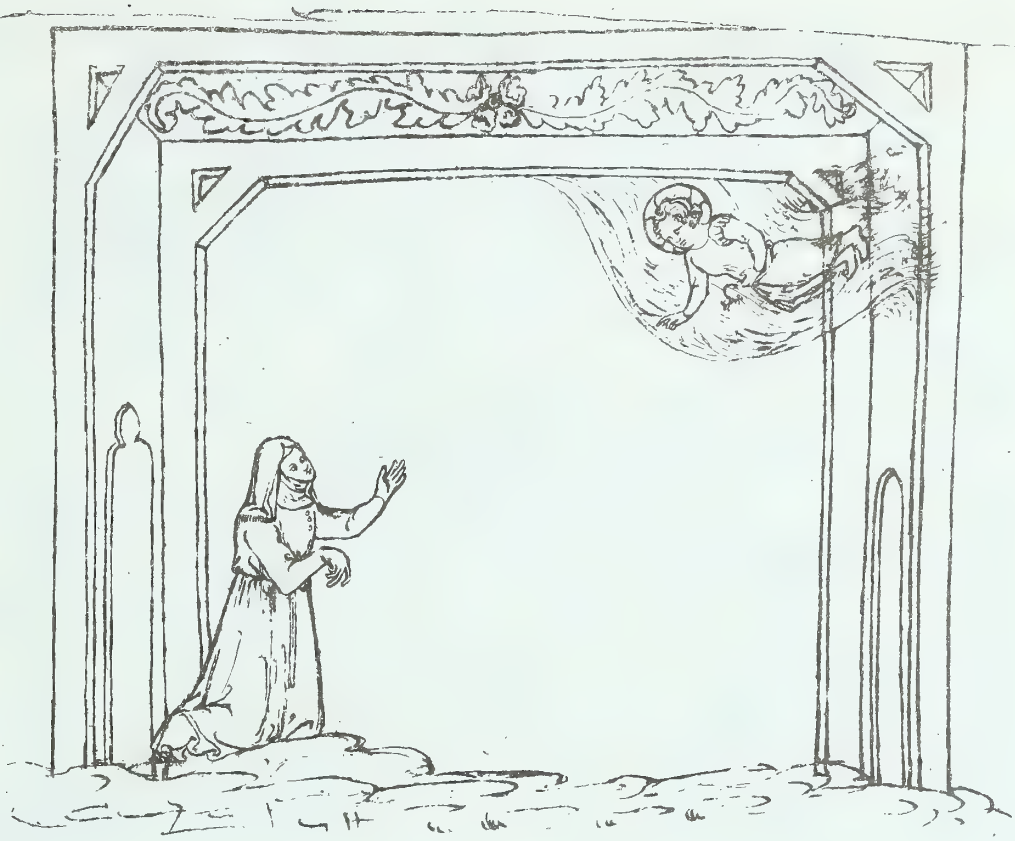

Agressa ē btā uirgo maria ueni
ente luce de celo. in hora diei sex
ta. Et ita eandē speluncā lux diui
na illustrabat. et nō deficiebat i
die neqʒ i nocte. donec peperit fi
liuʒ suuʒ p̄mogenitū. Quē cum
viderūt angli. i adorauerūt eum
dicentes. Glā i excelsis deo. et int'
ra pax hoib; bone uolūtatis. Q3
btīssīma u̇go sine dolore pepit.

Suscepiēr pāus paruulum
inolūtuʒ. i lactans eum. quia
nō erat ei locus in diuersorio.
Et ueniens ioseph. inuenit uirgi
nem mariaʒ cum paruulo quē
genuerat. et dicit ei. Ego cae
lem obstetricē adduxi tibi. ius
ut uideat et inspiciat te. que ante
speluncam stat. Et pre nimio
splendore ingredi nō audet.

Audiens aūt beatissima uirgo
paululū subridit. Joseph aūt
dixit. Quare subrides. Vide ex-
esto solicita. ne indigeas medi
cina eius. Et iussit eam uirgo
maria ingredi ad se. Cumq3 p
misisset se uideri. exclamauit
uoce magna obscetrix. ⁊ dixit.
Dn̄e magne miserere. adhuc nū
q̄ n̄ auditū nec uisū fuit. ut ma
mille plene sint lacte. ⁊ natus pu
uulus uirginem matrē ostendit.
et nulla polutio facta est in nascē
te. ⁊ nullus dolor in uirgīe pariēte.
Quia uirgo concepit. uirgo peperit. et u
go ēē pdurat. Audiēs aūt uocem
hāc alia obscetrix noīe solome di
xit a plane. quē ego nō credā n̄ pba
uero. Et ingressa ē solome ad uirg
inē mariā. ⁊ dixit ei. Permitte ut
inspiciā te. et cognoscā si uera
uia fuit que dixit michi zael.

c Cum q3 pmisisset se uirgo scī iudeu ꝗ psauuri dextera eius manus arida facta est. Illa autē pre nimio dolore. cepit uehementissime angustiari. clamare et dicere. Domine tu nosti quia semp te timui. ꝛ nuq̄ pauperes tuos uacuos dimisi. Et ecce misa fcā sum ꝑpter incredulitatē meam. quia ausa fui tēptare ūginē tuam. q̄ pepit lumē. et post partum uirgo inuiolata permanet. Et cum hec diceret. Apparuit sibi iuuenis splendid' dicens ei. Accede ad infantē et adora eum. et ꝯtinge eum manu tua. fimbriam pannoꝝ eius. et ipse eam sanabit. quia ipse est saluatoꝛ seculi. et saluat omnes sperantes in eo.

e T confestim accessit solome.
et orauit paruulum. Et teti
git fimbriam uestimentorum
eius. in quibus erat īuolutus.
Et statim sanata est manus
eius.

Xiens autem foras. clamare cepit et dicere magnalia et uirtutem quam uiderat: et que passa fuerat. Et quomodo celitus curata fuerat. Et ita ad predicationem eius multi crediderunt.

Dum et pastores erant in regi
one eadem. uigilantes et cu
stodientes uigilias noctis supra
gregem suum. Et ecce angelus
dni stetit iuxta illos. et claritas
dei circumfulsit illos. et timue
runt timore magno. Et dixit
illis angelus. nolite timere. Ec
ce eni ēuāgelizo uob' gaudium
magnū qd erit oīm ppl'o. qr na
tus ē nob' hodie saluator q̄ ē xp̄s dn̄s
ī ciuitate dd. Et hoc uob' signū. inue
nietis īfante pānis īuolutū. et
positū ī presepio. Et subito fcā
est cū anglo mltitudo milicie
celestis exercit'. laudātiū et di
cētiū. Glā ī altissimis deo. Et in
tra pax homib; bone uolūtatis.
Sed stella magna. a uesperis
usq; in mane ibi resplendebat.

Tunc herodes clam uocatis ma
gis diligenter didicit ab eis
tempus stelle que apparuit eis.
Et mittens illos in bethleem di
xit. Ite et interogate diligenter
de puero. Et cum inueneritis
renunciate michi. Ut et ego
ueniens. adorem eum.

Qui cum audissent regem
abierunt. Et ecce stella quaz
uiderant in oriente antecedebat
eos. usqz dum ueniens staret
supra ubi erat puer. Uidentes
autem stellaz. gauisi sūt gaudi
o magno ualde. Et intrantes do
mū inuenerūt pueri cū maria
matre eius. et procidentes ado
rauerūt eum. Et apertis thesa
uris suis obtulerūt ei munera.
aurum. thus. et mirram.

Ui cum ad herodem reuerti no
luissent. angelus domini an
monuit ipsos in sopnis ne redi
rent ad herodem. Illi autem in

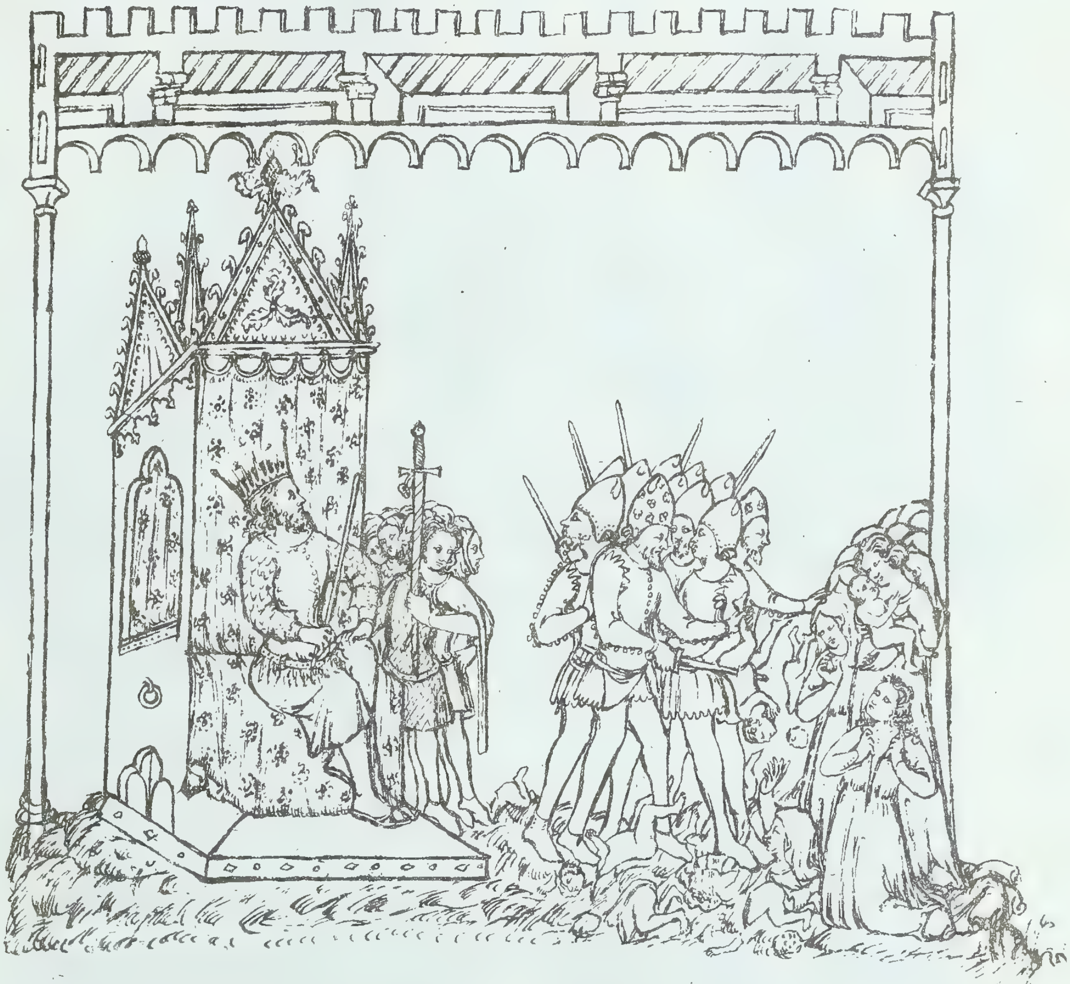
[illegible]

fantem. et cum magno gaudi
o reuersi sunt. per aliam uiam
in regionem suam.

c Vm uero magi recessissent.
statim uenit angl's dñi ad io
seph dicens. Surge et tolle pu
eruz. et mariã matre eius. et p ui
am heremi pge i egyptũ. Et esto
ibi usq3 dum dicam tibi. Futu

rum est enĩ. ut herodes querat
puerum ad perdendum eum.
Qui cõsurgens accepit puerũ
et matrem eius. et secessit in
egyptum. ut adimpleretur qđ
dcm ẽ p pphaz. Ex egypto uocaui
filiuz meuz.

Ʋ Jdens aūt herodes rex q͛ illus͛ esset a magis. inflāmatum ē͛ coꝛ eius. Et misit per omnes v͛ias. ut posset eos capere. Quo͛ cū penitus invenire nō posset. misit in bethlem. et occidit omne͛ pueros ab imatu et infra. scd͛m temp͛ qd͛ exquisierat a magis.

c T p̃tq̃ impleti sũt dies p̃gatio
nis marie. scd̃m legẽ moysi.
tulerũt puer͂ ĩ ĩh̃m ut sisterẽt eũ
dño. sicut scptũ ẽ in lege dñi. q
q̃ oẽ masculinũ adaperiẽs uul
uã. scm dño uocabit͂. Et obtule
rũt p eo i tẽplo dñi. par turtur aut
duos pullos colũbar͂. Erat aũt in
tẽplo dñi pph̃a iustus ꝛ timoratus
noĩe symeon. ãnor͂ C.xii. H̃ respõ
sũ acceperat a spũ sc̃o q̃ nõ gusta
ret mortẽ ñi uidẽt xp̃m filiũ di
in carne. Quã cũ uidisset ĩfantem
agnouit eũ ꝛ exclamauit uoce mag
dicẽs. Uisitauit d̃s plebẽ suã. iple
uit promissiõẽ suã. Et festinans
adorauit ĩfantẽ. P̃t hec suscep͂ eũ in
brachiis suis. ꝛ osculabat͂ plãta eius
dicẽs. Nũc dimittis seruũ tuũ dñe sm
ũbũ tuũ i pace. Quia uiderũt ꝛc̃. Quod pa
ra. ꝛc̃. lumen ad re. ꝛc̃. Et bñdixit il
li symeon ꝛ dixit ad mariã matrẽ ei
Ecce positus est hic in ruinã ꝛ resurre
ctionẽ multorũ in isrl'. ꝛ i signũ cui cõt
dicet͂. Et tuã ipsius aĩaz ptrãsibit gla
dius. ut reuellẽt͂ ex multis cordib; co
gitatões. Erat aũt in tẽplo dñi ãna p
phetissa phanuel filia. que uixerat
cũ uiro suo. septẽ annis a uirginitate sua.
ꝛ hec uidua erat p annos. lxxx. iiii. q̃ nũq̃
discessat d tẽplo dñi. ieiuniis ꝛ oõib;
uacãs. ꝛ dicẽs ad ĩfantẽ. Q̃m in isto erit
redẽptio sc̄li.

Um aut̄ eēnt ioseph et maria
cū puero ī uia ut pgerēt in egyp
tū. peruenerunt ad quādam spe
luncam. ut sibi aliquātulū refrige
rarent. sub ea. Descendit aūt bta ū
go maria de iumēto ⁊ sedit. ⁊ habe
bat puerū yhm̄ in gremio. Erant
aūt cū ioseph tres pueri. ⁊ maria
una puela iter agentes. Et ecce
subito igressi sunt de spelunca dra
cones. quos uidentes pueri expa
uerūt. Tunc dominus yhesus cū
esset adhuc duorꝫ annorꝫ erexit ſ
se. et stetit contra eos. Illi autem
inclinantes capita sua. adoraue
runt eū. Et cum adorassent eū.
abierunt. Tunc adimpletum
est. qd̄ dictum ē p p̄halmistam
dicentem. Laudate dominū de t̄
ra dracones et omnes abyssi.
Ipse autem dominus yh̄s infā
tulus deambulabat cū eis. ita
ut nullus eum grauaret. Uirgo
autem domini maria et ioseph
dicebant. Maria melius est ī
nobis. ut isti dracones interfic
iant nos. quam infantem ledāt.

Tūc dñs ih̄s ait. Nolite me
cōsiderare q̄ infantulus sum.
Ego ēīz semp̄ fui et sum. et ne-
cesse est. ut genera ferarū man-
suescere faciā. Similr̄ aūt leonē
et pardi adorauerūt eū. et cōmitta-
bant̄ cū eis in d̄serto. Quacūq̄
parte ibāt v̄go maria et ioseph
cū puero. ipse fere antecedeba-
nt eos. et ostendebant eis viam.
et obsequiū eis impendebant e-

is inclinātes capita sua. et adora-
bant dñm creatorē suū. Una aūt
die. cū vidisset bt̄a virgo [illegible]a
leonē iuxta se ue[illegible]simul h̄e
et pardos. v[illegible]monstra fi-
vehemēt̄[illegible]ū faciem
intuēs p[illegible]n vultu cōso-
latus ē eam dicēs. Noli timere
mater mea cara. Non enim ad in-
iuriam tuam. sed ad obsequium
tuū venire festinant.

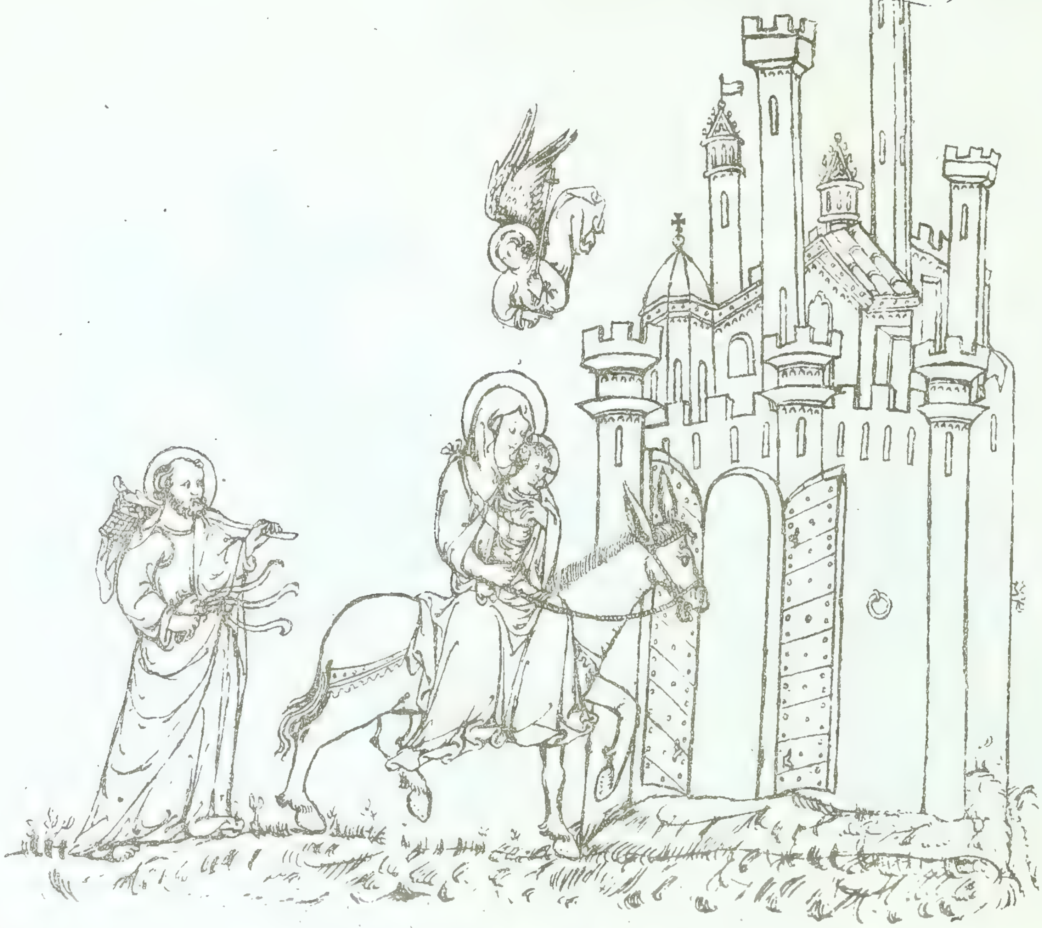
Et hec dicēs amputauit timo-
rem de cordib9 eoꝝ. Et ambula-
bant simul leones ⁊ boues ⁊ asini
qui eis neccessaria portabāt. ⁊ insi-
mul mansionē faciebāt. ⁊ ad pa-
bulū accedebant. Erant etiā si-
mul arietes quos de iudea addu-
xerant. Qui sequebātur et ipi
inter lupos ⁊ leones et am-
bulabant sine formidie. Nullus
timebat nullum. ⁊ nullus a nul-
lo ledebatur in aliquo. Tunc ad-
impletum est qd' dein est per y-
saiam pphām dicētez. Lupi cū
agnus pascent. leo et bos insil'
comedent paleas.

Factū est aūt ut in die tercia
profectionis eoꝝ. bt̄a uirgo
maria nimio calore solis fati
garetur in heremo. Et uidēs ar
bore palme. uoluit sub umbra
illius aliquātulum quiescere.
qui festinans ioseph perduxit
eam ad palmā. et fecit eā desce
dere de iumēto. Cumqꝫ sedisset
btīssima uirgo. respiciens ad co
mā palme. uidit eam repletam
pomis. et dixit. O si fieri potui
sset ut ex ipis fructibꝫ potuissē
reficere. Et ait yh̄s ad eam. mi
ror te hec dicere. cum uideas q̄
tam altitudinē palme. Ego a
utē de aqua cogito. que nobis
deficit in utribꝫ. et non habem̄
unde possimus replere eos. aut
nos refocillare. Tunc infans
yhesus sedens in sinu matris
sue uirginis. dixit ad palmam.
O palma flecte ramos tuos. et d̄
fructibꝫ refice matrem meam.
Et statim palma predicta ad p̄
ceptū domini suj inclinauit se.
usqꝫ ad genu matris sue. Et co
ligentes fructus quos habebat.
omnes refecti sunt. Postea uū
q̄ collecta sunt omnia poma eius.
inclinata manebat. eius impe
rium expectans. cuius fuerat
inclinata. Tūc puer yh̄s dixit
ad eam. Erige te palma et confor
tare. et esto consors arborū me
aꝝ que sunt in paradiso patris
mei. Aperi aūt ex radicibꝫ tuis
fontem occultū. et fluat ex eo aq̄
in sacietate. Statim erecta est
palma. et cepit de radice eius e
fons aque exire. que erat limp
hida frigida et dulcissima. Uidē
tes aūt fontē aque. gauisi sunt
gaudio magno. Et potati sunt
omēs una cum iumētis. grās
agentes deo. Die aūt altera im
pleuerūt utres. et profecti sunt.
Euntibꝫ uō dixit ad palmā. Hanc
ūtutē cōcedo tibi. ut unus ex ra
mis tuis transferatur ab angelis
meis. ut plātetur [illegible] mi.
Hanc autē bndictionē habeas in
te. ut omnibus i quocūqꝫ certami
ne uicerit. dicatur peruenisti ad

palmā. Hec loquēte. ecce ange
lus apparuit stans sup arborē
palme. ⁊ afferrēs unū ex ramī
eius ibat uolans. Quod uiden
tes uniuersi ceciderunt in faciē
suā. et timuerunt timore ma
gno. Tunc loquutus ē eis dic
cens eis. Quare formidatis.

An nescitis qm palma hec quā
feci transferri. parata erit omib⁹
scīs in loco deliciarū. sicut uobis pa
rata fuit i hoc loco deserto. Dixit ē
ioseph. Dñe. quare hic minus e
sta. dequo si nob' placet. teneam⁹
uiam maris. ut possim⁹ p ciuita
tes maritimā requiescendo ituri
rc.

Dicit ei puer yhesus noli timere ioseph. Ego ita uobis abbre uiabo uiam. ut quod per trigita di es iter erat. in una die faciam uos peruenire. Adhuc eo loquente. ecce proficiscentes ceperunt uidere montes terre egypti et ciui tates eius. et in gaudentes atque exul

tantes intrauerunt in una ex ciuitatibus. que thebaida uocatur. Et quia nullus ibi notus erat ubi hospi tarentur. templum quod ibi erat ingressi sunt. quod capitolium eiusdem ciuitatis uoca batur. In quo templo trecenta statua et quin que ydola posita erant. Quibus singulis diebus honor deitatis a sacrilegis p hebatur.

Cum esset autem ut ingrederetur ibi beata virgo maria cum dilecto filio suo. corruerunt omnia ydola. et iacentes in facies suas nichil se esse evidentius proderent. Tunc adimpletum est quod dictum est per prophetam. Ecce dominus veniet super nubem levem. et commovebuntur a facie eius omnia manufacta egyptiorum. Cum autem nunciatum fuisset afrodisio regi eorum. venit ad templum cum omni exercitu suo. et amicis omnibus. et comitibus suis. Dicebant autem pontifices templi. quod nichil erat quod audierant. Rex autem ingressus templum. et videns verum esse quod audierant.

statim accessit ad [illegible] et adoravit infantem quem [illegible] beata in brachio tenebat. Et [illegible] adorasset eum. loquutus est ad omnem [illegible] suum. et [illegible] dicens. Hic nisi esset [illegible] omnia coram [illegible] quos deos [illegible] caute [illegible] indignationis [illegible] in [illegible] Et [illegible] perit pharao cum exercitu suo qui [illegible] gloriabat in fortitudine sua. Habitavit autem ioseph in egypto cum virgine maria et puero yhesu usque ad obitum herodis regis.

p Ost mortem aut̄ herodis re
gis. ecce angl̄s dn̄i apparuit i
sompnis ioseph in egipto dicē.
Surge et accipe puerum et m̄.
matrē eius. et uade in trā isra
elis. Defuncti sūt eni qui quere
bant animā pueri. Qui consur
gens accepit puerū et m̄rē
eius uirginē mariam. et uenit
in terram israelis. Audiens a
utē q̄ archelaus regnaret in iu
dea p herode patre suo. timuit il

luc ire. Et ammonitus est in
sompnis et secessit in partes i
galilee. et ueniens habitauit i
ciuitate que uocatur nazareth.
ut adimpleret qd̄ dc̄m est p pro
phetas. Q̄m nazareus uocabit.
Ibi habitauit beata uirgo maria.
et ibi nutriebat filiū suū. Et erat
plus annorum .... et crescebat e
tate et sapiencia et gracia dei erat
in illo.

Contigit aũt ut quadã die
beata uirgo maria ad cuius
dã uicini sui artis tintorie do
mũ pergeret. Puer aũt yħs filius
eius gloriosus sequutus ē eã.
sicut cõsuetudo ē puerorum sequi
matres suas. Cum aũt uirgo
maria cũ homĩe illo ad quẽ re
uenerat loqueretur. infans yħs lo
cum ĩ quo erat ille officiũ sue ar
tis exercere solicitus introiuit. u

biqz diuersa uascula diuersas
tincturas habẽtia repperit. nec nõ
et diuersos pannos multorum
hominum quos illi homines
ad tingẽdum dederant similiter
inuenit. Quos pannos ipse puer
suscipiens. et in unũ colligens.
in quodam uasculo quod tĩnti
tincturam nigram gerebat. o
omnes submersit.

Dñus rei fcũn postq̃ ad ipũs
hõis noticiã uenit. ualde ɔtri
stari cepit. ⁊ ad uñ-ĩus matrē eĩ ml'
tũ ɔquerelari cep. Et ducebat ma
tri sue. Heu ecce qd fecit filiu tu
us. totũ laboꝛe meũ ad nichilũ
redegit. si hoc sciã p certo q' puer
a me nullo mō dimitteť. dum
dãpnũ qd' m̃ fecit restituat. Maẽ
ũo yhũ. cũ talia ab hoĩe audiret.
cepit filio suo dicere. Fili carissĩe
qd fecisti. quare hec egisti. Ego ẽ
de te magnũ gaudiũ hẽre sperabã.
qz scio quō te hẽbaz. tu ũo cũ oĩb'
letificare debẽs. sic sep fecisti. m̃o
eõtrio ɔtristari. Rñdens aũt puer
yhs matri sue dixit bta ũgo ad eã.
Ecce totũ laboꝛe istius hoĩs ɔstru
xisti. Yhs aũt dixit ei. Q'uo eũ de
struxi. Rñdẽs aũt maẽ ei dixit illi.
Quia eũ ipẽ pannos mltoꝝ hoĩuz
habẽt. ut unicuiqz ex pãnis suis
diuisam tincturã tribuẽt. Tu ũo ex
hys oĩbus. ticturam unius coloꝛis
fecisti. Nũc ergo opoꝛtet me emẽ
dare qd gessisti. Yhs aũt puer spe
ciosus hec audiẽs. accessit ad uascu
luz in quo pãnos misat. ⁊ fm ue
le ipius magri. unũquẽqz pãnũ

diuiso

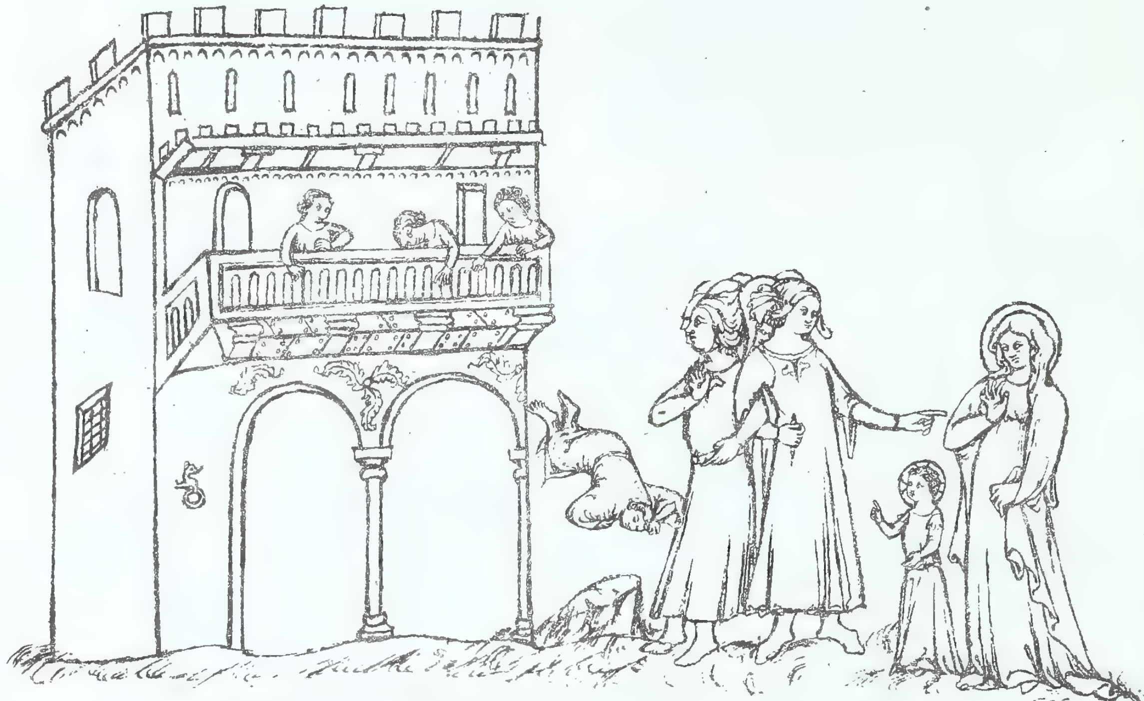
diuerso colore tinctum ex ipso tinale-
bat. et ipsi homini prebebat. Hec ui-
dens ioseph ille. similiter cum matre domina
glorificauerunt ipsum puerum. et i
magna admiratione habuerunt.

Virgo autem domina mater proprium
filium brachijs suis stringens.
et osculans eum. sic et magno
repleta gaudio. cum xpo filio su
o remeauit ad patriam.

Cum autem esset yhesus etate quinque anno
rum. facta est pluuia magna sup
tiam i ciuitate nacareth. Yhesus autem
precepit ut omnes aque congregarentur in
piscinam. et ita factum est ut omnes mu
rarent. Statim tulit de luto illius
piscine. et fecit duodecim aues ex il
lo luto. Erat autem magnus dies sabba
ti. quando fecit hoc yhesus. Videntes autem alii
pueri cum quibus ipse ludebat. cucur
rerunt ad ioseph et dixerunt ei. Ecce

filius tuus ludendo nobiscum fecit xii aues
ex luto. quod non potuit facere die sabbati.
et fregit illud. Joseph autem dixit ad yhesum.
Quare hoc fecisti. quia non oportuit te fa
cere hoc die sabbati. Jhesus autem puer [illegible]
aperuit manus suas et precepit passeribus
dicens. uolate in altum non timentes mortem.
Illi autem uolauerunt in altum clamantes
et laudantes deum. Videntes autem iudei
admirabantur. et nunciauerunt mirabi
lia que fecit puer yhesus.

u Na aūt die cum ascēdisset puer
yh̄s ī domū cuīdā hoīs cū aliys
pueris. ⁊ ipe cū illis ludēt. unꝰ eorū
lis cucurrit p porticū. ⁊ cecidit in
fra porticū. ⁊ sbito mortuꝰ ē. Vidē
aliy pueri omēs fugierūt. Yh̄s āt
solus cū dfūcto puero remāsit in
domo sua. Et cum uēissent parē
tes eius. cuius infans defunctꝰ
fuerat. dicebant ad yh̄m. Vere tu
eie eum fecisti. At illi insistebāt
aduersus eum dicētes. Vere ⁊
tu eum occidisti. Puer aūt yh̄s ⁊
pulcra facie ⁊ uenusto aspectu sa
ens se eē filiū dī. scāuis ascēdit
in domū illā ubi iacebat puer d
functus cū parētib; eius. Et stās
sup eū clamauit uoce magna no
men īfantis dicēs. O sino surge
⁊ dic hoīb; istis si ego te eicuere
fecī. Et statim puer surrexit et
dixit. Non domine. Nam et cū
talia audissent et tam magnū
miraculū quod fecit puer yh̄su
glorificauerūt deum. et adorau
erunt puerum yhesum.

p Ost paucos autem dies illius.
quidam puer scindebat lignum
et crudeliter sibi pedem vulneravit. Et
cum pervenisset ibi turba magna. ve
nit autem puer yhs cum illis. et acces
sit ad eum et tetigit pedem vulnera
tum et sanavit eum. et dixit ei yhs.
Surge et incide lignum et meme
to mei. Cum autem vidisset turba illa si
gna que fecit yhs adoraverunt
eum et dixerunt. Inveniatur
te puer verus deus est.

Cum aūt eēt yh̄s puer annorū
sex una die uirgo maria mat̄ su
a misit eum ad hauriendū sibi a
quā. Cum aūt puenisset ad puteū
puer yh̄s cum ydria in manu. erāt
ibi multe magne puerorū iudeorū. ⁊
fregerūt ei ydriā suā. Yh̄s aūt pu
ei apprehēdit gremiū uestis sue:
quā eidē fecerat uirgo maria ma
ter eius. et impleuit eam aqua.
et attulit matri sue. Videntes aūt
alij pueri iudeorū admirati sunt ac
etiā mat̄ ei. et uidens talia de filio
suo osculata ē eū. ⁊ dix. Dn̄e exau
di me. ⁊ salua dilectū filium meū.
Maria autem conseruabat omīa
uerba hec conferens in corde suo.

Um aūt fc̄m eēt temp̄. egres
sus ē ioseph ad seminandū tri
ticū. et yh̄s puer sequutꝰ ē eum.
Dum aūt seminaret ioseph. ex
tendit yh̄s manū suam. et tulit de
tritico q̄uātū pugilus capere potu
it. et seminauit. Cum aūt ueni
sset temp̄ metiendi. descendit io
seph ad colligendā messem. uenit
autem infans yhesus cum eo.
De tritico autē illo quod yh̄s se
minauerat collegerūt centum
modia frumenti. Et locauerūtq;
pauperes uiduas et orphanos.
et illud tale triticum diuiserūt
illis p̄sonis. Excepto q̄ ioseph
aliquantulum tulit in domo su
a pro b̄ndictione.

c Cum aūt eēt yh̄s ānoꝝ octo.
erat ioseph architectus ⁊ opab
tur ī ligno. Una aūt die quidaꝫ
dives homo rogavit eum dicēs.
Dn̄e ioseph rogo vos. ut michi
faciatis optimū grabatū ⁊ pul
crū. ⁊ obtulit ei lignū ad faciē
dū opus. Joseph aūt accipiens
lignuꝫ cepit euꝫ mēsurare. et n̄
ꝯveniebat lignū ad faciēdū opu⸗
illud. qꝛ finxerat eum. et cepit ꝯ
tristari ioseph. quia non poterat
secūdum voluntatē suam facere.
Videns aūt puer yh̄s cōtristari
ioseph dixit ei. Noli ꝯtristari. ſꝫ
apprehende unū caput ligni. ⁊ ego
apprendā aliud. ⁊ extēdam̄ bn̄ q̄
tum possum̄. Sic facto. ioseph
adhuc cepit mēsurare lignū. ⁊ in
venit optimū pro eo negocio. Jo
seph aūt cū vidisset quod fecerāt
yesus amplexatus est eū dicēs.
Beatus sum ego quia talem pu
eruꝫ donavit michi deus.

Et cum vidisset ioseph tantam
graz in puero eo q crescebat i
sapia et statura psce tradidit eu
cuidã doctori ad adiscēdas lr̃as.
Magr ait suscipiēs eu dix ad io
seph. quotas lr̃as uultis uos ipz
docen. aut lr̃as gētiles aut ebre
as. Rndit ioseph. lr̃as gētiles
Magr nō cepit puez manu et du
cit eu i scolas cu alijs pueris. Et
docuit eu pmo agnoscere a. et b.
Et yh̄s tacebat. et nichil magro
respōdebat. Magr aut dix ei. r

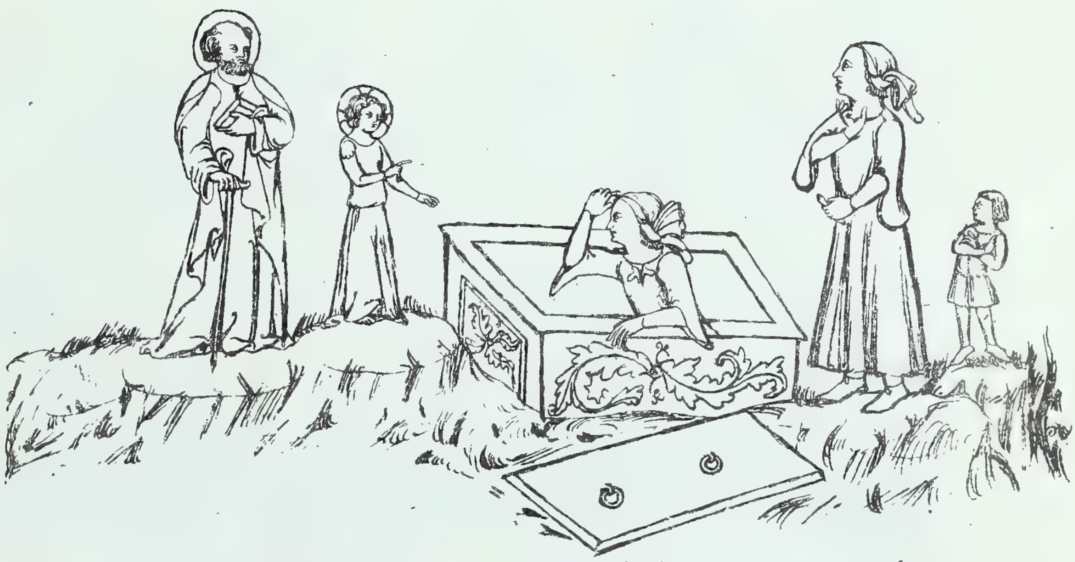
Dic. A. Rndit yh̄s et dix ei. Si es
uerus doctor et magr dic michi
que ꝯtinuo ē in a. et ego tradicā
tibi q fortitudo ē in b. Magr aut
iratus magno furore percussit
proiecit tolam p capite yh̄u. [illegible]
et aute yh̄s inclinauit caput su
um. ita q eu nō percussit tabula
yh̄s. O fili meretris [illegible] tu
me. Sic loquuto puero yh̄u. Sta
tim magr ille cecidit mortuus. yh̄s
nō reuisus ē domū suam.

a Tl dicēs aūt ioseph id qđ fcm̄
fuerat ꝯtristatus est ualđ et
dix̄ ad ugīnē mariā. Noli dimit
tere puer ut egrediat̄ de domo.
Post aūt m̄ltos dies ueīt alius doc
tor. q̄ ē amicus ioseph et dixit ei.
Amice trade m̄ puer tuū et ego i
m̄lta suauitate docebo eū. Rn̄dit
ioseph. Si pualeos accipe eū ad di
sciplinā adū cū gaudio. Cum acce
pisset aūt eū doctor. cū magno tim
ore ibat iuxta euz. et in magna
ueneratiōe eū hēbat. q̄ sciebat ma
gnā uirtutē et sapiaz ēē in eū. Puer
aūt yhs cū uēisset in domū docto
ris. respiciēs inuenit librū iacētez.
et aperuit euz. et nō legebat ea q̄
scripta erāt in libro. s; apeněs os
suum loquebatur de spū scō. et do
cebat ea que erant in lege. Omēs
uero qui ibi aderāt. libenter eum
audiebant. Magister uero ille a
udiebat et sedebat iuxta eum. et
libentē eum audiebat. et rogabat
eum ut amplius doceret. Coadu
nata est aūt multa turba audiē
tes sanctam doctrinā eius. et op
timos s̄mones eius qui procedeb

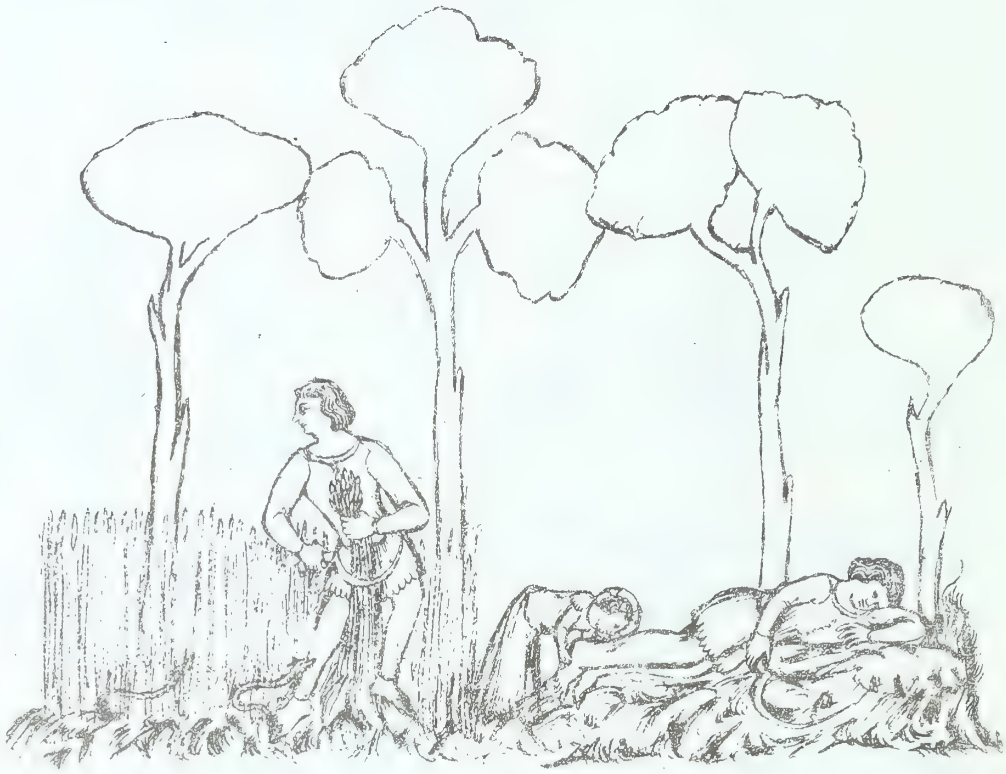
bant de ore eius. Et omēs mirabā
tur: qz cum puer esset. talia doceret.
Cū aūt hec audisset ioseph. cucur
rit ipse illuc. Uidens aūt eū ma
gist' ille. dix̄ ei. Scias amice mi q'

ego cum infantē accepi ad docen
duz ī disciplinā dū. ipse uero ma
gna grā est repletus. Ergo tolle
eū tecū in domo tua. qz grā quaz
hȝ data ē sibi a deo.

Um autē audiuisset puer yhs
magistrum talia dicentē yllaris
fact' est. ī dixit ei. Ecce nūc uerū
dixisti. Per te enī resurget ille qui
mortuus est. Peto dn̄e. Et subi
to surrexit magr̄ ille qui mortu'

fuerat. Tulit autem ioseph pu
erum yhesum. et detulit eum in
domum suam.

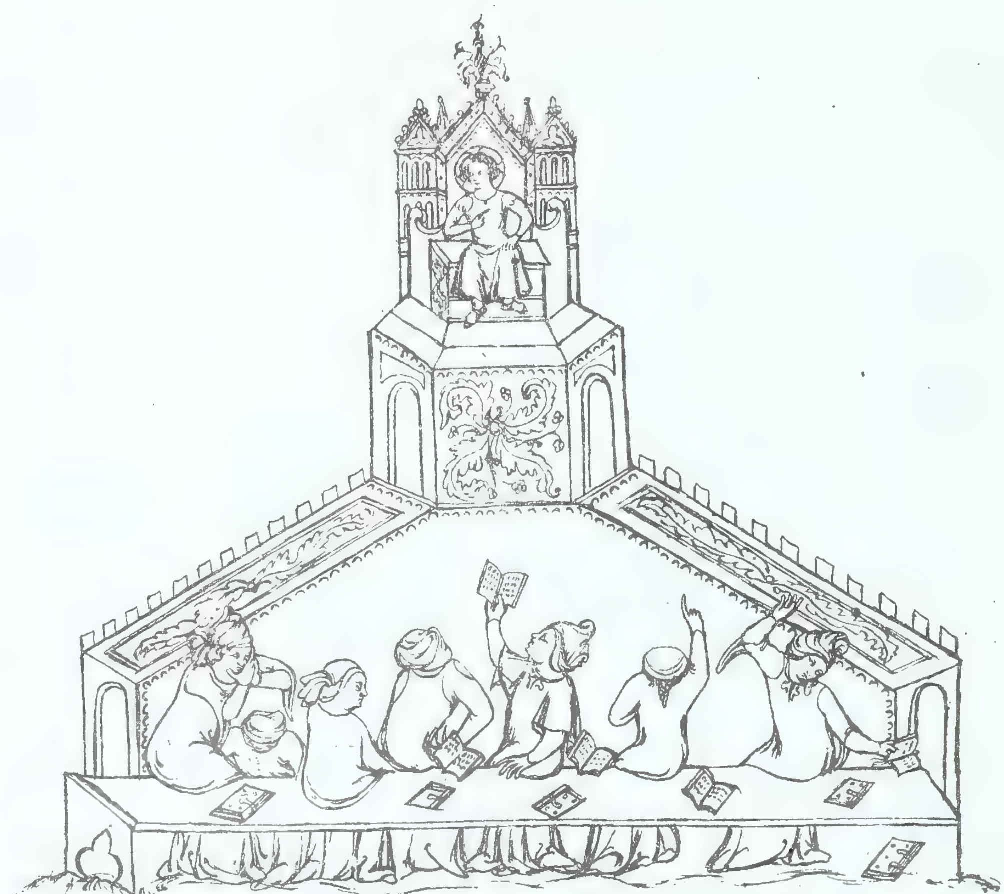
Osep autem una die misit fratrem suum iacob in campũ ad colligendũ stipullas. et morsus est cũ uipera. et cecidit in terrã quasi moriens ppt uenenũ.

Cum autẽ talia audisset puer yhesus. stetit super eum et insufflauit in plaga. et subito sanus factus est. et uipera mortua est

On post mltum tp̄s infans cuiu̅
dam uicini sui mortuus est. et
plorabat mater eius ualde. Audi
ens puer yh̄s ineffabilis abyt et
stetit supra puerum. pulsauit in
pectore eius. et dixit. Tibi dico
infans noli mori sed uiue. et sta
tim surrexit puer. Dixit aut̄ yh̄s
ad matrem pueri. Tolle filiu̅ tuu̅
et memento mei. Videntes aut̄ turbe
que ibi aderāt dixerūt. Inuenta

te infans iste qui talia operat̄.
celestis ē. Jam eni̅ plures aīas li
berauit a morte. et saluos fecit
omēs sperantes in eo. Scribe aūt
et pharisei dixerūt uirgini mari
e. Tu es mater istius infantis. Il
la aūt dix̄ eis. Vere ego sum. et e
um ī utero meo ego nouē mēsibꝫ
portaui. Qui dixerūt ad eā. Bta
es tu inter omēs mulieres. qz bñdix̄
ds̄ fructū uentris tui. qz tā glo̅su̅ in
fātē et tā mirabile donū ꝯtulit t̄ ds̄.

c Cum factus esset yhesus an
norum duodecim. ascendentibus illis
yherosolimam secundum consue
tudinem diei festi. cōsumatisque
diebus. cum redirent remansit puer
yhs in ierlm. et nō cognouerunt
parentes eius. Existimātes illū
esse in comitatu. venerūt iter.
diei et requirebant eum inter
cognatos et notos. Et nō inue
nientes regressi sunt in ierusa
lem. requirentes eum. Et factū
est post triduū inuenerūt illum
in templo sedentem in medio do
ctorum. audientē illos et interro
gantem. Stupebāt autem omēs
qui eum audiebant. super prudē
cia et responsis eius.

T uiuementes eum admirati
sunt. Et dixit mater eius ad il
lum. Fili quid fecisti nobis sic. ec
ce pater tuus et ego dolentes que
rebamus te. Et ait ad illos. Quid
est q' me querebatis. Nesciebatis
quia in hys que patris mei sunt
oportet me esse. Et ipsi non intel
lexerunt uerbum quod loquutus
est ad illos. Et descendit cum eis
et uenit nazareth. et erat subdi
tus illis.

Nillo tpr̄. Cum audisset ioha-
nes in vinculis opa xp̄i. mittens
duos de discipulis suis ait illis.
Tu es qui venturus es an aliū
expectamus. Et respōdens ih̄s
ait illis. Euntes renunciate io-
hanni que audistis et vidistis.
Ceci vident claudi ambulant. le-
prosi mundant. surdi audiunt
mortui resurgūt pauperes euā-
gelizantur. Et beatus est qui n̄
fuerit scandalizatus in me.

In illo tpe. Miserũt iudei ab ie
rosolimis sacerdotes et leuitas
ad iohañe. ut interrogarẽt eũ. Tu
quis es. Et ɔfessus ẽ ⁊ nõ nega
uit. Et ɔfessus ẽ quia nõ sum
xp̃s. Et interrogauerunt eũ. Quid
ergo es tu. Elyas es tu. Et dix
nõ sum. Pp̃ha es tu. Et respõdit nõ.
Dixerũt ergo ei. Quis es ut re
spõsum demus hys qui miserũt

nos. Quid ergo dicis de teipõ.
Ait ill'. Ego uox clamãtis ĩ de
sto. dirigite uiam dñi. Quid
ergo baptizas si tu nõ es xp̃s neq̃
helyas neq' ꝓpheta. Rñdit eis
iohẽs dicẽs. Ego baptizo in aqua.
medius aũt uestrũ stetit quẽ uos
nescitis. Ipse ẽ qui post me uẽturus
est. qui ante me factus ẽ. cuius nõ
sũ dignus ut soluã corrigiã calcia
menti.

a Anno quintodecimo imperii ty
berii cesaris procurante poncio
pyllato iudeam. tetrarcha autem
galilee. herode philippo autem fratre
eius tetrarcha yturee et traco
nitidinis regionis et lisania.
abiline tetrarcha sub pontifici
bus anna et caypha principibus sacer
dotum. Factum est verbum domini
ad iohannem filium in deserto. Et venit
in omnem regionem iordanis.
predicans baptismum peniten
tie in remissionem peccatorum.

Inullr
Zhdic.

Ni illo tp̄e. Vidit ioh̄es yh̄m uenientē ad se. et ait. Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mondi. H̄ ē de quo dixi. Post me uēit uir q̄ añt me f̄cs est. q̄ꝛ prioꝛ me erat. ꝛ ego nesciebā eum. Sed ut manifestetur in israel. propterea ueni ego in aqua baptiçans. ꝛ testimonium perhibuit iohanes dicens. quia uidi sp̄m scm̄ descendentem quasi columbam de celo. et manētem sup eum. et dicentem. Hic est filius meus dilectus.

N illo tp̄e. Nuptie facte sunt
in cana galilee. et erat mater
yh̄u ibi. Vocatus est aūt yh̄s et
discipuli eius ad nuptias. Et
deficiēte vino. dicit mater yh̄u
ad eum. Vinū nō habēt. Et dicit
ei yh̄s. Quid michi et tibi muli
er. Nondū venit hora mea. Dicit
mater eius ministris. Quodcūq3

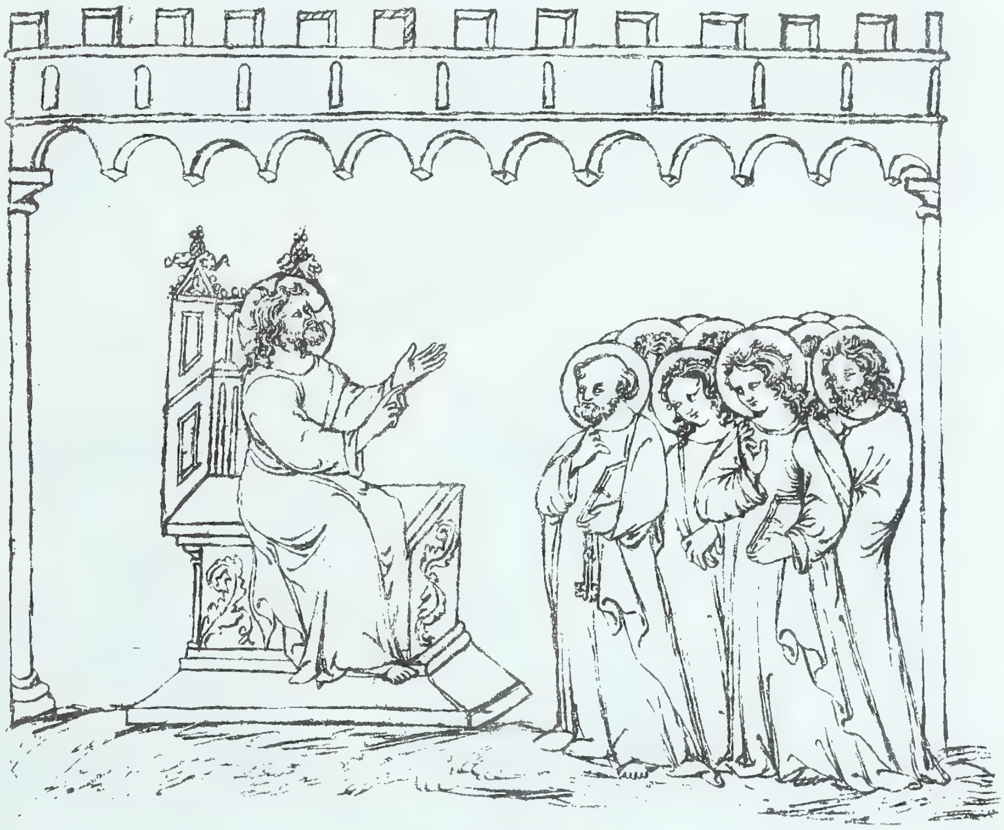
dixerit vobis facite. Erant aūt
ibi lapidee ydrie sex posite secun
dum purificationē iudeoꝝ. capi
entes singule metretas binas
vel ternas. Dicit eis yh̄s. Implete
ydrias aqua. et impleuerūt vsq3
ad sūmū. Et dicit eis yh̄s. Haurite
nunc et ferte archiriclino. Et tu
lerūt. Vt aūt gustauit archiricli
nus aquā. vinū fcm̄ est.

Nillo tpr. Cum descendisset yh̄s
de monte. sequute sūt eū turbe
multe. Et ecce leprosus ueniens
adorabat eū dicens. Dn̄e. si uis
potes me mūdare. Et extendēs
manū yh̄s. tetigit eū dicēs. Vo
lo. mūdare. Et cōfestim munda
tus est a lepra eius.

In illo tp̄r. Ascendēte yhū in na
uiculā sequuti sunt eū discipli
eius. Et ecce motus magnꝰ factꝰ
est in mari. ita ut nauicula ope
riret fluctibꝫ. Erat eīz uētus cō
trarius illis. Yhesus uō dormie
bat. Et accesserunt discipli et su
scitauerūt eū dicētes. Dn̄e salua
nos perim̄. Et dicit eis yh̄s. Quid
timidi estis modice fidei. Tūc sur
gens iperauit uētis ⁊ mari. et fa
cta ē tranquilitas magna.

Nillo tpr. Dixit yhs discipulis suis.
parabolā hāc. simile fcm est reg
nū celor hoī q seminauit bonū se
men in agro suo. Cum aūt dormi
rent hoies. uenit inimicus ei. et su
perseminauit çiçaniam. in medio
tritici. ⁊ abyt. Cum autem creu
isset herba et fructū fecisset. aparu
it et çiçania. Accedentes autem
serui patrisfamilias dixerunt
ei. Domine non ne bonum semē
seminasti in agro tuo. Unde ergo
habet çiçaniam. Et ait illis. In
imicus homo hoc fecit.

In illo tpr̃e. Cum turba plurima
conueñirent de ciuitatibꝫ et pre
pararent ad yh̃m. dixit eis per
similitudinem. Exijt qui semi
nat seminare semen suũ. Et

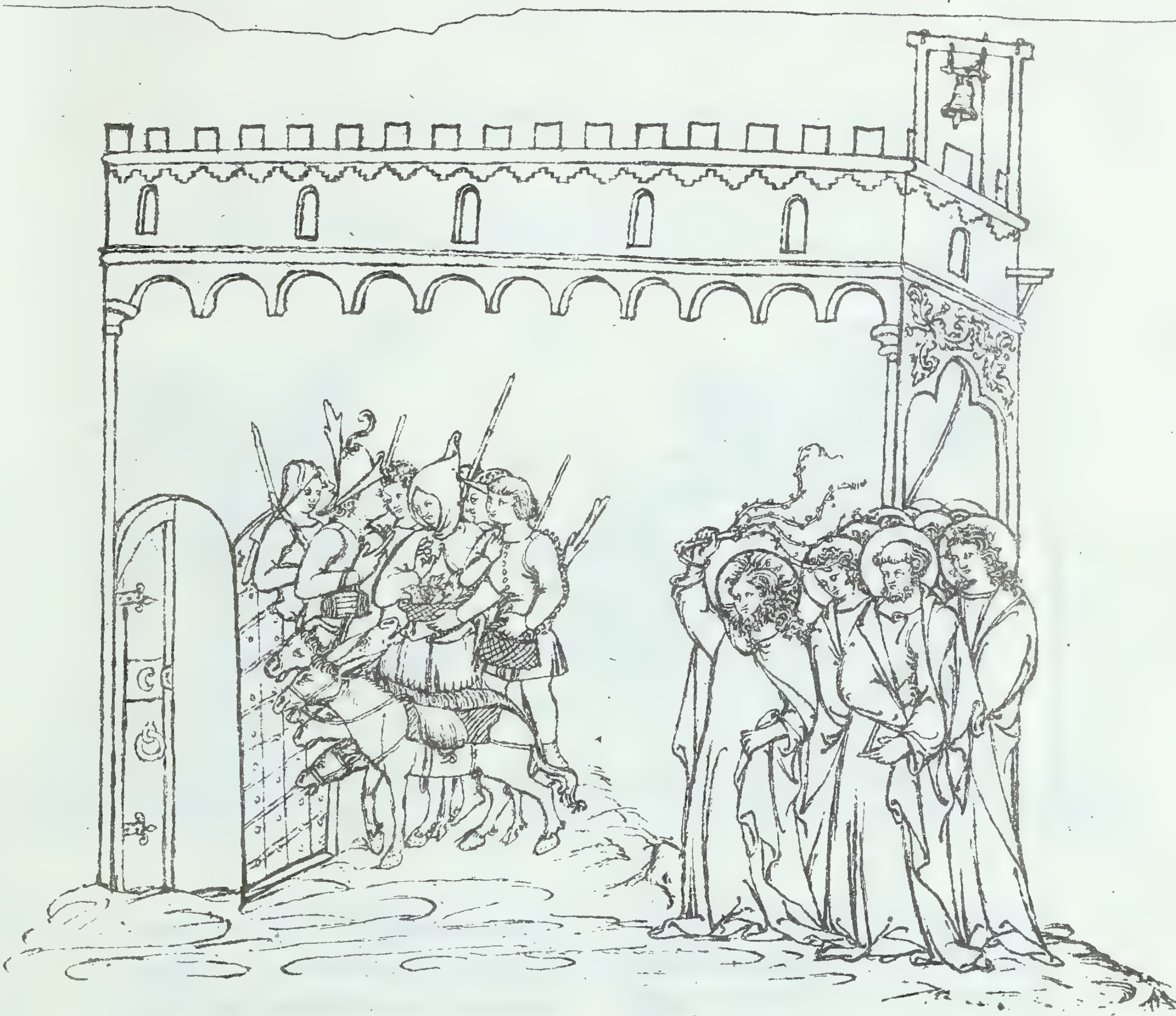
dum seminat aliud cecidit secus
uiam. aliud cecidit supra petrã.
Ad cecidit inter spinas. et aliud
cecidit in terram bonam. et qui
hẽt aures audiendi audiat.

Illo tp̄e. Dixit ih̄s discipulis suis. Audistis quia dictū est antiquis. Diliges p̄ximū tuū. 7 odio h̄ebis inimicū tuū. Ego autem dico uobis. Diligite inimicos uros. benefacite hys qui oderunt uos. Et orate pro persequētibꝫ uos. 7 calūpniātibꝫ uos.

N illo tp̄e. Cum sero esset factū erat nauis in medio mari. et ip̄s solus in terra. Et uidit discipulos suos laborantes in remigando. erat enī uentus contrarius eis. Et circa quartā uigiliā noctis. uenit ad eos ambulans sup mare. et uolebat preterire eos. At illi ut uiderūt eum ambulantē sup mare. putauerunt fantasma esse. et exclamauerunt. Omnes enim eū uiderūt.

Cum intrasset yhesus ierosoli-
mam. commota est universa civi-
tas dicens. Quis est hic. Populi
autem dicebant. Hic est yhs prophe-
ta a naçareth galilee. Et intravit
yhesus in templum dei. et eici-
ebat omnes vendentes et emen-
tes in templo. Et mensas nu-
mulariorum. et cathedras vendin-
tium columbas evertit.

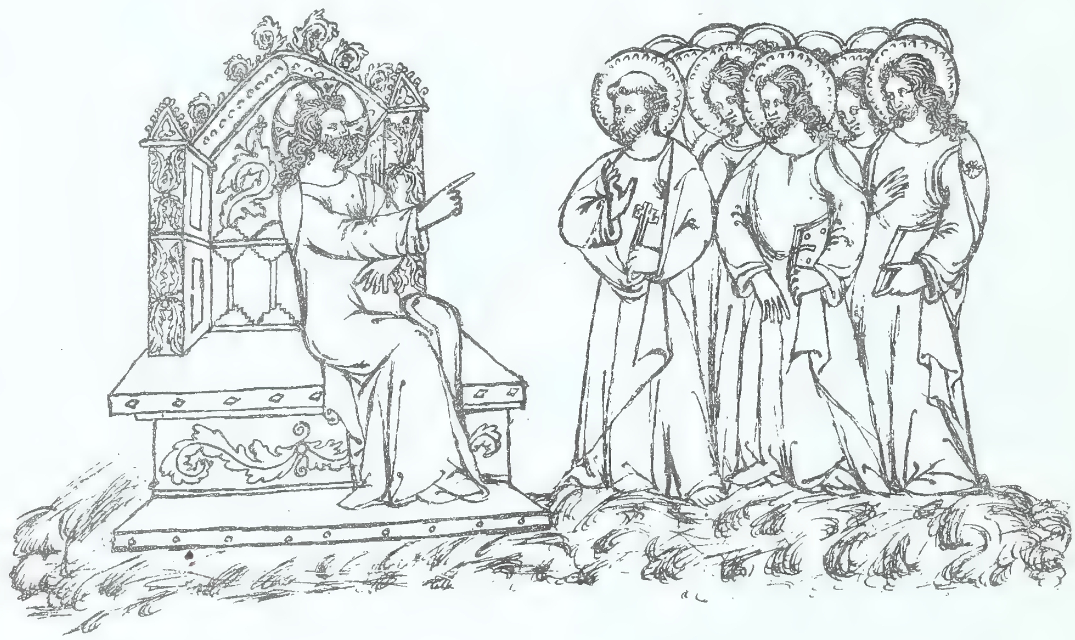

1 N illo tp̄e. Fc̄m est in una di
erum. et ip̄s sedebat docēs. Et
erant pharisei sedentes ⁊ legis
doctores. qui uenerāt ex omi
castello iudee ⁊ galilee ⁊ ieru
salez. ⁊ uirtus dn̄i erat ad san
andū omēs. Et ecce uiri portā
tes i lecto hominē q erat para
liticus. ⁊ querebāt eū inferre. ⁊
ponere ant eū. Et nō inuenient
qua parte illū īferrēt p̄ turba. a
scenderūt sup̄ tectū. ⁊ p tegulas
miserūt illū cū lecto in medio ā
te yh̄m. Quoꝝ fidē ut uidit dix̄.
Homo remittūtᷣ tibi peccā tua. ⁊ ce
perūt cogitare scribe ⁊ pharisei di
centes. Quis ē hic qui loquitur
blasphemias. Quis potest dimi
ttere peccata. nisi solus deus.

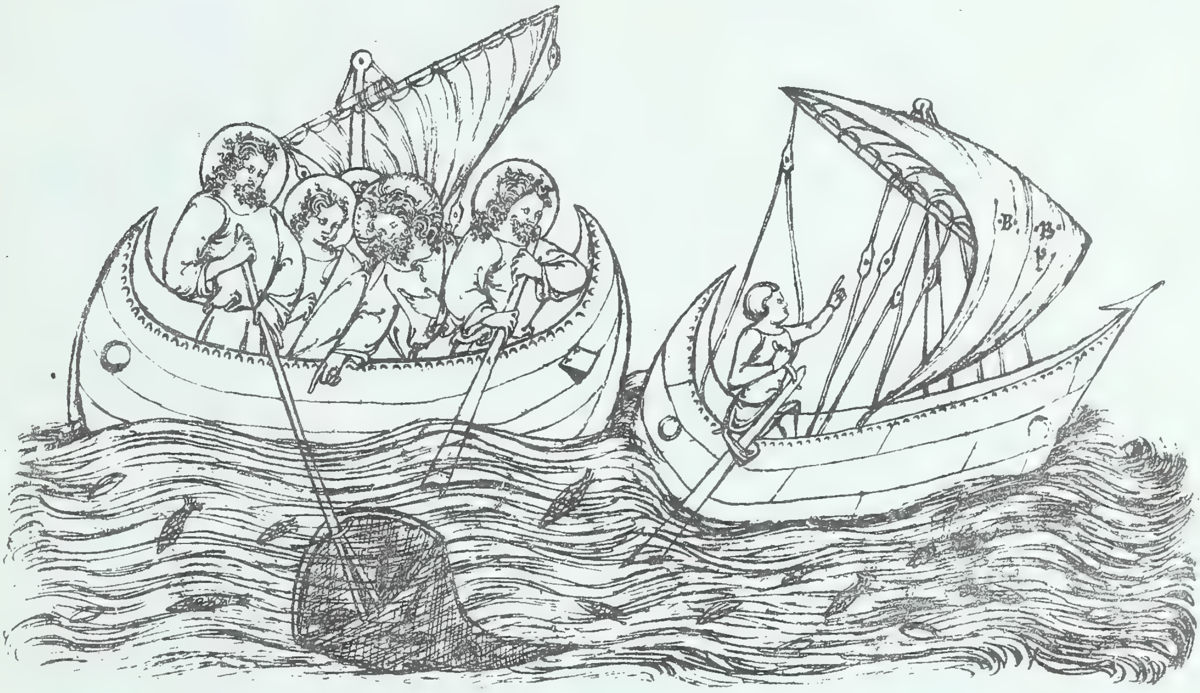

N illo tempore. Dixit yhs disci
pulis suis. Estote misericordes si
cut et pater uester misericors est. Nolite
iudicare. et non iudicabimini. No
lite condempnare. et non condemp
nabimini. Dimittite et dimitte

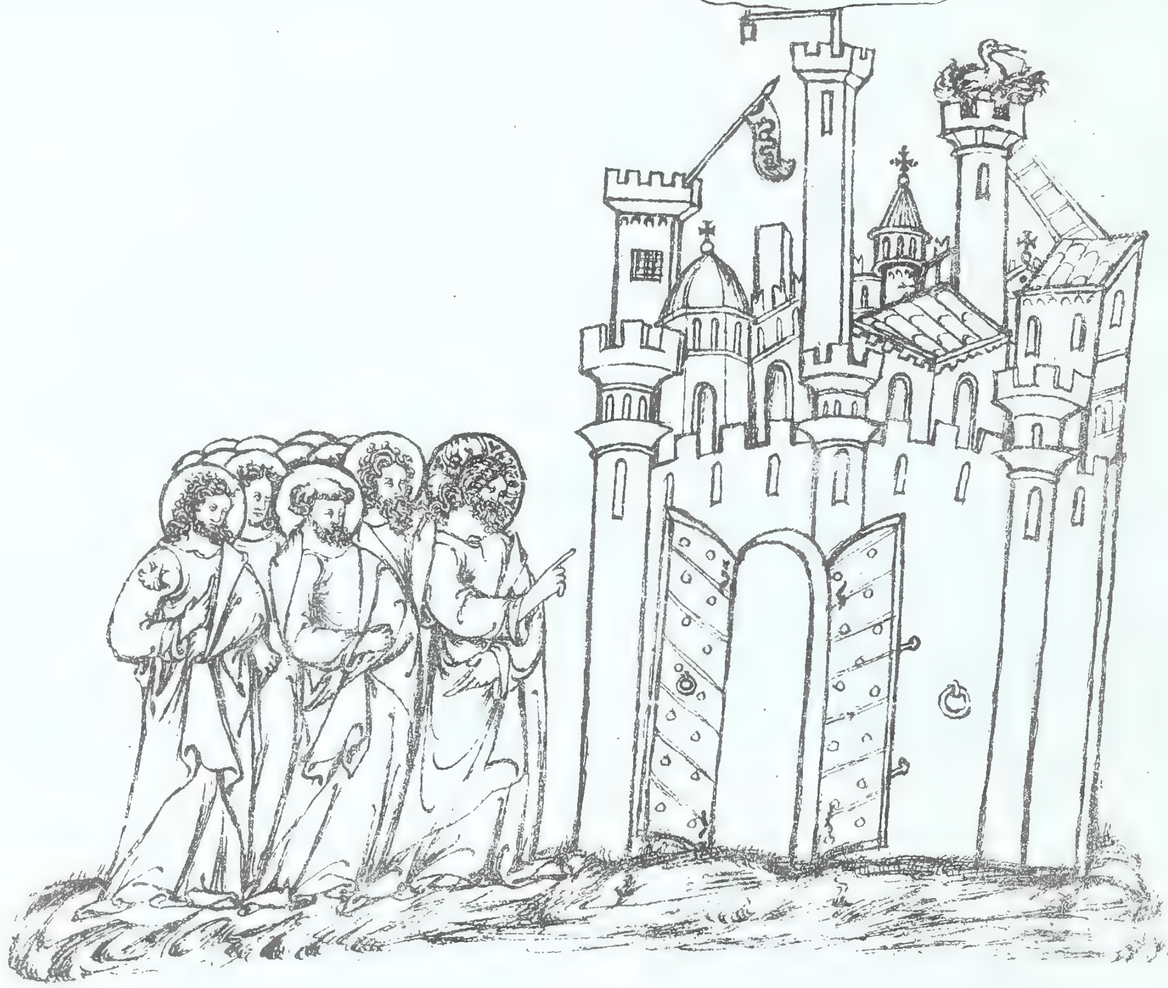
tur uobis. Date et dabitur uobis.
Mensuram bonam et confertam et
coagitatam. et supereffluentem da
bunt in sinum uestrum. Eadem
quippe mensura qua mensi fu
eritis. remetietur et uobis.

Nillo tp̄r. Dixit ihs discipuli
suis. Amen am̄ dico uobis. nisi
manducaueritis carnem filij ho-
minis. et biberitis eius sanguiē.
non habebitis uitam in uobis.
Qui m̄aducat meam carnem
bibit meum sanguinem. habet ui-
tam eternam. Et ego resuscitabo
eū. in nouissimo die. Caro mea
uere est cibus. et sanguis meus
uere est potus.

In illo tpr. Cum turbe irruerent
in yhesum. ut audirent uerbum
dei. et ipse stabat secus stagnum
genesareth. Et uidit duas naues
stantes secus stagnum. piscatores
autem descenderant. et lauabant
retia. Ascendens aut̃ in unam na
uium que erat symonis. rogauit e
um ut a terra reduceret pusillum.
Et sedens docebat de nauicula tur
bas. Ut cessauit autem loqui
dixit ad symonem. Duc in altũ
et laxate retia uestra in capturã.
Et respondens symon dixit illi.
Preceptor per totam noctem labo
rantes nichil̃ cepimus. in uerbo
aut̃ tuo laxabo rete. Et cum hoc
fecisset concluserunt piscium
multitudinẽ copiosam.

Nillo tp̄e. Cum apropinquaret yh̄s ierusalem. uidens ciuitatē fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses et tu. Et quidē ī hac die que ad pacem tibi. Nūc aūt abscōdita sunt ab oculis tuis.

quia uenient dies in te. et circūdabūt te inimici tui uallo. Et circūdabūt te ⁊ coangustabūt te undiq̄. Et ad terrā prosternēt te. ⁊ filios tuos q̄ in te sūt. Et non relinquēt in te lapidē sup lapidem.

Duo homines ascenderūt in tē
plum ut orarēt. unus phariseꝰ
et alter publicanus. Phariseus
stans hoc aput se dicebat. Deus
gracias ago tibi. qr nō sum sicut
ceteri hominū. Raptores. Iniu
sti. adulteri velut eciā hic publi
canus. Ieiuno bis in sabbato. de
cimas do omnium que possideo. Et
publicanus a longe stans nole
bat nec oculos ad celū levare. sz
percuciebat pectus suum dicēs.
Deus propicius esto michi pec
catori.

N illo tempore. Exiens ihs de
finib⁹ tyri. uenit p sydonē ad ma
re galilee inter medios fines de
capoleos. et adducūt ei surdum
et mutū. et dep̄cabant̄ eū ut im
ponat illi manū. Et apprehen
dens eum de turba seorsum. mi

sit digitos suos in auriculas eī.
Et expuens. tetigit auriculam
linguam eī. Et suspiciēs in celū
ingemuit. et ait illi. Effeta qd̄
ē adaperire. Et statim aperte sunt
aures eī. et solutū ē uinculū lingue
eius. et loquebatur recte.

In illo. bia

Nillo tp̄r. Dixit yh̄s discipulis s̄s.
Beati oculi qui uident que uos
uidetis. Dico enī uobis. quod mul
ti reges et ꝓphē uoluerunt uidere
que uos uidetis. et nō uiderūt. et
audire que auditis. et nō audie
runt Et ecce quidam legis peri
tus surrexit temptans illum. et
dicens. Magister quid faciendo

uitam eternam possidebo. At
ille dixit ad eum. In lege quid
scriptū est. Quomodo legis. Il
le autem respondens ait. Dili
ges dominum deum tuum ex to
to corde tuo. et ex tota aīa tua.
et ex omnibꝰ uiribꝰ tuis. et om
ni mente tua. et proximum tu
um sicut te ipm. Recte iudicasti.

n illo tpr. Dum iret yhs in ie
rusalem. transibat p mediam
samariam. et galileam. Et cu
ingrederetur quoddam castel
lum. occurrerunt ei decem lepro
si. qui steterunt a longe. et leva
verunt vocem dicentes. Yhesu p
ceptor miserere nostri. Quos,
ut vidit. dixit. Ite. ostendite vos
sacerdotibus. Et factum est. dum
irent mundati sunt.

Cum intraret ihs in domum
cuiusdam principis phariseo
rum sabbato manducare panem.
et ipsi obseruabant eum. Et ec
ce homo quidam ydropicus erat
ante illum. Et respondens ihs

dixit ad legis peritos. et pha
riseos dicens. Si licet sabba
to manducare. At illi tacue
runt. Ipse uero apprehensum
sanauit eum.

In illo tp̄e. Accesserunt ad
ihm pharisei. et interogavit e
um unus ex eis legis doctor tē
ptans eum. Magister quod ē
mandatum magnum in lege.
Ait illis ihs. Diliges dnm deū
tuum ex toto corde tuo. et ex to
ta aīa tua. et in tota mēte tua. Hoc
est maximū et primū mandatum.
Secdm aūt silē ē huic. Diliges p
ximū tuū sicut te ipm. In his duo
bus mādatis univsa lex pēdet et pphe.

In illo tp̄r. Rndens unus de tur
ba dixit ad yhm̄. Magr̄. attul
li filiu3 meū ad te habentē spm̄
mutum. qui ubicūq3 apprehen
derit eu3. allidet eū et spumat. 7
stridet dentib9 et arescat. Et dixi
discipulis tuis ut eicerēt illum.
et nō potuerunt. Qui respondēs
dixit illis. O generatio incredu
la q̄ diu apud uos ero. diu uos
patiar. Afferte illum ad me. et
attulerunt eum. Et cum uidi
sset eum. statim spiritus contur
bauit eum. et elisus in terra uo
lutabatur spumans. Et interro
gabat patrem eius quantum
temporis est. ex quo ei hoc acci
dit. At ille ait. ab infancia. Et
frequenter eum et in ignem et
in aquam misit ut eum perde
ret. Sed si quid potes adiuua
nos. et misertus nostri. Yhs
autem ait illi. Si potes crede
re omnia possibilia sunt creden
ti. Et continuo dixit yhs. Sur
de et mute spiritus. ego tibi pre
cipio. exi ab eo. et amplius ne in
troeas in eum. Et exiuit ab eo.

In illo tp̄r. Contrahentes pha
riſei cō ſiliū inierūt. ut cape
rent yh̄m i ſ̄mone. Et mittūt
ei diſciplōs ſuos cū herodianis
dicentes. Magiſter ſcimus
q̄ uerax es. et uiam dei in ue
ritate doces. ⁊ nō eſt tibi cura
de aliquo. Nō eīn reſpicis per
ſonā hominū. dic ergo nobis q̄
t̄ uidetur: licet cenſum dari ceſari
an nō. Cognita aūt yh̄s nequici
a eoꝝ ait. Quid me temptatis
ypocrite. Oſtendite michi num
miſma cenſus. At illi obtule
rūt ei denarium. Et ait illis y̆.
Cuī ē ymago hec ⁊ ſupſcriptio.
Dicūt ei ceſaris. Tūc ait illis. Red
dite ḡ q̄ ſūt ceſaris ceſari. ⁊ q̄ ſ̄ dei
deo.

In illo tpē. Ambulans ihs iux
mare galilee. uidit duos frēs
symonē qui uocatur petrus et
andreā frēm eī. mittentes rete
in mare. Erāt ēnī piscatores. Et ait
illis. Venite pt me. faciā uos fi
eri piscatores hoīm. At illi re
lictis continuo retibz sequuti sūt eū.

Et procedens ulterius inde vidit alios duos fratres iacobum zebedei et iohannem fratrem eius in navi cum zebedeo patre eorum reficientes retia sua. Et vocavit eos. Illi autem statim relictis retibus et patre secuti sunt eum.

In illo tempore. Ductus est ihs
a spiritu in desertum ut temptare-
tur a diabolo. Et cum ieiunasset qua-
draginta diebus et quadraginta noc-
tibus. postea esuriit. Et accedens
temptator dixit ei. Si filius dei es,
dic ut lapides isti panes fiant. Qui
respondens dixit. Scriptum est. Non
in solo pane vivit homo, sed in omni
verbo quod procedit de ore dei.

Tunc assumpsit eum diabolus
in sanctam civitatem. et sta
tuit eum supra pinaculum tē
pli. et dicit ei. Si filius dei es.
mitte te deorsum. Scriptum
ē enī. quia angelis suis man
davit de te. et in manibus tol
lent te. ne forte offendas ad la
pidem pedem tuū. Ait eum ẏ.
Rursum scriptum ē. Non tem
ptabis dominum deum tuum.

Terum assūpsit eum diabolū
in montem excelsum valde. ⁊
ostendit ei omnia regna mūdi
⁊ glām eoꝝ. et dixit ei. Hec oīa
tibi dabo. si cadēs adoraueris me.
Tūc dicit ei ihs. Vade sathana
Scriptū est ei. Dn̄m deū tuum
adorabis. et illi soli serues.

In illo tpr. Egressus yhs seces
sit in partes tyri et sydonis. Et
ecce mulier chananea a finibs
illis egressa est. et clamauit di
cens. Miserere mei fili dauid.
filia mea male a demonio uexa
tur. Qui nō respōdit ei uerbū.
Et accedētes discipli eius rogā
bāt eū dicētes. Dimitte eā quia
clamat post nos. Ipse autē respō
dēs ait. Non sum missus nisi ad
oues que perierūt domus israel.
At illa uenit et adorauit eum di
cens. Domine adiuua me. Qui
respōdens ait. Non est bonum su
mere panem filioz. et mittere ca
nibs. At illa dixit. Etiaz domine.
Nam et catelli edunt de micis q̄
cadunt de mensa dn̄oz suoz. Tūc
respondens yhs ait illi. O mulier
magna est fides tua. Fiat tibi sicut
uis. Et sanata est filia eius

Jllo tp̄e. Assumpsit ihs petrū
et iacobū et iohanem fratrē eius
et duxit illos in montem excel
sum seorsum. Et transfiguratus
ante eos. Et resplenduit facies e
ius sicut sol. uestimenta autē eius fa
cta sunt alba sicut nix. Et ecce ap
paruerunt illis moyses et elyas.
cū eo loquentes. Respondens autem pe
trus dixit ad ihm. Dn̄e bonum
est nobis hic esse. Si uis facia
mus hic tria tabernacula tibi
unum moysi unum et elye unū.
Adhuc eo loquente ecce nubes
lucida obumbrauit eos. Et ec
ce uox de nube dicens. Hic est
filius meus dilectus in quo m
bi complacui ipsum audite. et
audientes discipuli ceciderunt
in faciē suā et timuerunt ualde.

N illo tempore. Venit in ciuitatem
que uocatur sichar samarie. iu
xta predium quod dedit iacob io
seph filio suo. Erat autem ibi
fons iacens. Yhesus autem fa
tigatus ex itinere sedebat sic
super fontem. hora erat quasi
sesta. Venit mulier de sama
ria haurire aquam. Dixit ei
yhesus. Da michi bibere. Disci
puli autem eius abierant in ciui
tatem. ut cibos emerent. Dixit
ergo ei mulier illa samaritana.
Quomodo tu cum iudeus sis bibere a me
poscis. que sum mulier samari
tana. Non enim coutuntur iudei sama
ritanis. Respondit ei yhesus et dixit ei. Si
scires donum dei. et quis est qui dicit tibi
da michi bibere. tu forsitan petisses ab e
o. aliquid. et dedisset tibi aquam uiuam.

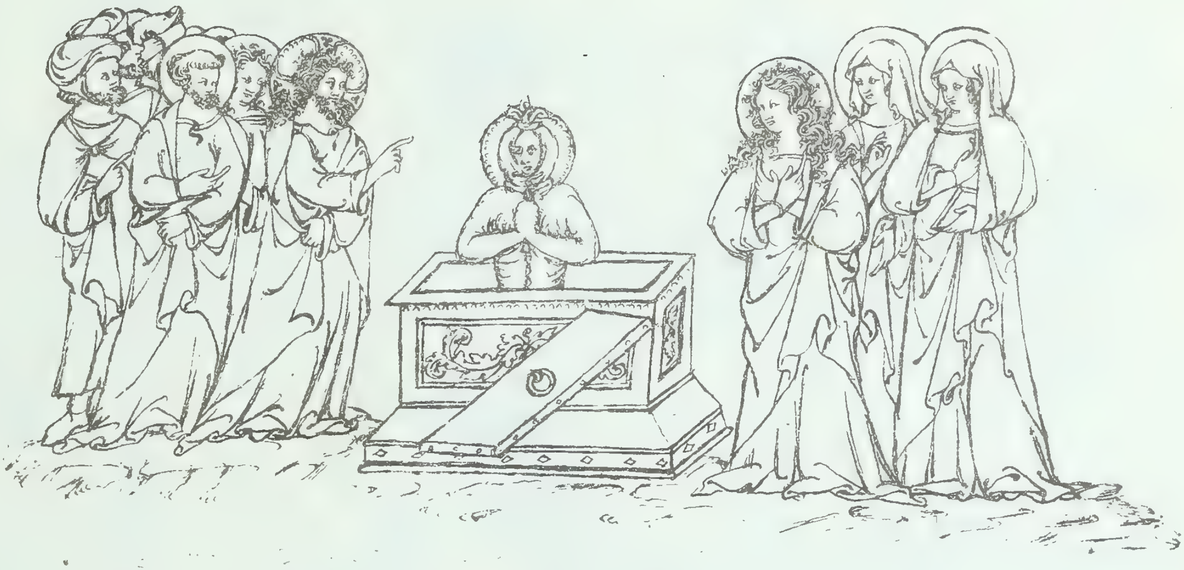
Nillo tpr. Perexit yhesus in mō
tem oliueti. et diluculo iterum
uenit in templum. Et omnis pplš
uenit ad eum. et sedens docebat
eos. Adducunt aūt ei scribe ⁊ pha
risei mulierē in adulterio dep
hensam. et statuerunt eā in me
dio ⁊ dixerunt ei. Magr: hec muli
er modo deprehensa est in adulte
rio. In lege aūt moyses manda
uit nobis huiusmodi lapidare. Tu
ergo qd dicis. Hec aūt dicebāt
temptantes eum. ut possent ac
cusare eum. Jesus aūt inclinās
se deorsum. digitto scribebat in
terra. Cum aūt pseuerarent i
terrogantes eum. erexit se ⁊ dixit
eis. Qui sine peccato est uest
rum. primus in illā lapidem
mittat. Et iterum se inclinās
scribebat in terra.

Illo tp̃e Iam die festo medi
ante ascendit yh̃s in templũ
et docebat. et mirabant̃ iudei
dicentes. Quõ hic lr̃as scit cũ
nõ didicerit. Rn̄dit eis yh̃s et di

xit. Mea doctrina nõ est mea. sed
eius qui misit me. Siquis uolu
erit eius facere uoluntatẽ. cogno
scet de doctrina mea. utrum a de
o sit. an ego a me ipso loquar.

Erat q.

Nillo tempore. Erat quidam lā
guens laçarus a bethania. de ca
stello marie et marthe sororum
eius. Qui laçarus iam quatridu
anus erat quando uenit ibi yhs.
Et ait illis yhs qui aderant tol
lite lapidem suppositum. Tullerūt
ergo lapidem. ut eis dixit. Yhesus
autem eleuatis oculis sursum.
gracias agens deo. uoce magna
clamauit. laçare ueni foras. Et
statim prodiit qui fuerat mortu
us. ligatis manibus et pedibus
institis. Et facies illi sudario erat
ligata. Dicit ei yhs. Soluite eum
et sinite abi
re.

n illo tempore. Rogabat ie-
sum quidam phariseus ut m
manducaret cum illo. Et ingres-
sus domum pharisei discubuit.
Et ecce mulier que erat in civi-
tate peccatrix. ut cognovit q[uod]
ih[s] accubuit in domo pharisei.
attulit alabastrum unguenti. et stans
retro secus pedes lacrimis cepit
rigare pedes eius. et capillis sui[s]
tergebat. et osculabatur pedes
ei[us]. et unguento ungebat.

N illo tempore. Collegerunt
pncipes et pharisei conciliu
adversum ihu. et dicebant. Qd
facimus qr hic homo multa sig
na facit. Si dimittimus eum
sic. omnes credent in eum. Et
venient romani. et tollent locu

nrm et gentem. Unus autem ex
ipis cayphas noie. cum esset
pontifex anni illius. dixit eis.
Vos nescitis qcq nec cogitatis
qr expedit nobis. ut unus homo
moriatur p pplo. et no tota gens
pereat.

N illo tpr. Cogitauerunt aūt
p̄ncipes sacerdotuz ut laçarū
interficerēt. quia multi ppter il
lum abibant ex iudeis. et credeb
ant in ihm̄. In crastinū aūt tur
ba multa que conuenerat ad diē
festū. cum audisset quia uenit
ihs ierosolimam. acceperunt
ramos palmarum et processe
runt obuiam ei. et clamabant. O
sanna filio dauid. benedictus qui
uenit in nomine domini rex isra
el. Et inueniens ihs asellum. et se
dit sup eum sicut scriptum est. No
li timere filia syon. Ecce rex tuus
uenit tibi mansuetus sedens su
per asinam et pullum filium sub
iugalis.

In illo tp̃e. Ante sex dies pasce ue-
nenit yh̃s bethaniam ubi lazarus
fuerat mortuus quem suscitauit
yh̃s. Fecerunt autem ei cenam i-
bi. et martha ministrabat. Lazarus
uero erat unus ex discumbenti-
bus cum eo. Maria ergo accepit
libram unguenti nardi pistici
preciosi. et unxit pedes yhesu. et
extersit capillis suis pedes eius.
et domus impleta est ex odore
unguenti. Dicit ergo unus ex
discipulis eius iudas scariotis
qui erat eum traditurus. Qua-
re hoc unguentum non potu-
it uendi trecentis denariis. et
datum esset egenis. Dixit a-
utẽ hoc non quia de egenis p-
tinebat ad eum. sed quia fur
erat. et loculos habens. ea que
mittebantur portabat. Dixit er-
go yh̃s. Sine illã ut in die sepul-
ture mee seruet illud. pauperes semper
habetis nobiscũ. me autem non semper
habebitis.

Cum autem esset ihs in be
thania in domo symonis lep
si. accessit ad eum mulier hns
alabastru unguenti preciosi. et
effudit sup caput ipsius recum
bentis. Videntes autē discipli.
indignati sunt dicentes. ut
quid pdicio hec. Potuit eīz un

guentum istud uenundari mul
to. et dari pauperibus. Sciens
autem ihs ait illis. Quid mo
lesti estis huic mulieri. Opus
eīz bonū operata ē in me. Nam
semp paupes habebitis uobis
cum. me autem non semp habe
bitis.

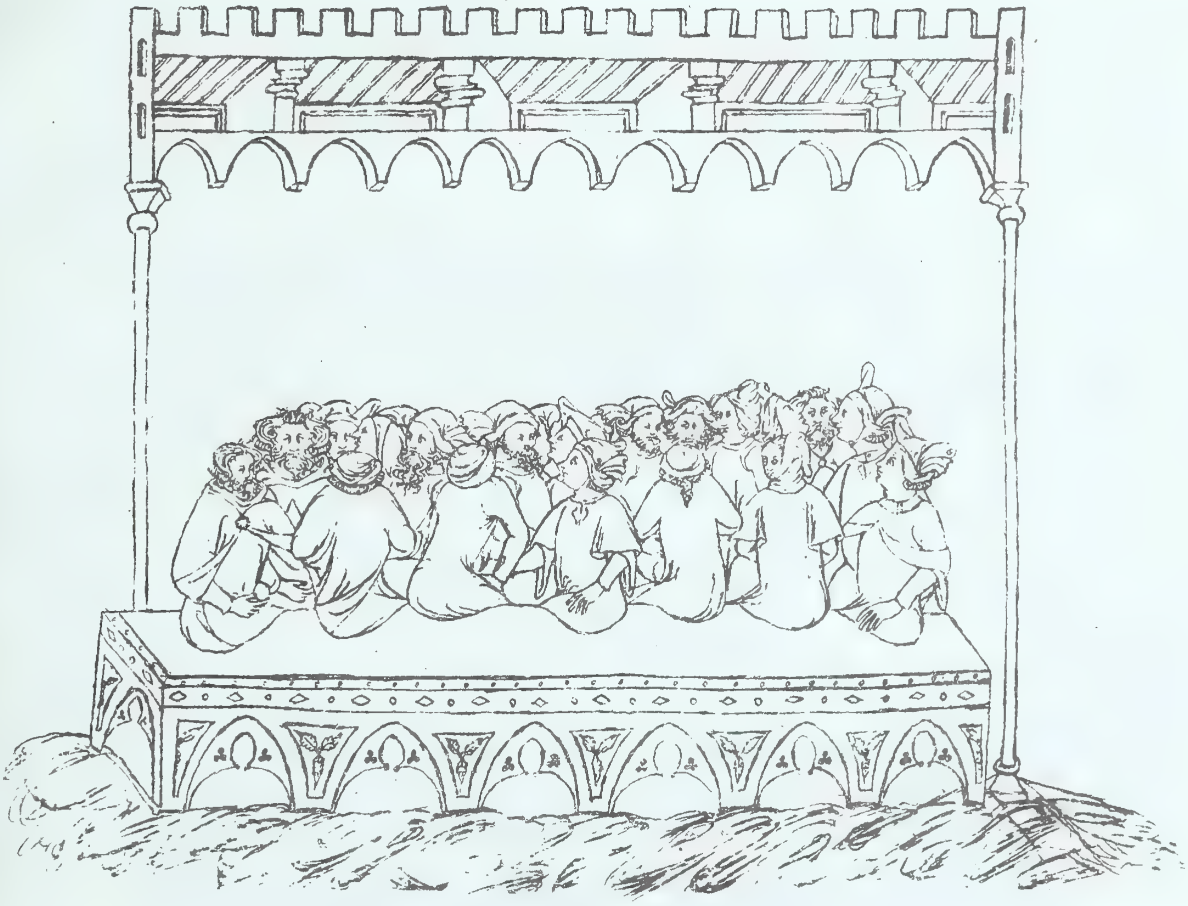

Tunc habyt unus de duodeci
qui dicitur iudas scarioth ad
principes sacerdotum. et ait illi
Quid uultis michi dare et ego
eum uobis tradam. At illi cō
stituerunt ei triginta argen
teos. Et ex inde querebat oppor
tunitatem ut eum traderet.

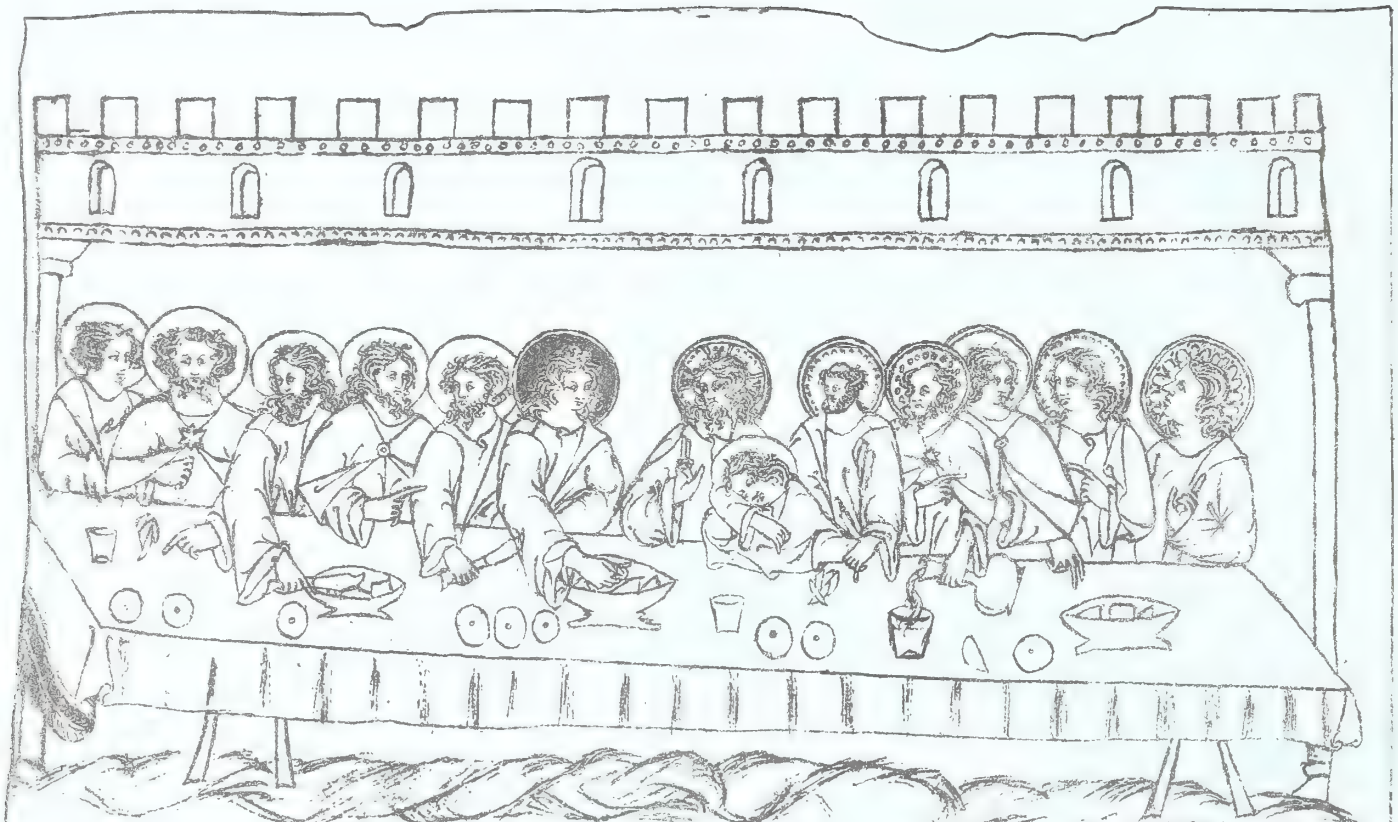

Illo tpe Ante diem festum
pasce. Sciens yhs quia uenit
hora eius. ut transeat ex hoc
mondo ad patrem. cum dilexi-
sset suos qui erant in mondo.
in fine dilexit eos. Et cena
facta. cum diabolus iam misi-
sset in cor ut traderet eum iu-
das symonis scariotis. Sciens
quia omnia dedit ei pater in manus.
et quia a deo exiuit et ad deum ua-
dit. surgit a cena et ponit uesti-
menta sua Et cum accepisset

linteum. precinxit se. Deinde mi
aquam in peluium. et cepit lauare
pedes discipulorum suorum. et ex
tergere linteo quo erat precinctus.
Venit ergo ad symonem petrum. et
dicit ei petrus. Domine tu michi
lauas pedes. Respondit yhs et dixit
ei. Quod ego facio tu nescis modo.
scies autem postea. Dicit ei petrus. Non
lauabis mihi pedes in eternum. Respondit ei
yhs. Si non lauero te. non habebis partem mecum.
Dicit ei symon petrus. Domine non tantum
pedes meos. sed manus et caput.

Illo tp̄e. Dixit yh̄s discipulis suis. Scitis quia post biduum pascha fiet et filius hominis tradetur ut crucifigatur. Tunc congregati sunt principes sacerdotum et seniores populi in atrium principis sacerdotum qui dicebatur cayphas. et consilium fecerunt ut yhesum dolo tenerent et occiderent. Dicebant autem. Non in die festo ne forte tumultus fieret in populo.

p Rima aūt die azimoꝝ. Acces
serūt discipli ad ihm dicentes.
Ubi uis paremus tibi comedē
pascā. At ihs dixit. Ite in ciui
tatem ad quemdam. et dicite
ei. Magister dicit. Tempus
meum prope est. apud te facio
pascha cum discipulis meis.
Et fecerunt discipuli sicut cō
stituit illis ihs. et parauerunt
pascha. vespere autem facto di
scumbebat cum duodecī disci
pulis suis. Et edentibus illis dix.
Amen dico uobis. unus uestrum
me traditurus est. Et contrista
ti ualde. ceperunt singuli dicē.
Numquid ego sum dne. At ipse respō
dens ait. Qui intingit mecum
manum in parapside. hic me tra
det. Filius quidem hominis ua
dit sicut scriptum est de illo. Ve
autem homini illi per quem fi
lius hominis tradetur. Bonum
erat ei. si natus nō fuisset homo
.ille.

Espondens autem iudas qui
tradidit euz dixit. Nunqd ego
sum rabbi. Ait illi. Tu dixisti. Ce
nātib9 autem eis. accepit ihs
panem et bñdixit ac fregit. de
ditq3 discipulis suis et ait. Ac
cipite et comedite. hoc ē corpus
meuz. Et accipiens calicem. g
gracias agit. et dedit illis dicēs

Bibite ex hoc omnes. Hic est
sanguis meus noui testamē
ti. qui pro mltis effundetur ī
ī remissionem peccatorum. e
Dico aūt vobis. nō bibam amo
do de hoc genimine vitis usq3
in diem illuz. cum illud bibaz
vobiscum nouū in regno pa
tris mei.

Tymno dicto exierunt in
montem oliueti. Tunc dixit
illis yhesus. Omnes uos scan
dalum patiemini in me in ista
nocte. Scriptum ē enī. Percutiā
pasto..em. ⁊ dispgent oues gre
gis. Postq̄ aūt resurrexero. pre
cedam uos in galileam. Rndēs
autem petrus. ait illi. Et si om
nes scandalizati fuerīt in te. ego
nunq̄ scandalizabor. Ait illi yhs.
Amen dico tibi. quia in hac noc
te ante quaz gallus bis cantet.
ter me negabis. Ait illi petrus.
Etiam si oportuerit me mori te
cum. non te negabo. Simuliter
et omēs discipuli dixerunt.

Tunc uenit in villam que dicitur gethsemani cum illis. et dixit discipulis. Sedete hic. donec vadam illuc et orem. Et assumpto petro et duobus filijs zebedei. cepit contristari et mestus esse. Tunc ait illis ihesus. Tristis est anima mea. usque ad mortem. Sustinete hic et vigilate mecum.

Terum secundo abyt et o
rauit dicens. Pater mi si ñ

pôt hic calix trãsire nisi bibam
illum. fiat uoluntas tua.

⁊ uenit iterum et inuenit e
os dormientes. Erant aūt ocu
li eorꝫ grauati. Et relictis illis
iterum abijt et orauit terci
o eundem sermonem dicens.

Et progressus pusillum proci
dit in faciem suam orans et
dicens Pater mi si possibile ē
transeat a me calix iste. Verū
tamen non sicut ego uolo. sed
sicut tu.

· Et uc.

T uenit ad discipulos suos et i
uenit eos dormientes. et dicit
petro. Sic nō potuisti una hora ui

gilare mecū. Vigilate et orate:
ut nō intretis in tēptationē. sp̄s
qd̄e p̄mptus ē. caro aūt ĩfirma.

† Tunc uenit ad discipulos su
os et dicit illis. Dormite iam
et requiescite. Ecce appinqua

bit hora. et filius hominis tradetur
in manus peccatorum. Surgite ea
mus. ecce appinquabit qui me tra
det.

a Dhuc eo loquēte. ecce iudas u
nus de duodecim uēit. et cum
eo turba multa cum gladijs et
fustibꝫ ⁊ lant'ius. iussi a p̄ncipi
bus sacerdotum et senioribus
p̄pli. Qui autem tradidit eum.

dedit illis signum dicens.
Quemcumqꝫ osculatus fue
ro ipse est tenete eum. Et cō
festim accedēs ad yhm dixit.
Aue rabi. Et osculatus ē eum.
Dixitqꝫ illi y. Amice ad qd ueni
sti.

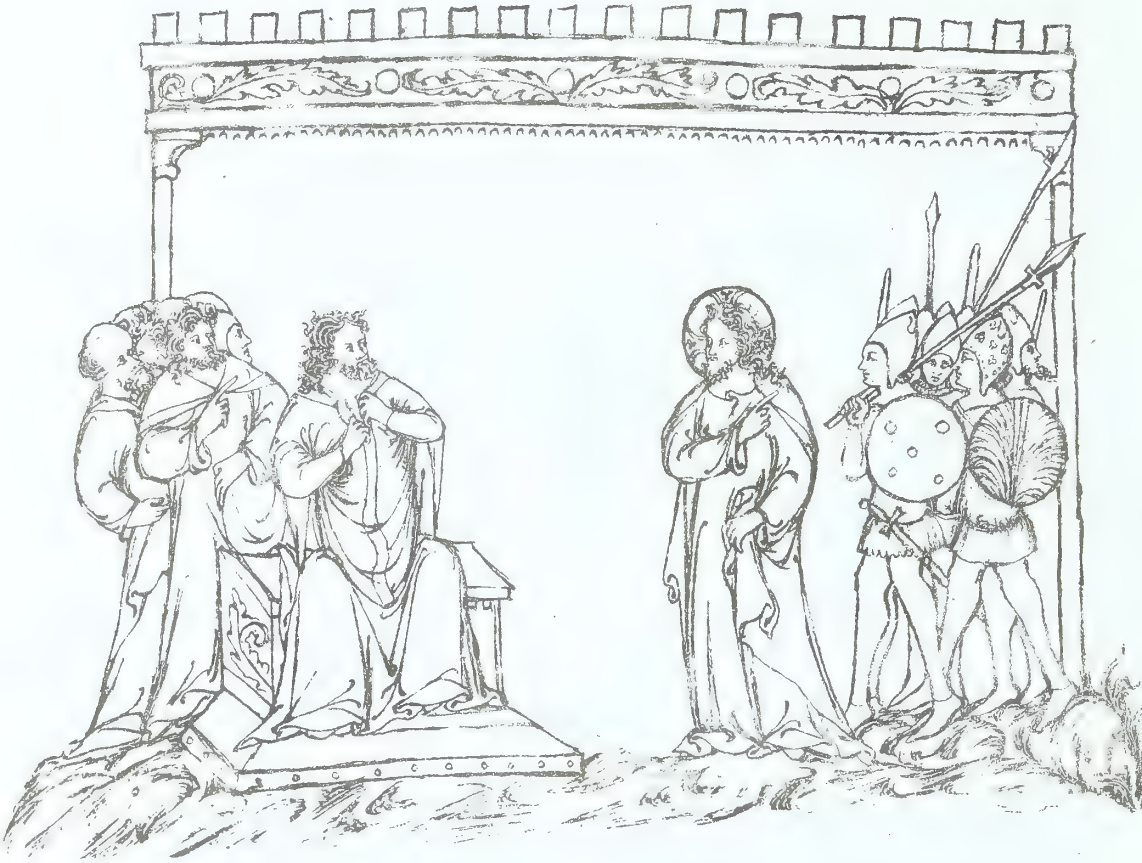
Tunc accesserũt ministri et
manus iniecerũt in yhm̃. et
tenuerunt eum. Et ecce unus
ex hys qui erant cum yhũ. ex
tendens manũ exemit gladi
um. et percutiens seruũ pricipis
sacerdotũ.. amputauit auricu
lam eius. Tũc ait illi yhs. Con
uerte gladium tuũ in uaginã

Omẽs eñ qui acceperĩt gladium.
gladio peribũt. An putas quia ñ
possum rogare patrẽ meũ. et exhi
bebit m̃ modo plus q̃ duodecĩ legi
ones angloꝝ. In illa hora dixit yhs
turbis iudeoꝝ. Tanq̃ ad latronẽ
existis cum gladys et fustib⁹ com
prehẽdere me. Cottidie apt uos se
debã docẽs in tẽplo. et nõ me tenu
istis.

Tunc discipuli oẽs relicto eo fu
gierunt. At illi teñetes yh̄m. du
xerunt ad caypham p̄ncipē sacer
dotum. Petrus aūt sequebat̃ a lō
ge usq; in atrium principis sac
dotum. Et ingressus intro sede
bat cum ministris. ut videret fi
nē. Princeps autem sacerdotum
et omne concilium querebant

falsum testimonium contra
yh̄m. ut eum morti traderent
Et ecce duo falsi testes. et di
xerunt. Hic dixit. Possum de
struere tēplū dei. et p̄t triduū
reedificare illud. Et princeps
sacerdotū ait illi. Nichil respō
des ad ea que isti aduersum te
testificant̃. Yh̄s aūt tacebat.

+ Tunc princeps sacerdotū ait illi. Adiuro te per deum uiuum ut dicas nob̄ si tu es xp̄s fili dei uiui. Dic̄ illi ih̄s. Tu dixisti. Veri tn̄ dico uobis. amodo uidebitis filium hōis sedentem a dextris uirtutis dī. et uenientem in nubibus celi. Tunc princeps sacerdotum scidit uestimenta sua dicens. Blasphemauit. Quid adhuc desideramus testibus. Ecce nunc audistis blasphemiā. Quid uobis uidetur.

T illi respōdētes dixerunt. Re
us est mortis. Et ligatis oculis
yhū. expuerūt in faciē ei. et cola
phis eum ceciderunt. Alij autem
palmas in faciem dederunt dicē
tes. Prophetiza nobis xpe. quis
est qui te percussit. Petrus ue
ro sedebat foris ī atrio. Et ac
cessit ad eum una ancilla di
cens. Et tu cum yhesu galile
o eras. At ille negauit coram
ōibus dicēs. Nescio qd dicis.

Ecunte autẽ illo ianuaz. ui
dit eum alia ancilla. Et ait
hys qui erant ibi. Et hic erat
cum yhũ naçareno. Et iteruz
negauit cũ iuramẽto. qꝫ noui
hominẽ. Et post pusillum ac
cesserunt qui astabant et dixe
runt petro. Uere tu ex illis es.
nam et loquela tua manifestuz
te facit. Tunc cepit detestari et
iurare. quia non nouisset hominẽ.
Et continuo gallus cantauit. i
Et recordatus est pẽtrus uerbi
yhesu. quod ei dixerat. Et egre
ssus foras fleuit amare.

m Ane autē facto. consilium in
ierunt omnes principes sacer
dotum et seniores populi. aduer
sus yhm̄. ut eum morti traderēt.
Et uinctum adduxerunt eum. et
tradiderunt pontio pyllato p̄si

di. Tunc uidens iudas qui
eum tradidit. q᷑ dampnatus
esset. penitētia ductus retulit tri
gīta argēteos p̄ncipibꝫ sacerdotū
ꝛ senioribꝫ dicēs. Peccaui tradēs
sanguinē iustū. At illi dixe
rūt. Quid ad nos. Tu uideris

E proiectis argenteis in templo recessit. et abiens laqueo se suspendit.

p Rincipes autem sacerdotum
acceptis argenteis dixerũt. N̄
licet eos mittere in corbonã. qr
precium sanguinis est. Consi
lio autem inito emerũt ex illis
agrum figuli ĩ sepulturã pegri
nor. Propť hoc uocatus est ager
ille alchedemach. hoc ẽ ager san
guinis usq in hodiernũ diẽ.
Tũc impletũ est quod dcm
ẽ p ieremiã pphãm dicetem. Et
acceperũt triginta argẽteos
precium apreciati. quẽ apcia
uerũt a filijs isrł. Et dederũt
eos ĩ agrum figuli. sicut con
stituit michi dominus.

Iesus autem stetit ante psi
dem. et interogauit eum p̄se
dicens. Tu es rex iudeoꝝ. Dic
ei ih̄s. Tu dicis. Et cū accusa
retur a principibꝰ sacerdotū et
senioribꝰ ppli. nich' respondit

Tūc dicit illi pyllatus. Non a
udis quanta aduersum te dicūt
testimonia. Et non respondit
ei ad ullum verbū. ita ut mira
retur preses uehementer:

p Er diem aũt sollẽnem consu
euerat preses dimittere pplo
unuz quẽ uoluissent. Habebant
autem tunc unuz in signẽ qui di
cebat barabas. qui ppt homicidi
um iussus fuerat in carcerem.
Congregatis aũt illis. dixit py
llatus. Quẽ uultis dimittã uo
bis barabã an yhm qui dr xps.
Sciebat eĩz q p inuidiam tradi
dissẽt eũz. Tũc ẽ apphendit py
llatus yhm et flagellauit. et
milites plectẽtes coronaz de
spinĩ. iposuerũt capiti eĩ. z ue
ste ppurea cĩcũdederũt eũ. z dice
bãt. Aue rex iudeoz. Et dabãt ei
alapas

Xiuit iterum pyllatus fo
ras. ⁊ dix̄ eis. Ecce adduco
eum uobis foras. ut cognosca
tis quia in eo nullā cām in
uenio. Exijt g̊ ih̄s portans
spineā coronā. et purpure
um uestimentū. et dicit eis.

Ecce homo. Cū g̊ uidissent eum
pōtifices ⁊ ministri clamabāt dicē
tes. Crucifige crucifige eū. Dicit
eis pyllatus. Accipite eū uos ⁊
crucifigite. Ego ē n̄o inuenio in eo
cām. Rñderūt ei iudei. nos legē
hem⁹. qui se dicit filiū dī ēē debet
. mori.

Cum ergo audisset pyllatus hūc
s̄monē. magis timuit. Et ingre
ssus ē p̄toriū. ꝛ dicit ad yhesum.
Vnde es tu. Yhesus autē respōsū
non dedit ei. Dicit ergo ei pyl
latus. Michi nō loqueris. Nes
cis quia potestatem habeo cruci
figere te. et potestatem habe
o dimittere te. Respondit
ei yhesus. Non haberes pote
statem adversum me ullam.
nisi tibi datum esset desuper
Propterea qui tradidit me
tibi. maius peccatum habet.

Et exinde querebat pyllatus
dimittere eum. Iudei autem
clamabant dicentes. Si hunc
dimittis. nō es amicus cesa
ris. Omnis eī qui se regē fac.
contradicit cesari. Pyllatus
aūt cum audisset hos sermo
nes. adduxit foras yhm. et se
dit in loco qui dicitur licostra
tus. Et misit ad illū uxor eius
occulte dicēs. Nichil tibi et iusto
illi. Multa eī passa sum hodie
p uisum ppt eum. Et pyllatus
timuit ualde. Videns aūt quia
nichil proficeret. sed magis tu
multus fieret. accepta aqua la
uit manus coram populo dicēs
Innocēs ego sum a sāguine huī. uo
uideritī. Et respōdens uniūsus
ppls dixit. Sanguis eī sup nos.
et super filios nostros.

tunc

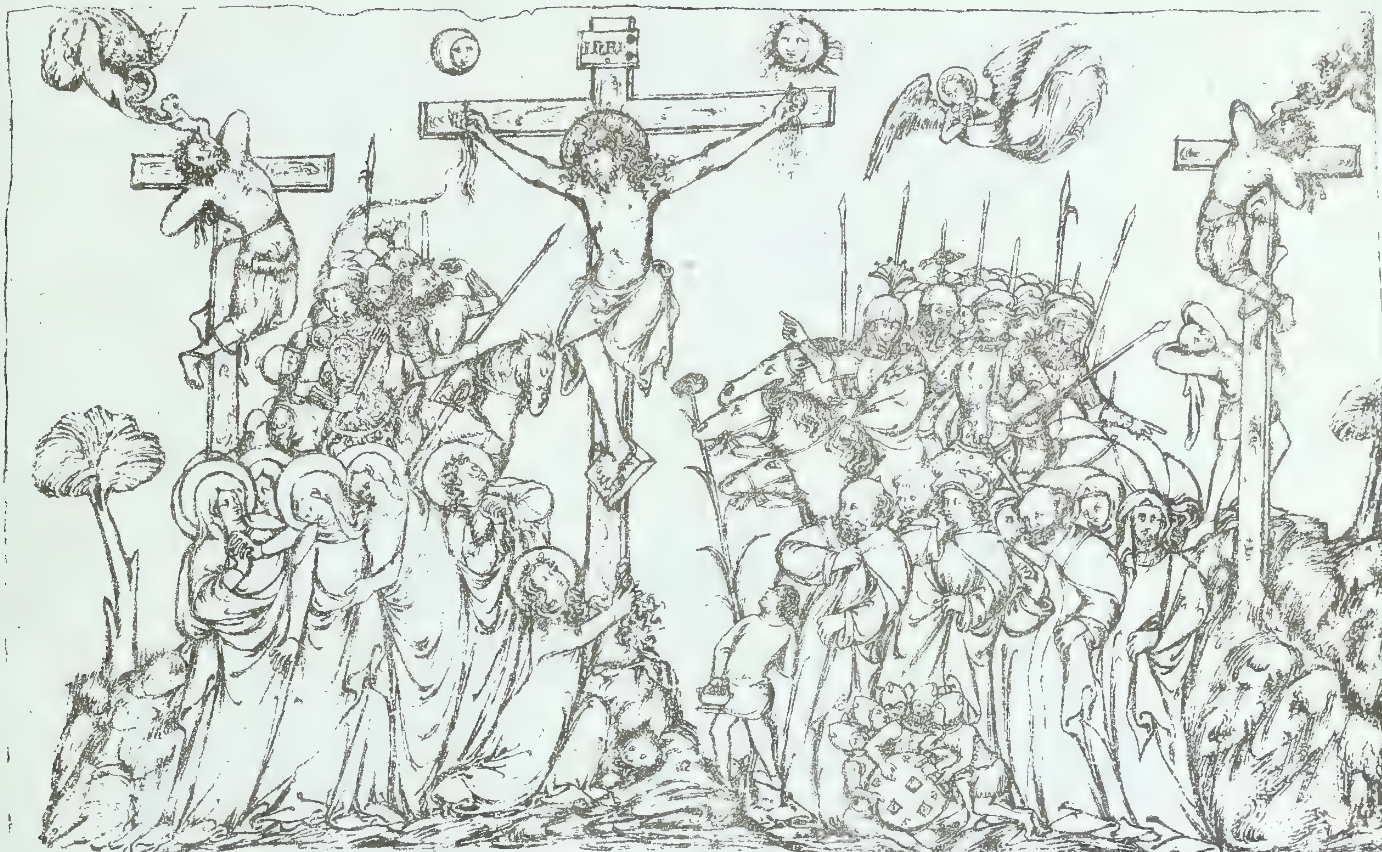

Tunc dimisit illis barabam.
yhesum autem flagellatum
tradidit eis ut crucifigeretur.
Et posuerunt coronam de spi
nis super caput eius. et genu

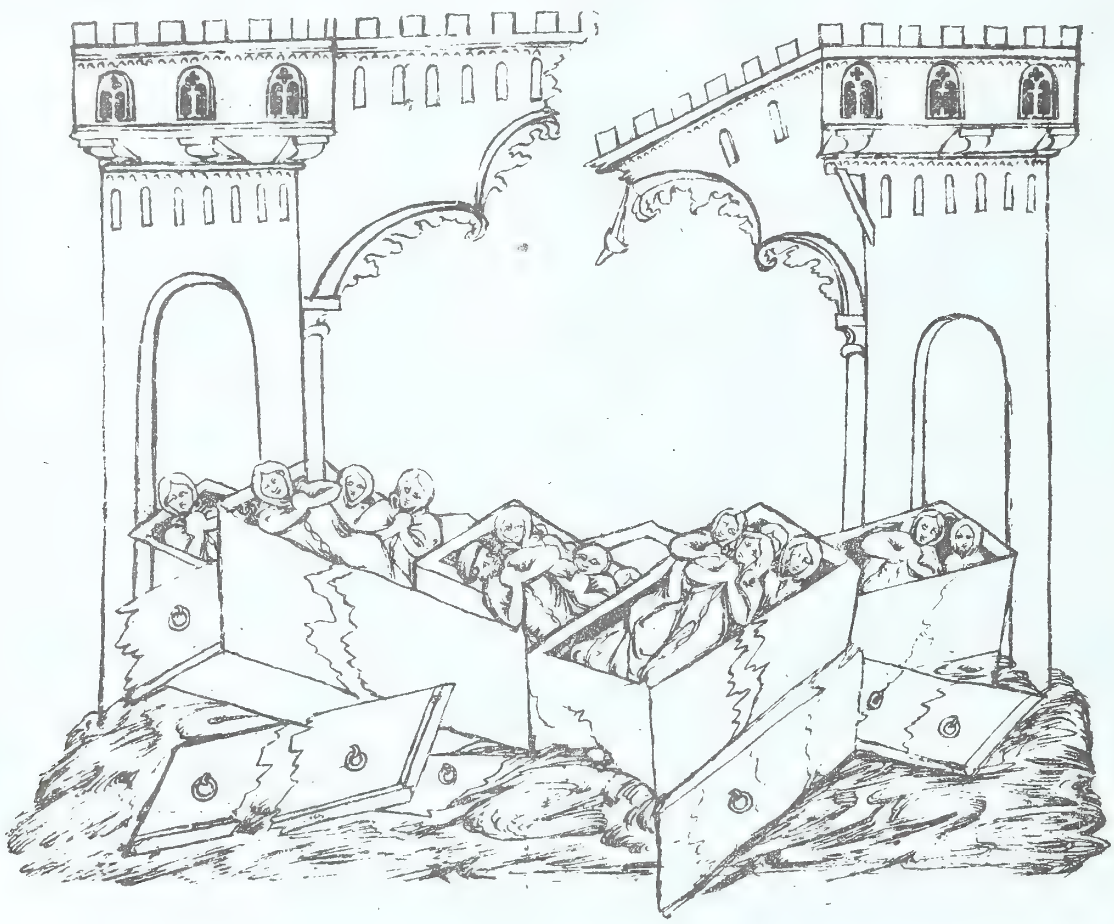
flexo ante eum illudebant
ei dicentes Aue rex iudeorum.
Et expuentes in eum. acce
perunt harudinem. et percuti
ebant caput eius.

c Et postq̃ illuxerunt ei suscepe-
runt eum baiulantem sibi
crucẽ. Et exierunt in euz locũ
qui dicit̃ caluarie mõs. ubi e-
um crucifixerunt. Et cũ eo duo
latrones. unus a dextris et a-
lius a sinistris. Scripsit aũt
et titulũ pylatus. et posuit
sup crucẽ. Qui legebatur ĩhũs
nazarenus rex iudeorũ. Et de-
derunt uinum bibere eum cum
felle mixtum. Et cum gusta-
sset noluit bibere. Pretereun-
tes aũt blasphemabãt eũ dicẽ-
tes. Vath qui destruis templuz
dei. et in triduo reedificas illud.
Salua temetipm̃. Si filius de-
i es. descende nũc de cruce et c-
redimus tibi. Similit̃ et p̃ncipes
sacerdotũ illudentes euz cũ scri-
bis et senioribus dicebãt. Alios
saluos fecit. seipm̃ nõ potest
saluũ facẽ. Confidit in deo. li-
beret eũ nũc si uult. Milites
ergo acceperunt uestimẽta eius et
fecer. iiij. ptes. Erat tunica icõ-
sutilis. Dixerunt ergo ad inuicẽ. Non
scĩdam̃ eã. s; sortiam̃ de illa cuius
sit.

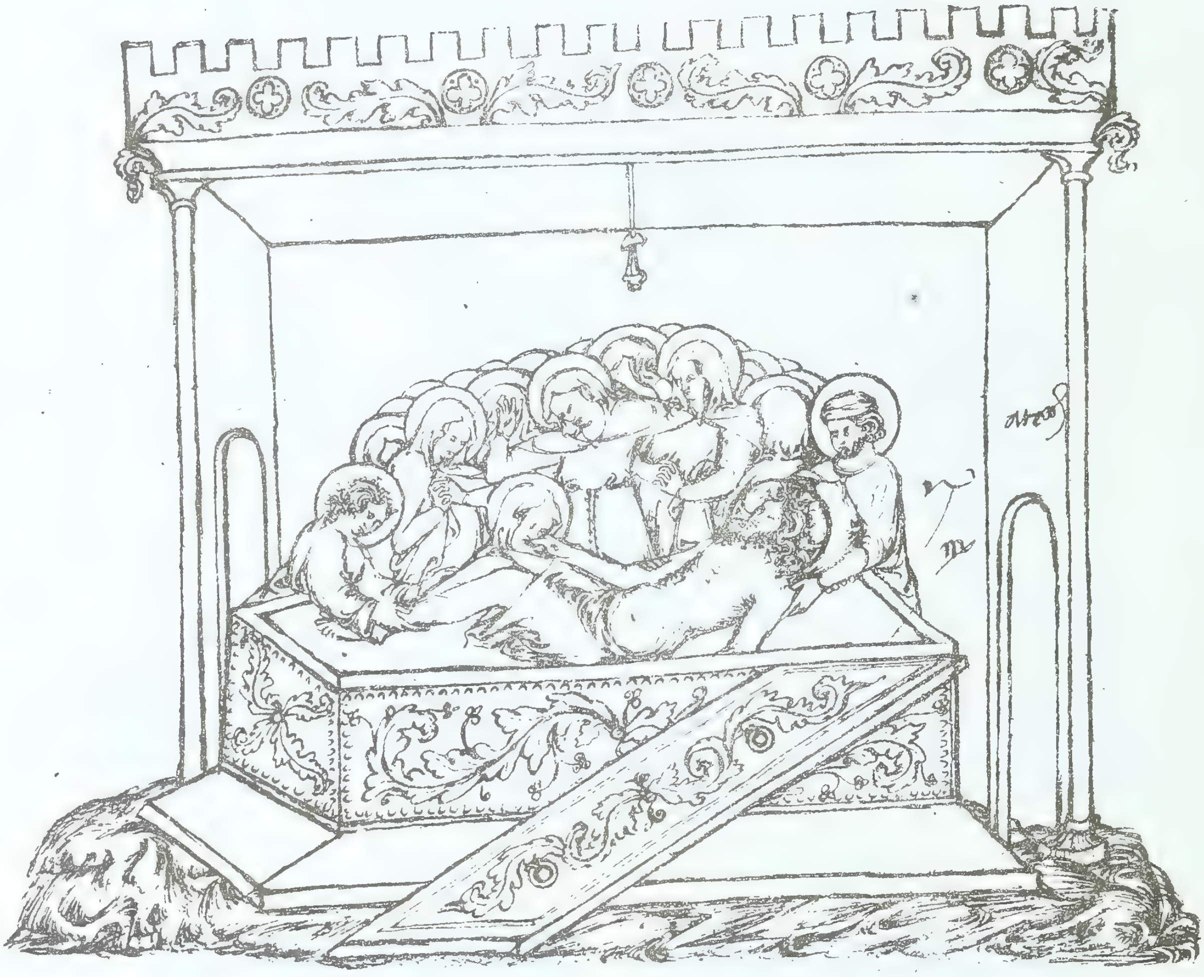
Stabat autē iuxta crucē yhū ma
ter eius maria. et soror matris
eī maria cleophe. et maria mag
dalene. Cum vidisset ergo yhs
matrem et discipuluz stantem
quem diligebat. dicit matri sue.
Mulier: ecce filius tuus. Deinde
dicit discipulo. Ecce mater tu
a. Post hec erat circa horam nonā.
et exclamavit yhs voce magna
dicens. Hely. hely. lamazaba
tani. hoc est. Deus meus. Deus
meus. Vt quid me dereliquisti.
Quidam autē illic stantes et au
dientes. dicebant. Heliam vo
cat iste. Dixit autem yhesus.
Consummatum est. Et inclina
to capite. tradidit spiritum. E
rat autem ibi multitudo gentium.
in quibus erat quidā nōie longi
nus. q lancea latus eius aperuit. et
continuo exivit sanguis et aqua.

Et ecce uelum templi scissum est in duas partes. a summo usque deorsum. Et sol obscuratus. et terra mota est. Et petre scisse sunt. et monumenta aperta sunt. et multa corpora sanctorum qui diu dormierant surrexerunt. Et exeuntes de monumentis uenerunt in sanctam ciuitatem. et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erant custodientes yhesum. uiso terremotu et his que fiebant. timuerunt ualde dicentes. Vere filius dei erat iste.

e Rant autē ibi mulieres mł
te alonge. que sequute erant
yhm a galilea ministrātes ei. i
ter quas erat maria magdalene.
et maria iacobi et ioseph. et ma
ter filiorum zebedei. Cum autē
factum esset. uenit quidā homo
diues ab arimathia nōīe io
seph. qui erat discipulus yhū
occultus. Hic accessit ad pyla
tum. et petiit corpus yhesu. Ve
nit ergo et tulit corpus yhū. et
cum eo uenit nicodemus.

a Ceperunt ergo corpus yhu.
et ligauerũt eum linteis. et
aromatibꝫ sepelierũt. sicut iud
eis mos est sepelire. Et posuit il
lud in monumento suo nouo
quod exciderat in petra. Et ad
uoluit saxum magnum ad ho
stium monumenti. et abyt.

[A]ltera autem die que est post
parasceven. convenerunt princi
pes sacerdotum. et pharisei ad
pyllatum dicentes. Domine
recordati sumus. quia seductor
ille dixit. adhuc vivens post
tres dies resurgam. Iube ergo cu
stodiri sepulcrum usque in diem ter
tium. ne forte veniant discipuli
eius et furentur eum. Et dicant ple
bi surrexit a mortuis. et erit
novissimus error peior priore. Ait
illis pillatus. Habetis custo
diam. ite custodite sicut scitis. Il
li autem abeuntes munierunt sepul
crum. signantes lapidem cum custodi
bus.

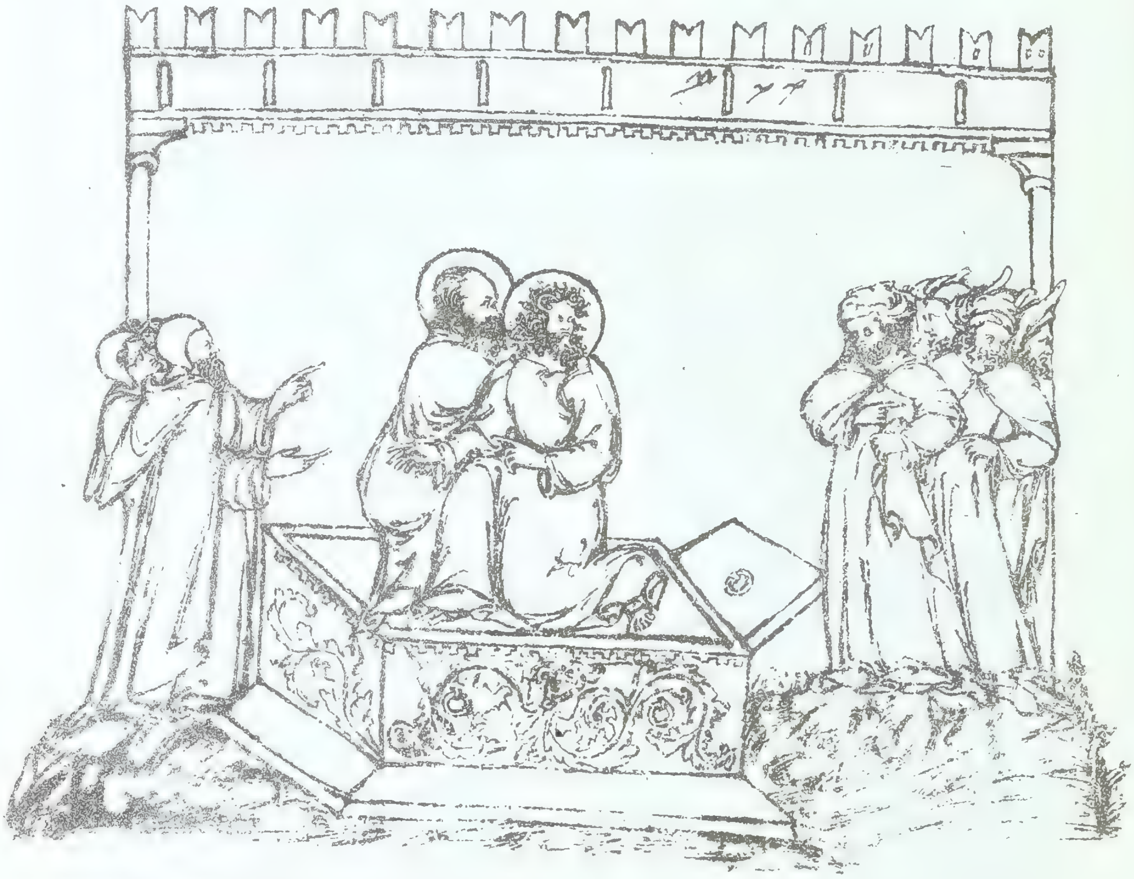

Ploratus et lamentatio quos faciebat virgo maria de filio suo.

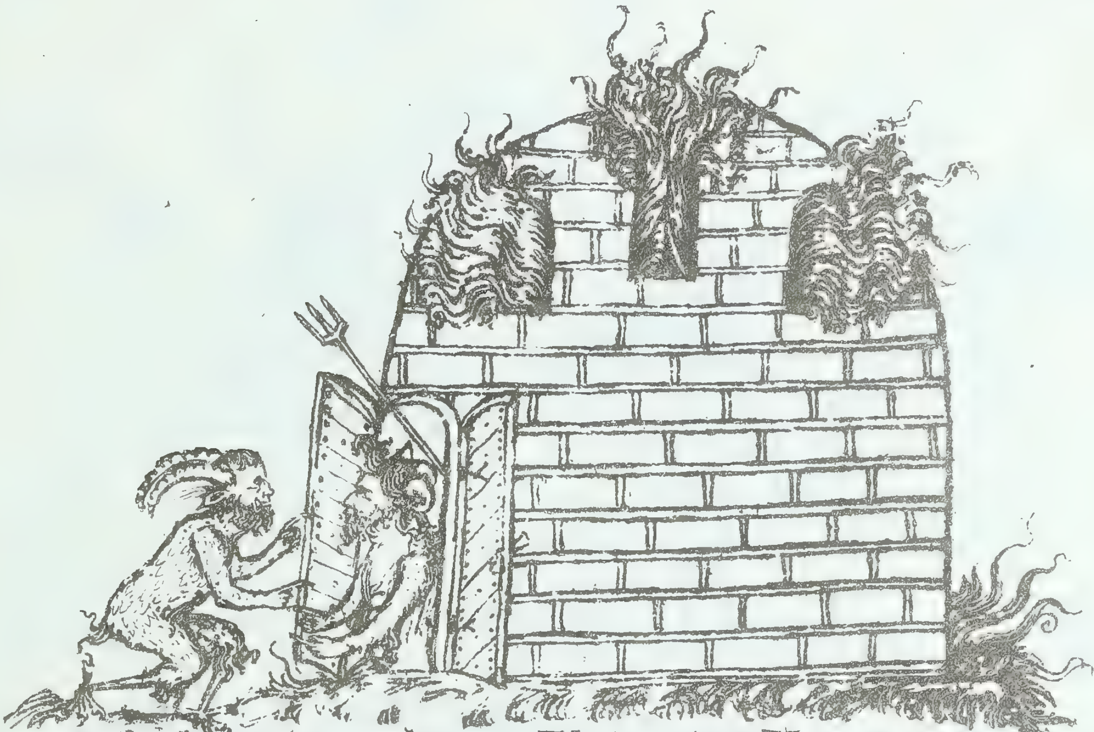
Cum redisset ad domum iohannis beata virgo maria cum his que cum ea erant amare flevit de ihesu filio suo crucifixo. et se lamentabatur suspirans et dicens. O angele gabriel tu mihi dixisti. Ave gratia plena. et modo sum amaritudinibus tota plena. Dominus tecum. Et modo longe est a me. Benedictus fructus ventris tui. Et modo in sepulcro est mortuus. vulneribus percussus. Dicas me quid dicam vel quid faciam misera. Omnes hee que cum ea erant audientes talia que dicebat virgo maria valde flebant. Adhuc dicebat virgo maria. O fili mi yhesu gaudium cordis mei. lux oculorum meorum. spes mea et leticia anime mee. tota consolatio mea. et sic dicendo valde angustiabatur. Et adhuc dicebat heu me debilis fili mi dulcissime te qui eras vita mea. postquam tu es mortuus. moriar et ego tecum. Tu eras mihi pater. tu filius. tu frater. tu mihi sponsus. et tota spes mea. Alie tres marie que ibi erant. aliique mulieres volebant eam consolari et non poterant. Et alios planctus et lamentationes faciebat de filio suo beata virgo maria crucifixo.

Resuscitatio filiorum sancti symeonis.

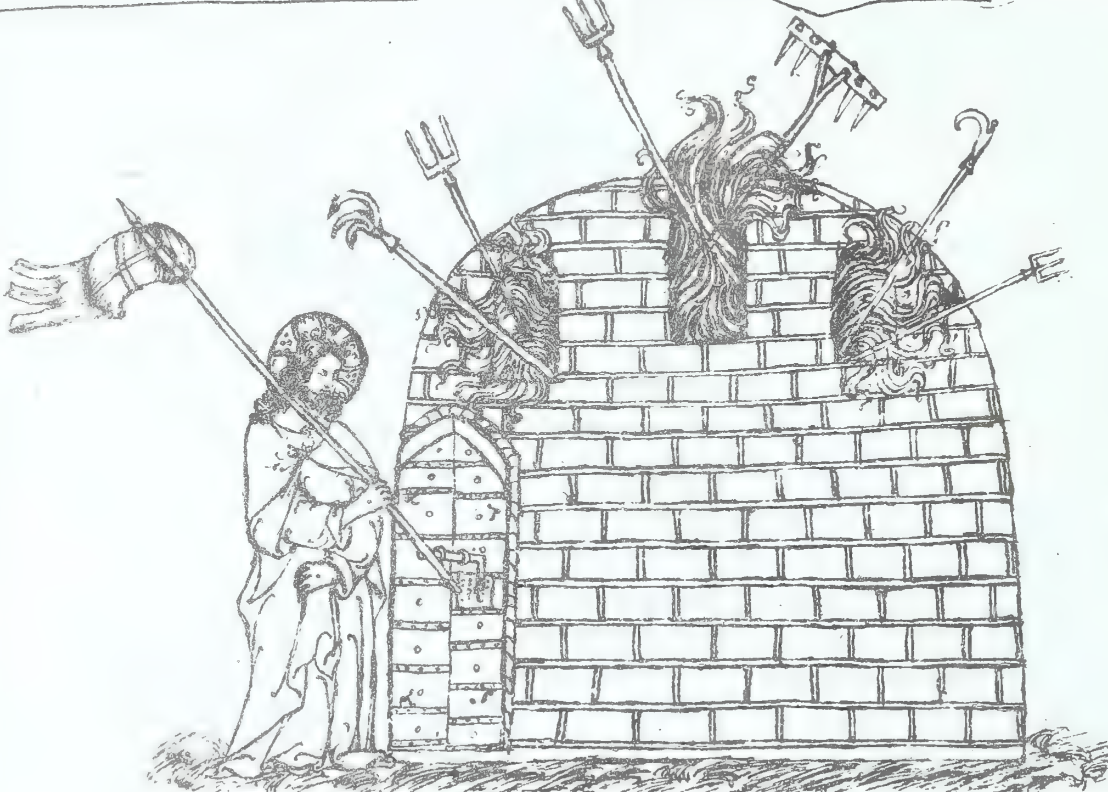
In evangelio autem nichodemi legitur. quod Carinus et Leucius filij symeonis sancti cum resurrexerunt cum xpo. Et anne et cayphe et nichodemo et ioseph et gamalieli. ab eis adiurati quod xpistus apud inferos gessit. narraverunt dicentes. Cum essemus cum patribus nostris omnibus in caligine tenebrarum. subito factus est aureus solis calor. purpureaque et regalis lux illustrans super nos. Statimque adam humani generis pater exultavit dicens. Lux ista auctoris luminis est sempiterni. qui nobis promisit mittere coeternum lumen suum. Et exclamavit ysaias dicens. Hec est lux patris filius dei sicut predixi cum essem vivus in terris. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam. Tunc supervenit genitor noster symeon et exultavit dicens. Glorificate dominum. quia ego xpistum natum infantem in manibus meis suscepi in templo. et compulsus spiritu sancto dixi. Nunc dimittis servum tuum domine. secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei. salutare tuum. Quod parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad revelationem gentium. et gloriam plebis tue israel. Post hec supervenit quidam quasi heremicola et interrogatus a nobis quis esset dixit. Ego sum iohannes. qui xpm baptizavi et ante faciem eius preivi parare vias eius precessi et eum digito ostendi dicens. Ecce agnus dei. ecce qui tollit peccata mundi. et descendi nunciare vobis. quia in proximo est visitare nos. Tunc locutus est vir quidam nomine seth. qui fuit filius adam. et dixit. Cum ivissem ad portas paradisi rogare dominum meum ut transmitteret michi angelum suum. et daret michi de oleo misericordie sue. et perungerem corpus pa-

nus mei adam cum esset infir
mus. apparuit michi angelus
michael dicens. Noli labora
re lacrimis orando pro oleo
ligni misericordie. Quia nul
lo modo poteris ex eo accipere ni
si qn completi fuerint quinque
milia quingenti anni. Hec au
dientes omnes patriarche et
prophete exultaverunt magna exul
tatione.

Tunc satham p̄nceps et dux
mortis uenit ad īfernū ⁊ dixit.
Prepa te supe yhm̄ qui se glatur
xpm̄ filiuz dei esse. Et h̄o est ti
mēs mortē. et dicēs. Tristis ē
aīa mea usq̄ ad mortē. Et m̄l
tos quos feci cecos sanauit.
et claudos ire fecit. Rndens in
fern̄ dixit Si potēs es tu. qua
lis ē homo ille yhū. qui timens
mortez potencie tue aduersatur.
Nam dicit se timere mortem.
capere te uult. et ue tibi in se
piterna secla. Cui satham. Ego
illū tēptaui. et p̄plm̄ aduersus
ip̄m excitaui. Jam lanceam ex
acui. fel et acetum miscui. lignū
crucis p̄paraui. et i p̄ximo est m
mors eius. ut pducaz eum ad
te. Cui inferꝰ. Non est ip̄e ille q
lazaruz suscitauit quē tenebaz.
Cui satha. ip̄e ē. Et respōd infer
⁊ dixit ei. Coniuro p uirtutes tuas ⁊
meas. ne pducas illū ad me. E
go eīz cū audiui ipuz ibi eū. qn
dix̄ lazare ueni foras. ualde ꝯtremui.
nec ip̄m lazar tenē potui. sed excuti
ēs se ut aq̄la sr̄ oēz agilitatē exyt
a nobis.

Et cum hec loqueret̄ facta ē uox
ut tonitruū dicēs. Attollite por
tas principes uestras et eleuamini
porte eternales et introibit rex glorie.
Ad hanc uocē currebant demones
et hostia erea cū uectibus ferreis clau
serunt. Tunc dixit dauid. Nō
ne ego prophetaui cū eēm in mun
do dicens Confiteant̄ domino
q̄ē. Quia contriuit portas ereas.
Et fcā ē iter uox magna dicēs.
Attollite portas principes uestras et
eleuamini porte eternales. et
introibit rex glorie. Videns infer
q̄ duabus uicibus exclamauerat.
quasi ignorās dixit. Quis ē
iste rex glorie. Cui dauid. Deus for
tis et potēs. dns potēs in prelio ipse
est rex glorie. Tūc rex glorie superue
nit et eternas tenebras illustra
uit. Et extendēs deus manū
et tenēs dexterā ade dixit. pax tibi cū
filiis iustis meis. Et ascēdit deus ab
ab inferis. et omnes sancti secuti sūt eū.

Ns aut tenēs manū ada cū
socys suis tradidit eos micha
eli archangelo. et introduxit eos
i paradisū. Quibꝰ occurrerunt
duo uiri uetusti dierum. Et int
ogati sūt qui estis uos qui no
biscū i infernis nondum fuistis et
paradiso corpore collocati estis.
Et respōdit unꝰ ex eis. Ego sū enoch
qui huc translatꝰ sum. hic autē hely
as. qui hic curru igneo assumptus ē
et adhuc mortē nō gustauimꝰ sed
i aduentu antichristi reservati sumus.
cū eo pugnaturi. et ab eo occidendi. et
post triduum et dimidium dieī in nu
bibus assumendi. Et cū hec loqueret.
ecce supuenit alius uir portās in
humeris suis signū crucis. Qui in
terrogatus quis eēt dixit. Ego latro sū.
et cū xpo crucifixꝰ sū. et credidi ip
sū eē creatorē. et oraui dicens.
memor esto mei dñe cū ueneris
i regnū tuū. Qui respondit mihi. Amē
dico tibi. hodie mecū eris i paradi
so. et dedit mihi istud signū crucis
hoc portās ambula i paradisū. et
si nō dimiserit te ingredi angelus cu
stos paradisi. ostende illi signū crucis et
dices ei. Quia xps qui nūc crucifixus ē
transmisit me. Et hec cū fecissem et

dixissem angelo. statim appa-
rens introduxit me. et ad dex-
teram paradisi colocauit me.

Nille tempore. Maria magdalene
et maria iacobi et solome eme-
runt aromata. ut uenientes un-
gerent yhesum. Et ualde mane u-
na sabbatorum ueniunt ad monu-
mentum orto iam sole. et dice-
bant ad inuicem. Quis reuol-
uet nobis lapidem ab hostio
monumenti. Et respicientes
uiderunt reuolutum lapidem. et
erat quippe magnus ualde. Et
introeuntes in monumentum
uiderunt iuuenem sedentem
in dextris coopertum stolla can-
dida et obstupuerunt. Qui
dicit illis. Nolite expauesce-
re. Yhesum queritis nazarenum
crucifixum. surrexit non est
hic. Ecce locus ubi posuerunt
eum. Sed ite dicite discipulis
eius et petro. quia precedit uos
in galileam. ibi eum uidebitis
sicut dixit uobis.

Nillo tp̄e. Maria stabat ad monumētum foris plorans. Dum ergo fleret inclinauit se et p̄spexit in monumētum. Et uidit duos anglos in albis sedētes. ⁊ vnū ad caput. ⁊ unū ad pedes ubi positum fuerat corpus yhū. Dicūt ei āgli. Mulier qd̄ ploras. Dicit eis. Quia tulerunt dn̄m meum. ⁊ nescio ubi posuerint eum. Hec cū dixisset cōuersa est retrorsum. et uidit yhm̄ stātē. ⁊ nesciebat quia yhs̄ ē. Dicit ei yhs̄. Mulier quid ploras. Quē queris. Illa existimās qz ortolanus ēēt dicit ei. Dn̄e si tu sustulisti eū. dicito m̄ ubi posuisti eū. et ego eum tollā. Dicit ei yhs̄. Maria. cōuersa illa dicit ei. Rabboni. qd̄ dr̄ magr̄. Dic ei y̅. Noli me tāgere. Nōdū eīn asc̄edi ad patrē meū. Vade aūt ad f̄res meos. ⁊ dic eis. Asc̄edo ad p̄rēz meū.

In illo tpr. Duo ex discipulis ihu
ibant ipa die in castellu3 qd erat
in spacio stadior sexaginta ab ie
rusalē noīe emaus. Et ipi loqb
ant ad inuicē de hys omib9 que
acciderant. Et fcm est du fabula
rent. et se cōquererēt. & ipe ihs a
ppropiquās ibat cū illis. Oculi
autē tenebātur ne eū agnosce
rēt Et ait ad illos. Qui sunt hy
smones quos cōfertis ad inui
cem ambulātes et estis tristes.
Et respōdēs unus cui nomē cle
ophas dixit ei. Tu solus peregri
nus es i ierlm. et nō cognouisti

que facta sūt i illa hys diebus.
Qb9 ille dixit. Que. Et dixerunt
d ihū naçareno q fuit uir pphā &
potēs i omi ope et smone coraz
do et oib9. Et quō tradiderūt eū
summi sacerdotes & pncipes nri in
dampnacōez mortis. et crucifixerūt
eum. Nos aūt spabamus qz ipe
eet redēpturus isrl. Et nūc sup
hec oia tercia dies ē hodie. q hec
facta sūt. Sz et mulieres quedā
ex nris terruerūt nos que añ lucē
fuerūt ad monumētū. & nō inuen
to corpore ei9. uenerūt dicētes se
uisiōez āglor uidisse. q dicūt eum
uiuere.

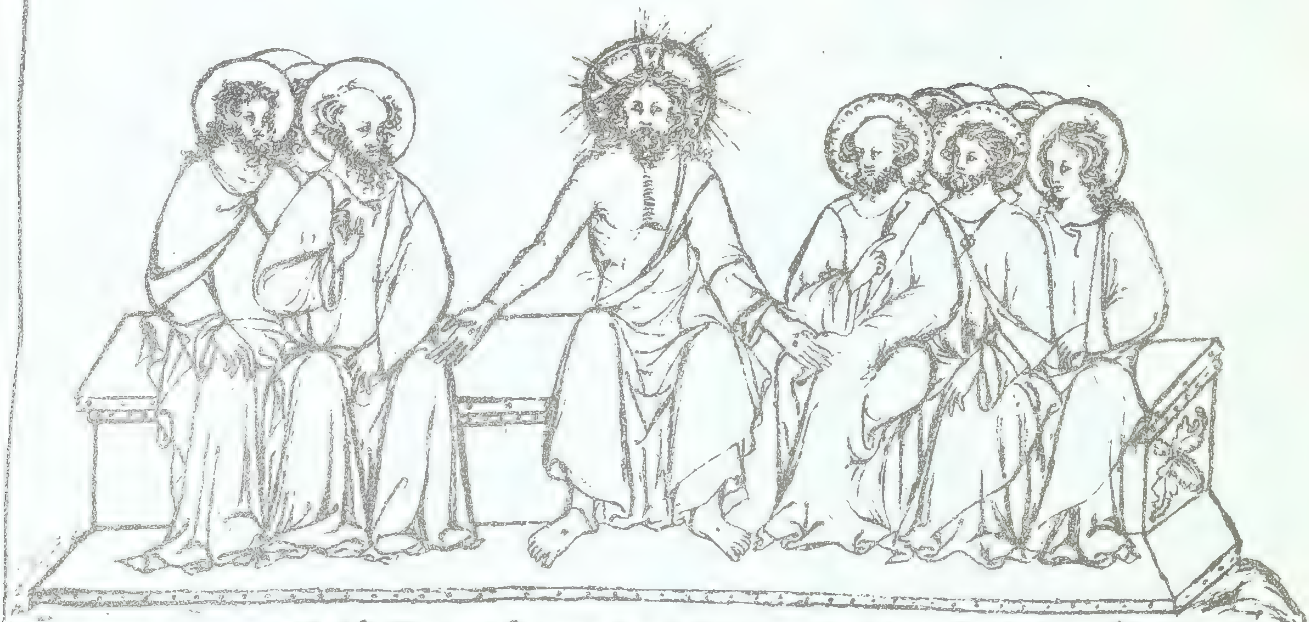
Et ipse
di

T ipē dixit ad eos. O stulti et
tardi corde ad credendū i oībȝ q̄
loquuti sūt pphē. Nonne oportu
it pati xp̄m ⁊ ita intrare in glām
suaȝ. Et incipiēs a moyse ⁊ oībȝ
pphis. interpretabat̄ illis in oībus
scripturis que de ipō erāt. Et ap
propinquaverūt castello quo ibāt.
Et ipē finxit se longius ire. Et
coegerūt illū dicentes. Mane no
biscū dñe qm̄ advesperascit. ⁊ in
clinata ē iam dies. Et intravit

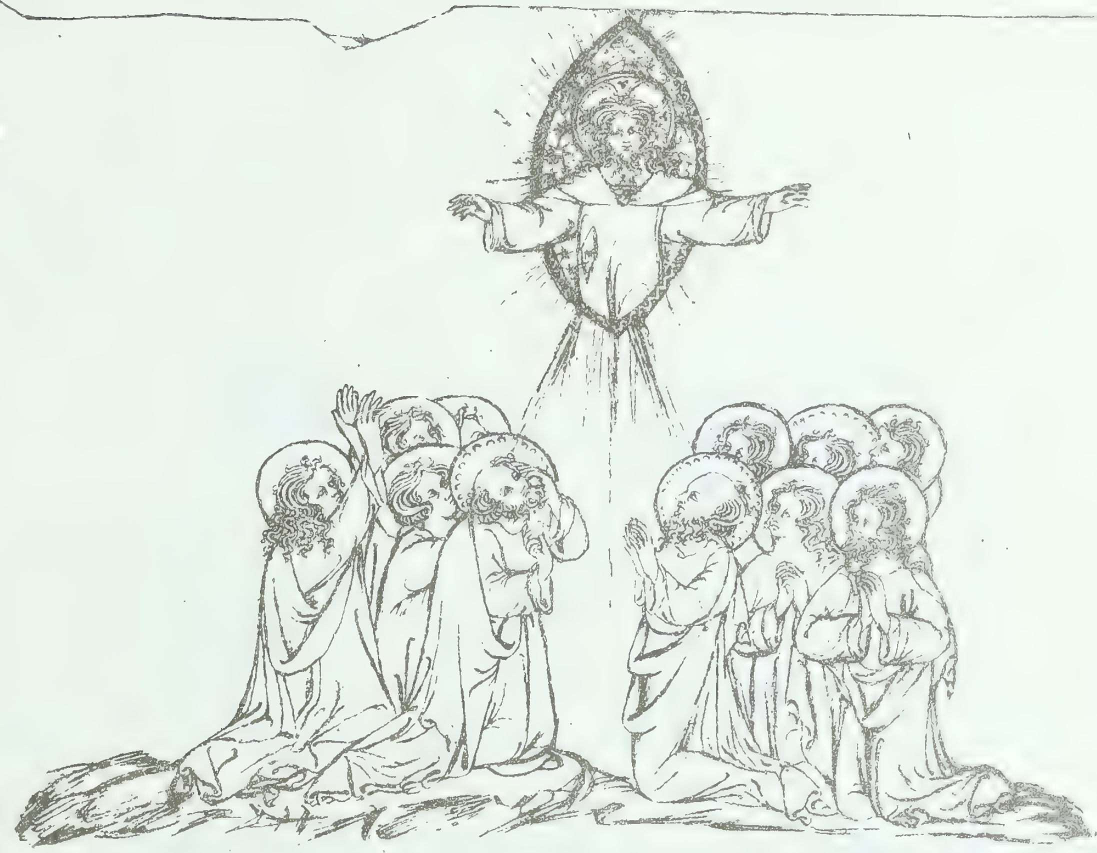
cum illis. Et factum est dum
discumberet cum illis accepit ⁊
panem et benedixit ac fregit. et
porrigebat illis. Et statim aper
ti sunt oculi eorum. et cogno
verunt eum. Et ipse evanuit
ab oculis eorum. et dixerūt ad
invicem. Nonne cor nostrum
ardens erat in nobis. dum loque
retur nobis i via. et aperiret no
bis scripturas. Et surgentes ea
dem hora regressi sūt in ierl̄m.

61

N illo t. Stetit ihs in medio disci
pulorum suorum et dixit. Pax uobis.
ego sum nolite timere. Contur
bati uero et conterriti. existimabant se
spiritum uidere. et dixit eis. Quid tur
bati estis et cogitationes ascendunt
in corda uestra. Videte manus me
as et pedes meos. quia ego ipse sum.
Palpate et uidete. quia spiritus carnem
et ossa non habet. sicut me ui
detis habere. Et cum hec dixisset
ostendit eis manus et pedes. Ad
huc autem illis non credentibus et mi
rantibus pre gaudio dixit. Habetis

aliquid hic quod manducetur. At illi ob
tulerunt ei partem piscis assi et fauum
mellis. Et cum manducasset coram eis
sumens reliquias dedit eis. et dixit
eis. Hec sunt uerba que loquutus sum
ad uos cum adhuc essem uobiscum. quoniam
necesse est impleri omnia que scripta sunt
in lege moysi et prophetis de me. Tunc
aperuit illis sensum. ut intellig
erent scripturas. et dixit eis. Quoniam
sic scriptum est. Et sic oportebat
pati christum et resurgere a mortuis die
tercia. et predicari in nomine eius penitentiam et re
missionem peccatorum in omnes gentes.

nulle. Cum eēt sero die illo u
na sabbator. et fores essent cla
use ubi erant discipuli congre
gati propt' metu iudeor. uenit
ihs et stetit in medio eorum.
& dixit pax uobis. Et cū hec di
xisset. ostendit eis manus et
latus. Gauisi sūt discipuli ui
so dno. Dixit ergo eis iterum.
Pax uobis. Sicut misit me pa
ter: & ego mitto uos. Hec cū di
xisset. insufflauit et dixit eis. Ac

cipite spm scm. quor remiseri
tis peccata remittunt' eis. et quo
rum retinueritis retenta sunt.
Thomas autē unus de duode
cim qui dicit' didimus. nō erat
cū eis qn uenit ihs. Dixerūt ergo
ei alij discipli. Vidimus dnm.
Ille autē dixit eis. Nisi uidero
in manib; ei fixuram clauor.
et mittam digitum meum in
locum clauor. et manum me
am in latus eius nō credam.

Et post dies octo iterum erant discipuli eius intus et thomas cum eis. Venit ihesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit eis Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitum tuum huc et vide manus meas et affer manum tuam et mitte in latus meum et noli esse incredulus sed fidelis. Respondit thomas et dixit ei. Dominus meus et deus meus. Dicit ei ihesus. Quia vidisti me thomas credidisti. beati qui non viderunt et crediderunt. Multa quidem et alia signa fecit ihesus in conspectu discipulorum suorum que non sunt scripta in libro hoc.

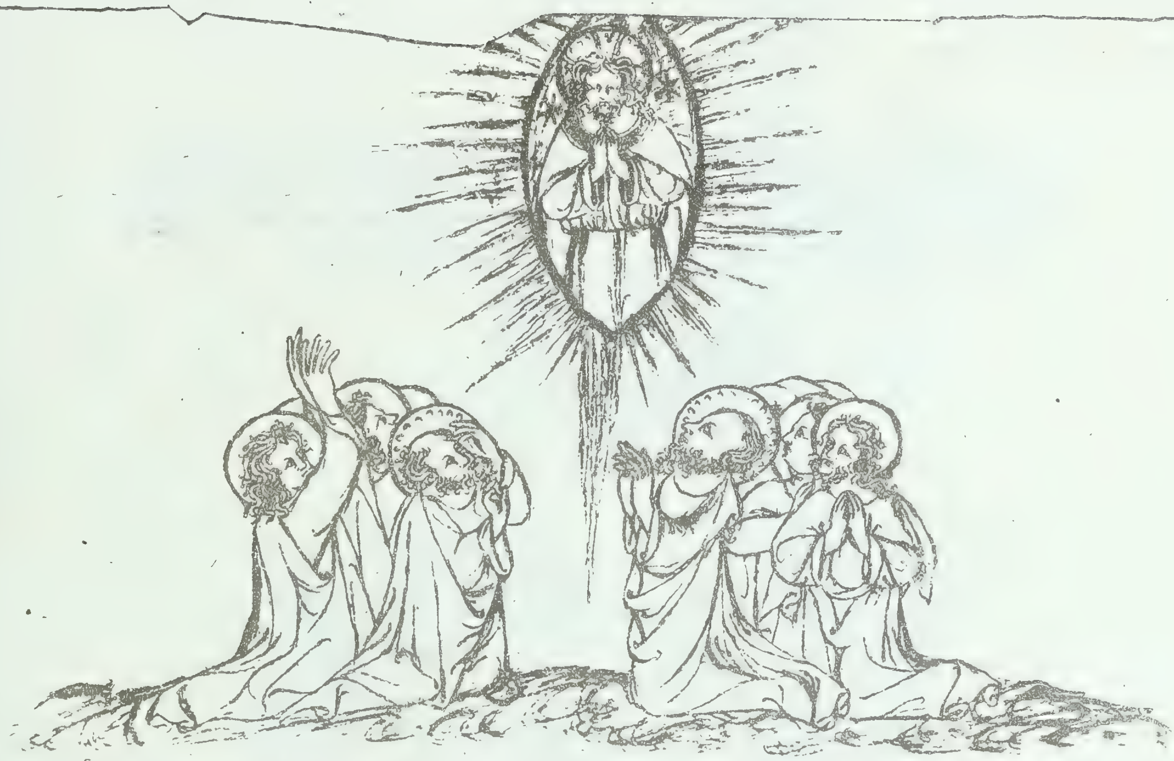
Nullt. Recombentib⁹ undecim
discipulis apparuit illis yh̄s. et
exprobrauit incredulitatē illoꝝ.
et duriciam cordis. Quia his q
uiderant eum resurrexisse a mor
tuis, nō crediderāt. Et dixit eis. E
untes in mundū uniuersū ꝑdicate
euāgeliū omi creature. Qui credid

nit et baptizat⁹ fuerit saluū erit. Qui
uō ñ crediderit. cōdēpnabit. Signa
aūt eos qui crediderīt hec sequēt.
In noīe meo demonia eicient. lin
guis loquēt nouis. sepentes tol
lent. Et si mortiferum quid bibe
rint nō eis nocebit. sup egros ma
nus iponēt. et bene habebunt.

In ill'. Conuocatis ih's .xij. di
scipl' suis. dedit illis uirtutē ⁊ po
testatē sup omnia demonia. et
ut langores curarēt. Et misit il
los predicare regnum dei. et sa
nare infirmos. Et ait ad illos.
Nichil tuleritis in uia. neq; uir
gam. neq; peram. neq; panem.
neq; pecuniaȝ. neq; duas tunicā

habeatis. Et in quācumq; dom
um intraueritis. ibi manete.
et inde ne exeatis. Et quicum
que non receperint uos. exeū
tes de ciuitate illa. etiam pul
uerem pedum uestror excuti
te in testimoniū sup illos. Eg
ssi aūt circuibāt p castella eūa
geliȥātes ⁊ curantes ubiq;.

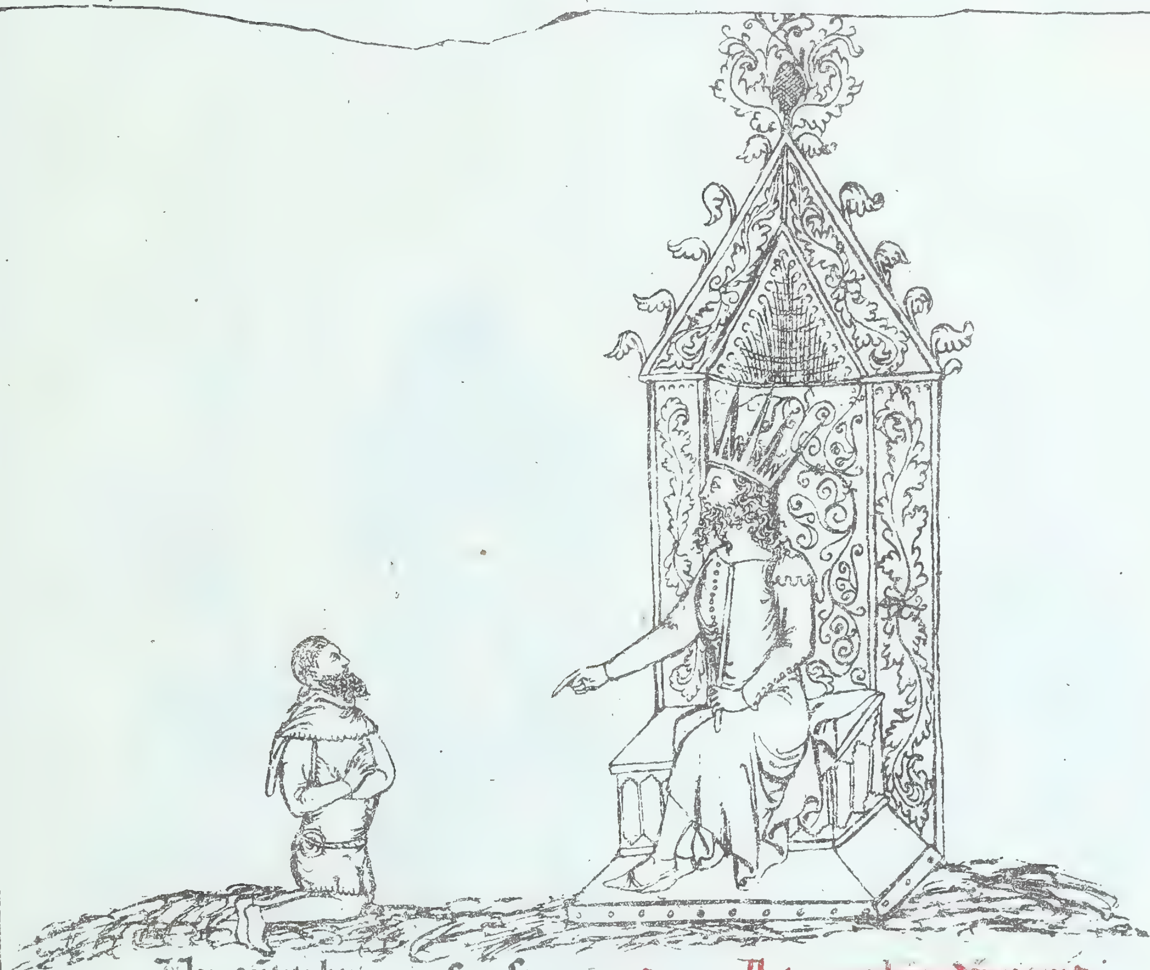
De ascensione dñi notandū
est ut dicit beatus ieronimus.
q in mōte oliueti uersū bethani
am. dñs nr̄ yhs xps in celos as
cendit. Qui mōs ſm aliā trāſ
latōez. dicit mōs triū luminū.
Nam de nocte ex parte occidētis.
illuminabat lumine tēpli. qui
erat ignis iugis ī altari. Mane
ex parte orientis pmo excipieb
at radios solis. anteq illustraret
ciuitatē. Habebat insup copiam
olei. qd est fomentū luminis. Et
ideo dr mōs trium luminū. In hūc
igr mōtē discipulos suos ut pcepit.

Nam in ipsa ascensionis die bis
apparuit eis. Semel xj. aplis co
medētibus ī cenaculo. Omēs qdē
tam apli q alij discipli. siue et
mulieres hitabāt in illa parte
ierlm. que dicebat mello. s. in
mōte syon. ubi dd cōstruxerat ſ
palaciū. Et erat ibi cenaculū
illud grande stratū. in quo stra
tu yhs pcepit parari sibi pascha.
Et in illo cenaculo. tūc duodeci
apli hitabāt. Ceteri aūt discipli
et mulieres hitabāt circūq per
diuisa hospitia. Dum ergo in illo
cenaclo comederet. dñs eis appa

nae. et incredulitatẽ eoꝝ expro
bauit. et cum comedisset cum
eis. et precepisset ut in montẽ
uersus bethaniam irẽt. ibidem
eis iterũ apparuit. ac indiscrete
querẽtibꝰ respõdit. Et eleuatis ma
nibꝰ eis bñdixit. et inde coram
eis ĩ celuz ascendit.

In diebꝰ illis. Dum cõplerẽn
tur dies pentecostes. erãt oẽs
discipuli pariter in eodẽ loco. Et
factus ẽ repẽte de celo sonus tã
q̃ aduenientis sp̃s uehementis. et
repleuit totaz domũ ubi erãt se
dentes. Et apparuerũt illis dispe
rtite lingue tanq̃ ignis. seditqꝫ
sup̃ singulos eoꝝ. Et repleti sũt
omnes sp̃u sc̃o. et ceperũt loqui
uariis linguis. prout sc̃s dabat
eloqui. Erant in ierlm habitantes
iudei uiri religiosi ex omni natio
ne q̃ sub c̃. Fc̃a aũt hac uoce cõue
nit multitudo. et mẽte cõfusa est.
quoniã audiebat unusq̃sq̃ lingua
sua illos loquẽtes. Stupebant
autem omnes et mirabãt dicẽ
tes. nõne isti qui loquũtur ga
lilei sunt.

Tum aūt tyberius cesar ro
manoꝝ imꝑator graui morbo
teneret. et intelligēs q̄ ierosoli
mis eēt quidā medicus nomiē
ihū. qui omēs infirmātes solo
u̓bo curaret. nesciens q̄ iudei ꝛ pil
latus eum occidissent. p̄cepit cui
dā suo familiari noīe uolusia
nus. Vade citius q̄ potes trās p
tes marinas. dicesq̄ pillato me

Mors pyllati qui yhm condempnauit.

o seruitori et amico. ut hunc me
dicū michi mittat. qui me p̄stine
sanitati restituat. Cum uolusia
nus audito p̄cepto imꝑatoris
statim discessit. ꝛ ueniens ē ad pil
latū sicut p̄ceptum est ei. Et nar
rans eidem pillato ea que sibi a
tyberio cesare commissa fuerāt.

[illegible] tiberius cesarius impera [illegible] tuo omis. [illegible] quam [illegible] esse medicus qui [illegible] infirmitatem no [illegible] ut eum sibi [illegible] pro sua infirmi tate [illegible]. Audiens hec pylla tus [illegible] e ualde sciens quod pro iudi am cum occidi fecerat. Respondit pil latus eidem nuncio sic dicens. Hic homo erat malefactor et loquitur trahe bat ad se totum populum. Et ha bito consilio sapientum ciuitatis eum crucificare feci.

Tu nūcius rediens ad eius
hospiciū obuiat' est quadam
mulieri noīe ueronica. que fu
erat familiaris yhū. dicēs. O
mulr' medicus quidā qui ī hac
ciuitate erat. qui solo uerbo eg
ros sanabat. cur occaserūt eum
iudei. At illa cepit flere dicēs.
Heu me dn̄e deus meus et dn̄s
meus erat. quē pillatus pro ī
uidia tradidit dāpnauit. et cru
cifigi precepit. Tūc ille nimis

dolēs ait. Vehementer doleo. qui
a id p quo dn̄s meus misat ex
plere nō ualeo. Cui ueronica.
Dn̄s m̄s cū predicādo circuiret
et ego ei p̄sentia nimis iuita ca
rere. uolui m̄ depingi ymaginē.
ut dum eius p̄uarer p̄sencia.
saltē m̄ prestaret solatiū yma
gine sue figura. Cui refert. y
Cūqz linteū pictori deferē pin
gendū. dn̄s meus m̄ obuiauit.
et quo tēdere requisiuit. Cui cū

uic cām aperuissez. amore eius pu
pu. et ipsum in ueneravbili sua facie
rescidit in sig(n)u ymaginis. Ergo ei
us aspectu si dns tuus deuote in
tuebitur. continuo sanitatis benefi
cio potietur. Cui ille. Est huius
modi ymago auro uel argento
comparabilis. Cui illa. Non. sed
pio affectu deuotionis. Tecum
igitur proficiscar. et uidendam
cesari ymaginem deferam et re
uertar.

Iuit igitur uolusianus cum ue
ronica romam. dixitque: Vben
o imperator ihesum quem affectu deside
ratu, pillatus et iudei iniuste
morti tradiderunt et per inui
diam crucis patibulo affixe
runt. Venit igitur mecum
matrona quedam. ipsius yhe
su ymaginem deferens. quam
si deuote prospexeris. mox sani
tatis tue beneficium optine
bis.

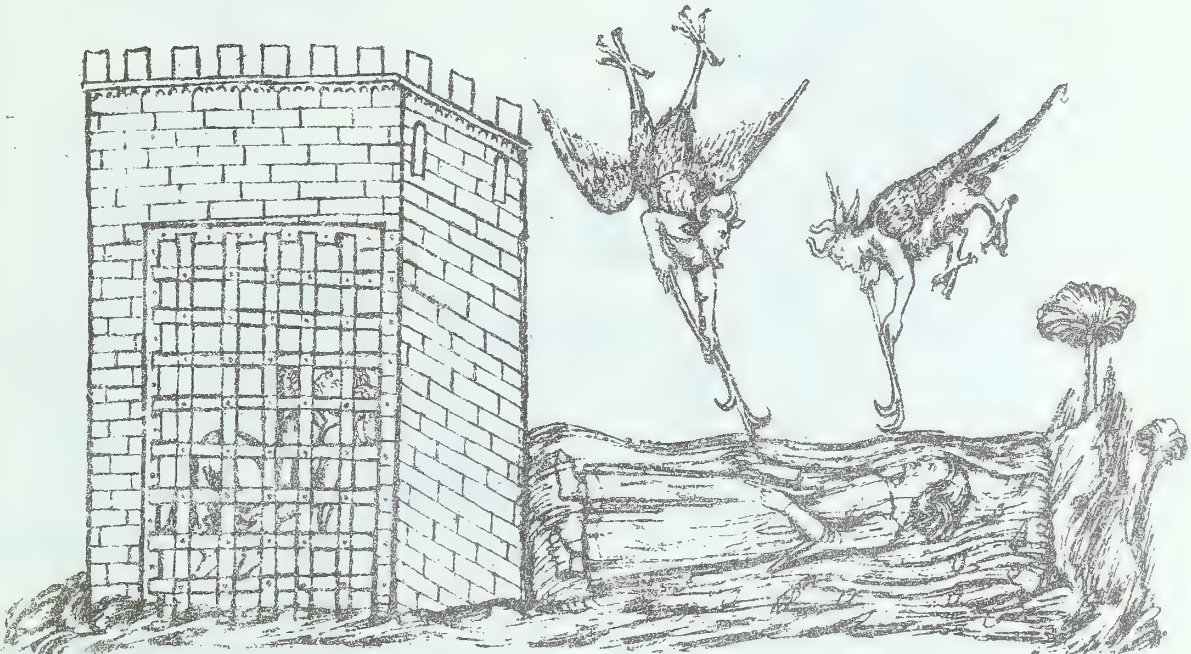

Cesar igitur pannus syricis
iuam sterni fecit. et ymaginē
sibi p̄cepit presentari. Qui mox
ut eam fuit īdutus. sanitatem
ē p̄stinā assecutus. Pontius igr̄
pillatus imperio cesaris capitur:
et romā p̄ducit̄. Audiēs cesar
pillatum romam aduenisse. ni
mio contra eū furore repletus
ē. et eum ad se adduci fecit. Pil

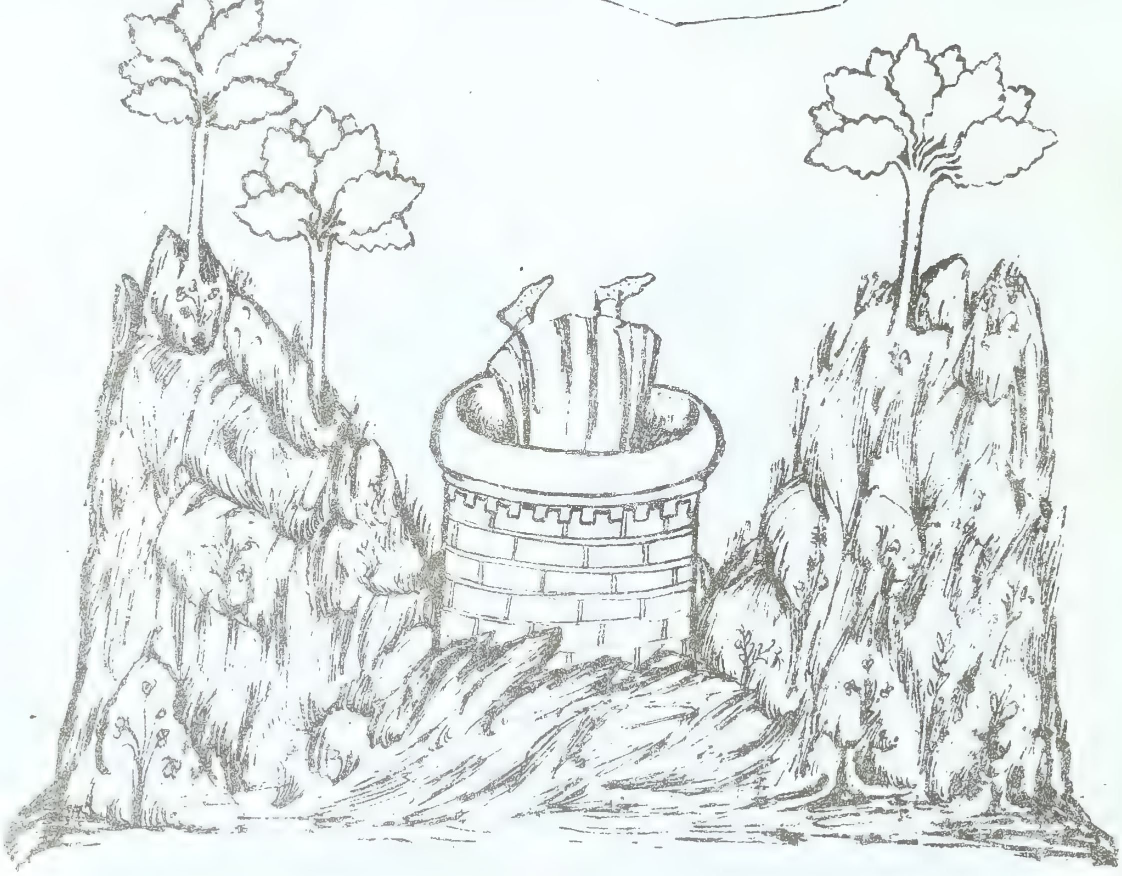
latus ā tunicā yhū incōsutilem
secū detulit. quam īdutam corā
īpatore portauit. Mox ut īpator
eum vidit. omē iraz deposuit. et
ei parcus [illegible] nec durē sibi
ī aliquo loqui preualuit. Et in
eius absencia quandoque tam
terribilis et ferus. nunc in eius
presencia inuentꝰ ē quodāmodo
mansuetus

Alimque cum licenciasset. mox contra eum tiberius taliter exardescit semetipsum clamitans. quod ei furorem sui pectoris minime ostendisset. Statimque eum revocari fecit iurans et contestans quod filius mortis est. et fas est eum vivere super terram. Qui cum venit et eum vidit continuo eum salutavit. et omnem animi ferocitatem abiecit. Mirabantur et omnes mirabatur et ipse. quod sic contra pillatum dum abesset exarsisset et dum presens esset. nil ei loqui posset aspere. Tandem divino nutu. vel forte alicuius christiani suasu ipsum illa tunica expoliari fecit. et contra eum pristinam feritatem animi mox resumpsit. Cumque de hoc imperator plurimum admiraretur dictum est sibi. quod illa tunica fuisset domini yhesu.

Tūc ipator cū in carcerē recapi usit. donec sapientū cōsilio de liberaret. qd de eo fieri oporteret. Post autem paucos dies data ē igitur in pillatum sentētia. ut morte turpissima dāpnaretur. Audiens hec pillatus. cutello proprio se necauit. et tali morte uitam finiuit. Cogita cesar morte pillati dixit. Vere mortuus est morte turpissima. cui manū propria nō pepcit. Molle igitur ingenti alligatur et in tiberim fluuium imergitur. Spūs uero maligni et sordidi corpori maligno et sordido cōgaudētes. et nūc in aquis [illegible] in aqs mon[illegible] fulgura et tempestates. tonitrua grādines in aere horribiliter generabāt. ita ut cuncti timore horribili tenerent.

Qui postea romani ipsum a tiberis flu
uio extrahentes. derisionis causa
ipsum in uiennam deportauerunt. et in
dam fluuio immerserunt. Vienna
enim dicitur quasi uia gehenne. quia
erat tunc locus maledictionis. Sed
ibi nequam spiritus affuerunt. ibi
dem eadem operantes. Homines
ergo illi tantam infestationem
demonum sustinentes. uas illud

maledictionis a se remouerunt.
et illud sepeliendum losanne ter
ritorio commiserunt. Qui cum ni
mis prefatis infestationibus gra
uarentur. ipsum a se remouerunt.
et in quodam puteo montibus
circumsepto immerserunt. Vbi ad
adhuc relatione quorundam que
dam diabolice machinationes
ebullire dicuntur.

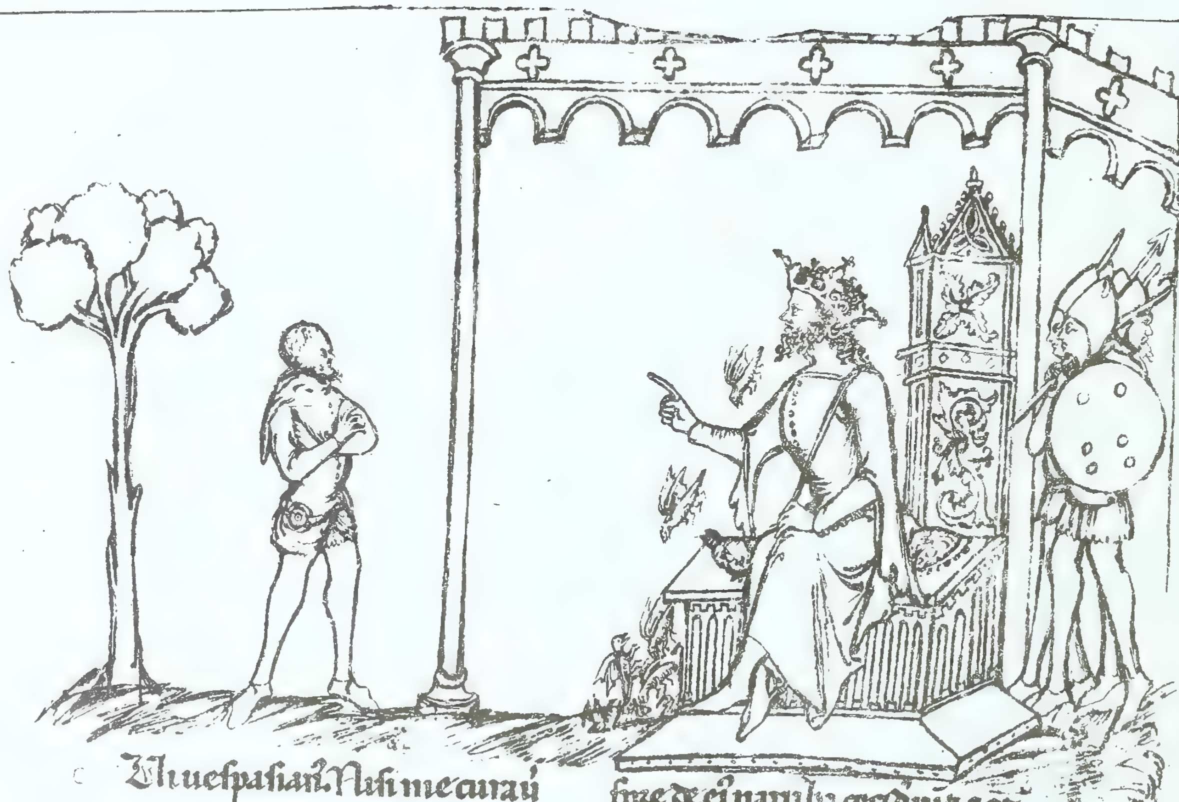
Videns.

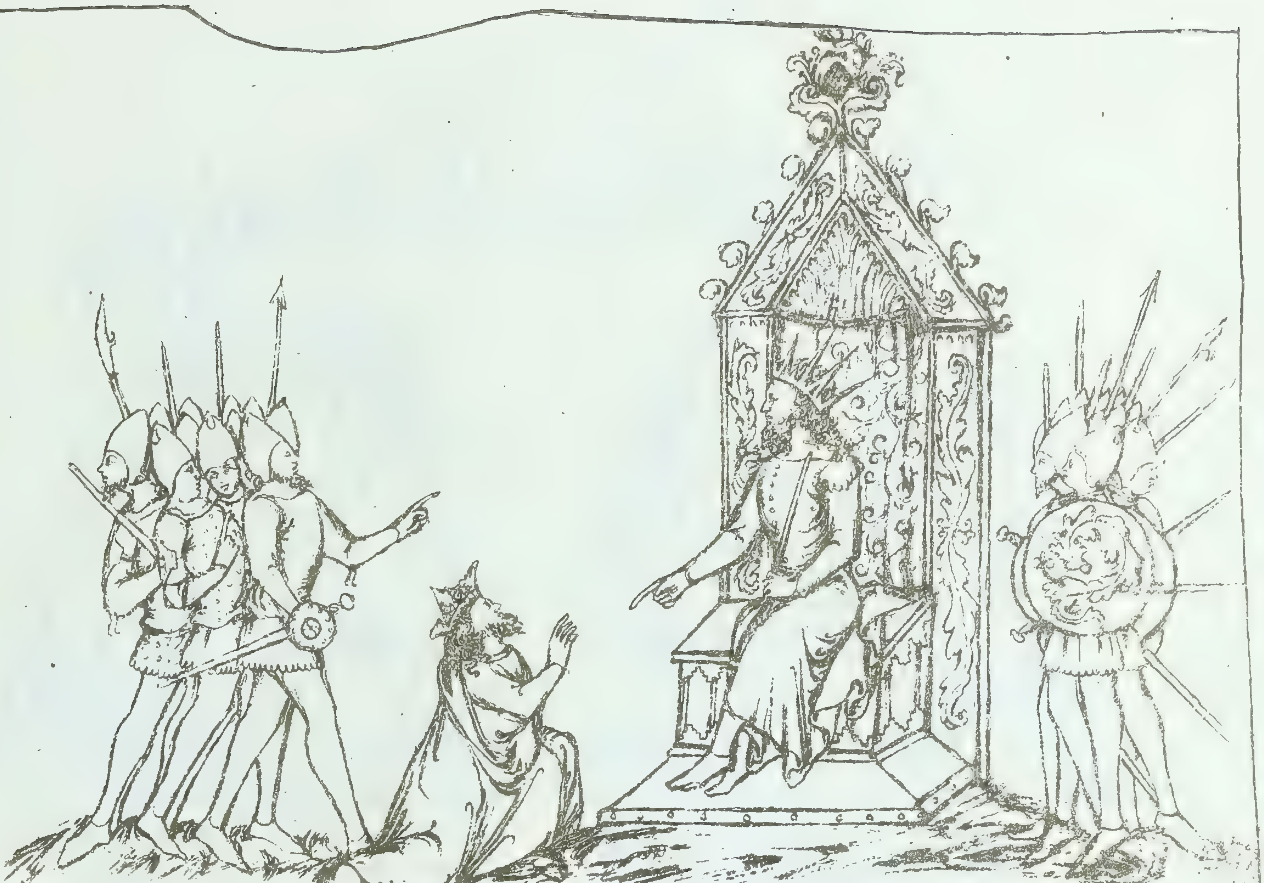
Qualit̃ rex uespasianꝰ ierlm̃ adueīt cum copioso exercitu.

Videns pillatus q' yhm̄ innoce
t̃ cōdēpnauerat. ⁊ timēs offen
sam tiberij cesaris. pro se excusā
do nūtiū noīe albanū. ī cētū eti
crucifixo yhū ad cesarē destina
uit. Eo aūt t̃pr̃ uespasianus rex.
monarchiam in galicia a tiberi
o cesare tenebat. Albanus igit̃
nūtius pillati. a uētis cōtrarijs
ī galiciā pellit̃. et ad uespasianū
adducit̃. Talis aūt s̃uabat̃ ibi
consuetudo. ut q̄cūq; ibidē nau
fragiū pateret̃. rebus ⁊ s̃uitute
p̄ncipi subderet̃. Ducto nūcio

corā uespasiano. quis esset aut uñ
ueniret. aut quo tenderet requisi
uit. Rñdens nūcius ait illi. Iero
solimitanꝰ sum. de ptib; illis ⁊
uenio. et romam ire uolebam.
Dicit ei uespasianus. De t'ra sapi
entū uenis. artem nosti medica
minis. medicus es. curare me de
bes. Vespasianus enī quoddam
genus uesprarū naribus insitū.
ab infancia gerebat. Unde a ue
spis uespasianꝰ dicebat̃. Cui ⁊
nūcius ille respōdit. Artem me
dicamīs dn̄e nescio. ⁊ io te curare n̄
. ualeo.

Ait uespasian⁹. Nisi me curaui
is morte moriens. Et respon
dēs nūcius ait illi. Ille qui solo u
bo cecos illuminabat. demonesq
effugabat. mortuos suscitabat.
ille est qui te sanare potest. Cui
uespesian⁹. Quis ē iste de quo tā
ta p̄fetans. At ille respōdit. yh̄s
nazarenus. quē iudei p̄ inuidiā
occiderūt. in quē si p̄fecte credi
deris. sanitatis gr̄am ꝯsequeris.
Et uespasianus ait illi. Credo
firmiter q̄ ille q̄ talia faciebat.
uē filius dei erat. et ī de hac īfirmi
tate me curare pōt. hys dictis ue
spre de cī narib⁹ ceciderūt. ꝯti
nuo sanitatē recepit. Tūc uespa
sian⁹ ingēti gaudio repletus ait.
Certus sum q̄ yh̄s xp̄s filius dei.
quē occiderūt iudei. ē ille q̄ me
curauit. Et ideo p̄mitto illi q̄d
tendam romam ad tiberiū cesa
rem. cuius ego filius sum. et ab
eo petam licentiam et auxilium.
ut possim occidere omēs p̄dito
res qui in ierl̄m habitāt. ac etiā
ut possim ꝯstruere ciuitatē et n̄
relinquā lapidē sup lapidē. Dixitq
albano nūcio pillati. rebus ita
sanatus cū militib⁹ meis ciuitatē
reuertar.

v. Espasianus igit̃ romā adijt ꝯ
magna multitudīe militie. et
destruendi ierl'm a tiberio cesare
licētiā impetrauit. Per annos i
git̃ plures exercitū ꝯgregauit. tp̄e
s. neronis īpatoris. cū iudei im
pio rebellassent. Vespasianus
.uit cū copioso exercitu ierl'm. et i
die pasce ierl'm ꝑcauatū poten
t̃ obsedit. ibiq̄ per infinitam
multitudinē. que ad die festum
conuenerāt conclusit. Per aliqđ
autem tempus ante quam ue
spasianus ierusalem adueniret.
fideles qui ibi erāt. a spiritu san
cto admonentur: ut inde recedāt.
et in quodam opido trans iorda
nem quod pellam uocatur sece
dant. ut ablatis ab urbe sancti
uiris. celestis uindicta fieret
loci. tam de urbe sacrilega. q̄ de
pplo scelerato.

¶ l. indam autem civitatem iudee nomine iotapatam. in qua iosephus princeps erat et dux. post omnium e aggressus. sed iosephus cum suis viriliter resistebat. Tandem videns iosephus imminens excidium civitatis. assumptis .xl. iudeis subterranea in domum intravit. ubi quatriduana fame afflicti. iudei non consenciente iosepho volebant ibidem mori. quam vespasiani se subicere servituti. Volebant que se mutuo interficere et sanguinem suum in sacrificium deo offerre. Et quia iosephus inter eos erat dignior. volebant eum primitus occidere. ut de eius effusione sanguis deus citius

placaretur. velut in cronica dicitur. Ideo se mutuo interficere volebant. ne devenirent in manibus romanorum. At iosephus vir prudens et mori nolens. iudicio mortis et sacrificii se constituit. et quia per [illegible] certum inter binos et binos sorte mitti [illegible] fit. Missis itaque sortibus [illegible] nunc unum nunc alium morti tradiderunt. Deventum est ad ultimum cum quo iosephus missurus fuit. Tunc iosephus homo strenuus et agilis gladium illi abstulit. et quod magis eligeret. vitam aut mortem requisivit. et ut sine dilatione eligeret precepit. Et ille cito respondit. Vivere non recuso. si

gra tui uitā ofuanr ualeo. Tunc iosephus inin familiari uespasi

ani. tā sin salutē loquitur ē. rut s̄ uita donaret petijt. illā impetrauit.

Tlm ant uespasianū ioseph' ēēt adductus. dicit ei uespasianus. mortē meruisses. si huiꝰ pe ntoibꝰ libatus nō fuisses. Et ioseph'. Si qd prope actū ē. i mclui ommetan pōt. Cui uespasian'. Q uictus ē. qd facere pōt. Cui iosephus. Aliqd facē potero. si dcis mei aures tuā ōnnilsero. Cui uespasian'. Cōcedat ut nob ilceras. Et qcqd boni dcimus ee. audiat

puafice. Et ioseph'. Impator romanus iterijt. Et senatꝰ impatorē te fecit. Et uespasian'. Si pphā es. qre nō es uaticinatꝰ huic ciuitati q mee subiacēda sit dictōi. Et ioseph'. P. xl. dies. hec eis pdici. Infra legati romanor ueniunt. et uespasianū i iperiū sublimatū asserūt. Et imēr romā reducit. Hec q̄q eusebius in cronica testat. q hec iosephꝰ uespasiano pdixit. et de ipatoris morte et de sua sublimatōe.

Eligit aūt uespasian' titū fili
ūm suū ī obsidē ierlm. Titus
aūt ut ī pdicta ystoria apocrifa
legit̄. audiēs prem suū in ipiū
sblimatū. tāto gaudio ⁊ exltati
one ē repletus. q̄ neruor̄ ɔtrac
tiōe ex frigiditate corripit̄ ⁊ al
tero crure dbilitatus paralipsi
tor̄q̄t̄. Joseph' aūt audiēs titū in
īfirmitate laborare. cām morbi
⁊ morbū ⁊ tp̄s morbi diligēt̄ in
q̄rit. Causa morbi nescitur: mo
bus igiat̄. De tp̄e aūt q̄n audi

ta prīs electōe hec ē acidnt apu
Joseph' uir prudēs ⁊ sapiēs ex
paucis mlta coiectat. ⁊ ex tp̄e
morbū et cām īuenit. Sciēs q̄
gaudio ⁊ leticia suphabūdāti
debilitatus fuit. Animaduūtēs
itaq̄ ɔtraria ɔtrariis curātur.
Sciēs ⁊ q̄ q̄ amore ɔquirit̄.
dolore frequēt̄ amittit̄. q̄re ce
pit an aliq̄s eēt q̄ p̄ncipis ini
micus obnoxi tenēt̄. Et erat
ibi s̄uus adeo tito molestu. ut
sine uehemēti ɔturbatōe illū aie

nus ut eum posset respicere. n̄
etiã nomen eius audire. Dix̄
itaq̃ ioseph⁹ tito. Si caritate

sideras. omnes qui meo comitatu
venerint. saluos facias. Cui tit⁹.
Q̄cũq̃ i tuo comittatu venerit
securus habeat̄ et saluus.

Tunc ioseph⁹ cito prandium
fieri precepit. et mensam
suã mense titi oppositã locauit.
et suum aduersarium eius sedere fec̄.
Quē titus respiciens molestia
cõturbat⁹ infremuit. Et q̄ plus gau

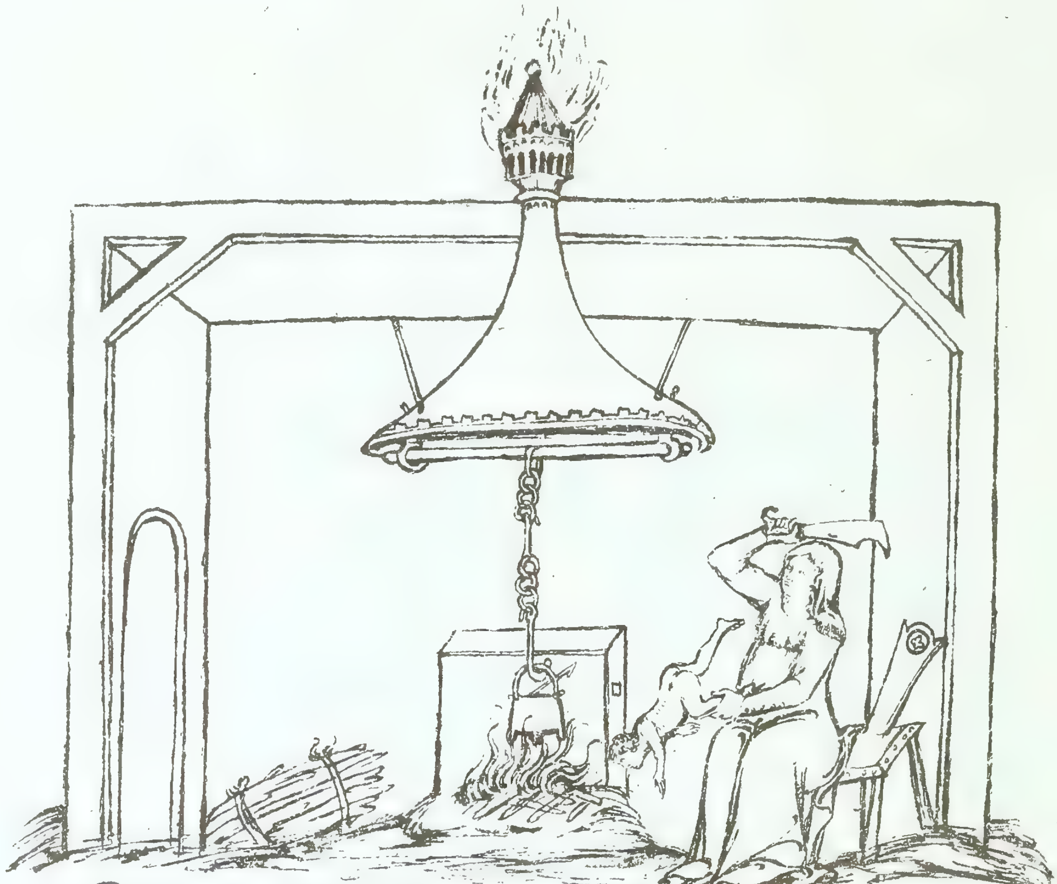
dio infrigidat⁹ fuerat. accensione
furoris in-calluit. humosq̃ dissolue-
ns curatus fuit. Per hoc titus
sñum in sua grãm. et iosephũ in suã
amiciciam accepit.

Ieiunio igit͛ a tito ierl'm obse
ssa. int͛ cetera mala que obse
sos grauiter premebāt. tanta
fames oēs tenuit. q' parētes fi
lijs. et filij parētib9. uiri uxorib9.
et uxores uiris. cibos n̄ tm̄ ex ma
nib9 sed etiā ex ipis dentib9 rapi
ebāt. Iuuenes etiā etate fortio
res uelut simulacra p uias oberā
do p fame exanimes cadebant.
Fetore aūt cadaueꝝ n̄ ferētes.
ex publico sūptu ipa sepellie
bāt. Et deficiēte sūptu. et uincēte
cadaueꝝ multitudīe. de muro ca
dauera p̄cipitabant. At titus cir
cuiens ciuitatē. cū uidisset ualles
cadauerib9 repletas. et totam re
patriaz ex eoꝝ fetore repletā
corruptiōe. manꝰ suas cū lacrimis
ad celuz leuauit dicēs Deus tu ui
des q' hec n̄ facio. Tāta i fame erat.
q' calciamēta et corigias comede
bāt.

A riona isup quedā gñe ⁊ diui
cys nobilis. sicut legit in ysto
ria ecc̃astica. cū ꝑdones i eius do
mū irruētes eam oīm b; expol
liasset. nec sibi ultra qd comede
ret remāsisset. paruulum lactā
tem tenens in manib; ait. Infe
lix mater: infelicior filius. in
bello in fame. in direccione cuy
te suabo. Ueni ergo o mi nate ⁊
esto matri cibus predonib; pu
dor. seculis fabula. Et hys dictis
filium suum iugulauit et coci
dit. ut comederet.

Eunde ipm̄ diuisit p mediū.
et unā ptem coxit ut comederet.
& altām ptem occultauit. Et ecce
ↄfestim predones odore carnis
cocte sentiētes. ī domū irruunt.
et nisi p̄dat morte minātur.
Tūc illa detegēs infantis mē
bra. ecce inqt uobis parte opti
mā reseruaui. At illo tātus horror

inuasit. q loq nō potuerūt. Et il
la. meus inqt ē filius. meū pec
catū. scelū edite. qz prior ego co
medi quē genui. Nolite fieri
matre religiosiores. aut feminis
molliores. Qd si uicit uos pie
tas & horretis. ego totū comedā.
quē dimidiū iā comedi. Illi uō
trementes & territi discesserunt.

Andem scdo ãno impii uespa
siani. titus ierlm cepit. 7 eã
sbuertit. tẽplũqz funditus dstru
xit. Et sic iudei xpm. xxx. dnarijs
emerãt. sic 7 ipse uno dnario. xxx.
iudeos uendidit. Sicut aũt nar
rat iosephus. nonagĩta septẽ
millia iudeorũ uenditi sunt.
Et undecies cẽtena millia fa
me et gladio perierũt.

Legit̃ quoqꝫ q titus intrās ierlꝫ
qẽdā murū densissimū uidit. ip
sumqꝫ pforari pcepit. Factoqꝫ foramiẽ.
quidam itus senc aspectu. et canua
e uenabile inueñit? Qui reqsitus q
eēt. respōdit se eē ioseph ab arim
athia citate iudea. seqꝫ a iudeis i
bidē iclusū et muratū fuisse eo
q xp̄m sepellisset. Addiditqꝫ q
ab illo tp̄re usqꝫ nūc celesti cibo
sit pastus. et diuino lumīe cōfor
tatus. In euāglio tñ nichodemi di

cit̃. q cū iudi eū reclusissent. xp̄s
resurgēs eū ex īn eripuit. et in a
rimathiā eī citatē duxit. Poste
a dicit qꝫ cū eductus eēt. et a p̄
dicatōe xp̄i ñ cessaret. a iudis i
terū reclusus ē. Cū dēi tuo qꝫ ue
spasiano īpatore. titus eius fi
lius eidē īpio successit. Qui fu
it uir clementissim̃ et multe lib̄
alitati tātequꝫ bōitati fuit. sicut nar
rat eusebi in cronica. et testatur
ieronim̃. q dū quodā sero recor

datus fuisset. quod illo die nil boni egisset. aut nichil pauperibus dedisset ait. O amici mei hunc diem perdidi.

Post longa uero tempora. quidam iudei ierusalem edificare uolentes. exeuntes primo mane. plurimas cruces de rore inuenerunt. Quas territi fugientes. in sequenti mane redeuntes. unusquisque ut ait melitus in cronica cruces sanguineas uestibus suis insitas inuenit. Qui uehementer territi. in fugam iterum uersi sunt. Sed iterato reuersi. uapore ignis de terra prodeuntis. ut idem ait. penitus sunt exusti.

De assūptione beate uirginis marie.

Assūptio btē ūgīs marie. q̄lr
fc̄a sit ex quodaꝫ libello apocri
pho. qui iohāni euāgliste ascri
bit̄. edocemur: Aplis naqꝫ ob p̄
dicatoīs grām. diuisas mōdi
circuitꝰ regiones. Uirgo btā ⁊
mater nr̄a ī ceno uicīa mōte sy
on posita dicit̄ remāsisse. que oīa
loca filij sui. s. locū baptismi. ie
iunij. passiōis. sepulture. resurrectō
nis ⁊ ascēsiōis. quo adiuixit de
uotōe sedula uisitabat. Et scd̄m
q̄ ait epiphaniꝰ xxiiij. ānis pt̄
ascēssionē filij sui supuixit. Re

fert aūt q̄ beata uirgo quādo xp̄m
concepit. erat ānorꝫ xiiij. ⁊ in
quītodecimo āno ipm peperit.
et māsit cū eo ānis xxxiij. et pt̄
mortem xp̄i supuixit annis x
xiiij. et scd̄m hoc. quādo o
biit. erat annorꝫ. lxxj. Proba
bilius tm̄ uidetur qd̄ alibi legi
tur: ut duodecī annis filio suo
supuixerit. et sic sexagenaria
sit assūpta. cum apli totidem ā
nis p̄dicauerint in iudea. Et
circa partes illas. sicut ecclesiasti
ca tradit ystoria.

Je igit quadã i filij dsiderium
cor uirgis uehementer accedit.
estuãs animis cõmouet. 7 i ext
noze lacmax habũdãcia excita
t. Cumq3 ad tps subtracti filij e
quanimit nõ ferret subtracta 7
solacia. anglis cũ multo lumie
eidẽ astitit. 7 reuerẽter ut potẽ
matre dñi sui salutauit. Aue m
qt bndicta. suscipe bndictõẽz illi
qui mãdauit salutẽ iacob. Ecce
aũt ramũ palme de paradiso i
ad te dñam attuli. quẽ ante fe
retrũ portare iubebis. cũ die tri
a d corpore assumeris. Nam fi

lius tuus te matrẽ ueneranda m
expectat. Cui maria respõdit.
Si inueni grãm in oculis tui.
obsecro ut nomẽ tuũ reuellare
digneris. Sed 7 hoc peto instã
cius. ut filij 7 frẽs mei apli ad i
me parit cgregent. ut eos corp
lib3 oculis añt mortẽ uideam.
et ab eis sepeliri ualeam. et ip
sis psentib3 spm reddam. Hoc
iterũ3 peto 7 obsecro. ut aĩa me
a d corpore exiens. nullũ spm
teterrimũ uideam. nullaq3 mi
chi potestas sathane occurrat.

Fili angl's. Cur scire desideras nomen. qd' admirabile est et magnum. Ecce omnes ad te hodie congregabunt apli. qui nobiles tibi exhibebunt exequias. et in corum conspectu spiritum exalabis. Nam qui babilonie olim pphaz de iudea crine attulit. subito ipse pcul dubio ad te aplos adducere potit imomento. Malignos aut sps uidere cur metuis. cu caput eorum omniuz conterens. et spoliauis ipm sue impio potestatis. Fiat tn uoluntas tua ut ipos no uideas. Hus agl's cu mltō lumine celos conscendit. Palma aut illa nimia claritate splendebat. Erat quide uirge uiriditatis consimilis. sz folee illius ut stella matutina fulgebat. Fctm e aut du iohes in ephesu pdicaret. celuz repete intonuit. et nubes candida ipm substulit. ac raptum an marie ianua collocauit. pulcies qz hostium intrauit. et reuenter uirgo uirginem salutauit. Quem felix uirgo maria conspiciens uehementer obstupuit. et pre gaudio lacrimas contine nequit.

.Dicq.

Dixitqz maria. Fili iohēs memor
esto uerbor magri tui. quibus
me ẽ in matrē. ⁊ te m̄ i filiū com
mēdauit. Ecce a dño uocata sum.
debitu cōdictōis humane exsoluo.
⁊ corpus meū tibi cura solicita
recomēdo. Audiui ē iudeos in
isse consiliū dicētes. Expecte
mus uiri frēs quousqz illa q̄
ihm̄ portauit subeat mortē. et
corp⁹ ei⁹ ꝯtinuo rapiem⁹. ac inuec
tum ignibꝰ comburem⁹. Tūc igr̄
hāc palmā deferri facies añ fere
tru cū corp⁹ meū duxitis a sepul

crū. Dixitqz iohēs. Quīt hic essent oēs
apli frēs mei. ut decentes ẽ parare
possim⁹ exequias. ac exsoluiẽ laudes
dignā. Hoc illo dicēte. oēs apli de
locis ū pdicabāt a nubibꝰ rapui
ẽ. ⁊ añ marie hostiū collocat. Q̄
uidētes se ibi isimul cōgregatos
mirabant' dicētes. Que nā cā.
ꝑpt' quā nos hic deus ꝯgregauit.
Iohēs igr̄ ad eos exijt. ⁊ dñaz d̄ cōē
recessurā ꝑdix. Et addidit dicēs
Uidete frēs. cū obierit aliquis eaz
ne defleat. ne hec uidēs populus
cōturbetur et dicat.

Ecce iste quo timet morte. qui
tantã aliis p̃dicat nem. Dio͛ p̄u
uli apli discipl's i libro de diuinĩs
nõib; hec idẽ asserit. aplos. s. in dor
mitione uirgis ouenisse. ac u
nũquẽq; i laude xpi q uirgis fe
cisse. Ait eñ: sic loquẽs ad timo
theũ. Nos ut nosti et ipse et mlt
ti scõr nrõr frẽs couenimus ad
uisionem corporis uite p̃ncipis:
et que deũ suscepit. Aderat aũt
et frat' dñi iacob;. et petrus sũma
et p̃uectissiũ teologor summitas.
Postea uisuz p̃ uisionẽ ut uni

uisi ierarchice laudaret. sicut u
niusquisq; erat sufficiẽs ĩfinite u
tutis bonitatẽ. theatchite ĩfiri
mitatis. hec dio͛. Cum bt̃a ma
riã omẽs aplos uidisset gr̃egra
tos. dñm bñdixit. et i medio e
oz ardentib; lampadib; et luc
nis cõsedit. Circa uõ horã noct
tiam. ylt̃s xp̃s aduenit cũ ange
lorũ ordinib;. patriarchar cett
b;. martirum agminib;. confe
ssor acie. uirginũq; choris. et
ãn thor ugĩs acies ordinãtur:
et dulcia cãtica frequẽtant.

Tales aūt exequie ibidē ce
lebrate sunt. ex predicto libel
lo q̄ iohi ascribitr̄ edocemᷓ. Nam
post ipe xp̄s īchoauit ⁊ dix̄. Veni
electa mea ⁊ ponā ī te thronū
meū. q̄r cōcupiuit r. s. t. Et illa.
Paratū cor meū dn̄s. pat̄ū cor
meū. Tūc omēs q̄ cū xp̄o uene
rant. dulciter intonabāt dicētes.
Hec ē q̄ nesciuit thorū ī delicto.
habebit fructū in refectōe aīar̄
scār̄. Ipa aūt d̄ semetipa cecinit
dicēs. Btām me dicēt omēs ge-
nerat̄oēs. q̄r fēc m̄ magna q̄ po

tēs est. ⁊ scm̄ nomē eī. Tūc creā
tor cūctor̄ oīb̄ excellētiᷓ intonu
it dicēs. Veni de libano sponsa. ue
ni coronabis. Et illa. Ecce uenio
q̄r ī capite libri scriptū ē de me. ⁊
ut facerē uolūtatē tuā dn̄s. q̄r exul
tauit sp̄s m̄s ī te deo salutari me
o. Sicq̄ mane aīa de corpore e
gredit̄ ⁊ in ulnas filij auolauit.
Fuitq̄ tam a dolore carnis extra
nea. quā a corruptōe carnis ex
titerat aliena. Dixitq̄ aplis xp̄s. corp̄
uirginis m̄ris m̄e ī ualle iosaphat recō
dite ī monumēto q̄d ibi īuenietis.
expectātes me ibi triduo dō uenia.

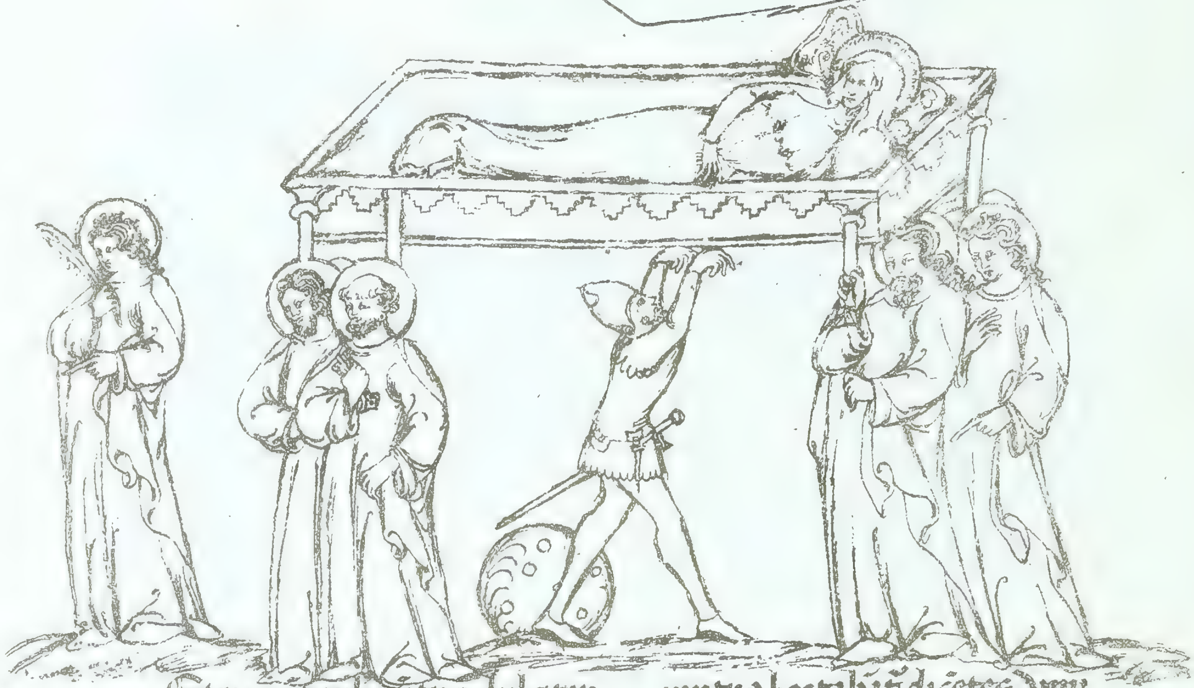

Tãtiq; circũdederit eã florez
rosar. s. cetus martir; ı lilia ↄ
uallũz. agmine angloz. ↄfesso
rũz et ṽginũ. Postea apli clami
tant dicētes. Virgo prudētissi
ma quo progrediens. esto nr̃i me
mor o dña. Tūc ad ↄcentũ ascē
dentiũ. cetus qui remāsérat cep
admirari. ↄ certe obuiã processer:
videntesq; regem sui cũ femine
aĩam in ulnis ꝑprijs baiulātē.
illamq; sup illũz inixã obstupe
facti. clamare ceperunt dicen
tes. Que ē ista que ascēdit ↄ

de d̉serto. delicijs affluens. in
nixa sup dilectum suum. Qui
bus concomittantes dixerūt.
Ista est speciosa int̃ filias ieru
salem. Sic uidistis eam ple
nam caritate et dilectiõe. sicq;
ĩ celum gaudens suscipit̃. et
ad dexteram filij in throno glr̃e
collocat̃. Apli aũt uiderũt eã aiaz
tãti cãdoris eē. ut nulla mortali
u; lingua possit effari. Tres aũt ṽ
giẽs que ibidẽ erãt. cũ corpꝰ eiꝰ
lauãdi grã expoliassẽt tãti sta
tĩ corpꝰ claritate resplēduit. ut tã
gi posset. uideri nõ posset.

Nun dum aut lux illa ibidē resp
lendunt. dō corp' a ūgibꝫ lotum
fuit. Apli aūt corp' eius reūenter
cepīt. et sup feretrū posuerūt. Di
xitqꝫ iohēs petro. Hanc palmā pe
tre. ant feretrū aportabis. qꝛ dn̄s
te nob' ptulit. et suaꝝ omniū te pa
store ac p̄ncipē ordinauit. Cui
petrus. Hec potius portare te cō
uenit. qꝛ ūgo a dn̄o es electus. et
dignū ē. ut palmā ūgīs ūgo fer
rat. Tu īsup sup pectus dn̄i recūm
bere meruisti. a iustū uidet. ut q
plus honoris a filio recepisti. im
pendas ūgini plus honoris. Tu
ig' ferre debes hanc palmā lumi
nis ad exequias sanctitatis. q
potatus es poculo lucis d' fonte
ppetue claritatis. Ego aūt por
tabo cū feretro scm corp'. Ceteri
aūt apli fr̄es nr̄i circūdantes fe
retrū. referāt laudes deo. Paul'
uero dix' ei. Et ego qui uestrū
minimus sum omniū. tecum
pariter deportabo. Itaqꝫ petrus
et paulus feretrū eleuantes. petrus
cātare incepit. i. dicere alta uo
ce. Exiit isrl' de egypto allā.

Eten aut apli. catus dulciter
psequūt. Dn̄s āt feretrū ⁊ ap
stolos nube ptexit. ita q̄ ipi nō
uidebant. ſʒ tm̄ eoꝝ uox audie
bat. Affuerūt ⁊ angli cū aplis
canētes. et terram totaʒ sonitu
mire suauitatis implentes. Ex
citati oēs ad eā dulcissimā me
lodiā. de cīitate uelocius exeūt.
Et qd nam hoc sit dili gētiꝰ sci
scitantur. Tūc extitit qui dice
ret. Mariā illi discipli yhū ef
ferūt mortuā. ⁊ circa illā hanc
quā auditis. cōcinūt melodiā.
Tūc oēs ad arma cucurrūt. ⁊ se i
uicē hortabāt dicētes. Veni
te. ⁊ oēs discipulos occidamꝰ. ac
corpꝰ illud qd seductorē illū por
tauit ignibꝰ cōburamꝰ. Pīnceps
āt sacerdotū hec uidēs obstup
uit. ⁊ ira repletus ē. ⁊ ait. Ecce
tabnaculū illiꝰ quo ⁊ genꝰ nr̄m cō
turbauit. qualē glām nūc acce
pit. Et hec dicēs manꝰ ad lectū
misit. uolēs illū euertere. ad t
rāq; deducere. Tūc manꝰ eiꝰ subito
aruerūt. ⁊ lecto adheseūt. ita q̄
lecto manibꝰ pēdebat. ⁊ nīio crucia
tu eiulabat. Reliquꝰ āt ppls
ab anglis q̄ erāt i nubibꝰ cecita
te pcussus est.

P Rinceps aut sacedotu clamab
at dicēs. Scē petre in hac trib
ulatōe me nō despicias. S; pro
me obsecro ad dn̄m p̄ces fundas
q memor ē cū debes quali aliqn̄
ē astiti. ₇ qualr̄ te accusātē ācil
la hostiaria excusaui. Cui petr.
In obsequijs dn̄e nr̄e ipediti su
mus. ₇ curatōi tue nūc itendē
no ualem. Verūtn̄ si in dn̄m yh̄m
xp̄m ₇ i hāc que ip̄m portauit
credideris. spero q sanitatis bn̄
ficio potieris. Qui respōdit. Cre
do dn̄m yh̄m xp̄m uerū ēē dei fi

liū. ₇ in hāc sacratissimā matrē
eius. Statimq; a feretro manus
ei solute sūt. Sz tn̄ in brachijs e
ius ariditas remāserat. Dix
q; ei petrus. Accedēs osculare le
ctū. ₇ dic. Credo i dn̄m yh̄m xp̄m q
ista genuit. ₇ pt̄ ptu3 uirgo in
uiolata pmāsit. Qui cū fecisset.
ptinuo pristine reddatur sanita
ti. Dixitq; ei petrus. Accipe hāc pal
miā de manu fr̄is nr̄i iohis. ₇ po
nes ea3 sup pp̄lm excecatū. et
quicūq; credere uoluerit. acci
piet uisum.

Thi aūt credere noluerūt. unde
nō poterūt in eternum. Mariam
aūt portātes apli in monumēto
posuerūt. et iuxta illud ut deus
iusserat consederūt. Tercia aūt
die veniēs xp̄s cum multitudi
ne angloꝝ: ipsos salutauit di
cēs. Pax vob. Qui respōderūt.
Gl̄ia tibi deus qui facis mirabi
lia magna solus. Et dixit aplis
dn̄s. Quid gr̄e et honoris no
bis videt̄. ut meē nūc confe
ram genitrici. Et illi. Justū
videtur dn̄e famulis tuis. ut sic
tu devicta morte regnas in se
cula. sic tue resuscites corpu
sculū. et a dextris tuis collo
ces in eternum. Quo annuente
michael archangelus conti
nuo affuit. et marie aīaꝫ corā
dn̄o presentauit. Tunc salua
tor loquutus est dicens. Sur
ge proxima mea. columba
mea. tabernaculū glorie mee.